

GÜNEŞE EREN DAĞLI KADINLAR

*Saraca ve Bişengce Mücadele Edelim
Önder APO ile Bütünleşelim*

İÇİNDEKİLER

ÖNDER APO

Direnış Şehitlerimiz Gelişmenin Gerçek Sahibidir

4

ÇİĞDEM DOĞU

Kürdistan'ın Asi ve Asil Genç Kadın Öncüleri Şehîd Bişeng ve Şehîd Sara'nın İzinde

7

LEGERÎN ARTEMETAN

Düşmana Meydan Okuyup Savaşı Durdular, Savaşarak Hakikate Vardılar

13

Navê Ked, Manewiyat û Wêrekiyê: Sara Hogir Riha

16

Jina Apoyi Ya Ku Bi Evîndariya Çiyayan ve Gihîştîye Heqîqetê B

24

ŞEHİTLERİN GÜNLÜKLERİ

Ş.BİŞENG BRÛSK'UN KALEMİNDEN

33

Ş.SARA HOGIR RIHA'NIN KALEMİNDEN

51

زینی هاوچه رخ

76

ÖNSÖZ

Değerli Yurtsever Gençler ve Genç Kadınlar!

Şu an elinize aldığınız dergi; Şehid Bişeng Brûsk ve Şehid Sara Hogir Riha yoldaşların anısına bağlılığın bir gereği olarak özel bir sayı şeklinde, bu değerli yoldaşlarımızın ve öncülerimizin mücadeleye yaşamlarını ve destansı kişiliklerinin; her ne kadar yeterli olmasa da, bir nebze bile olsa anlatılması ve tanıtılması amacı ile hazırlanmıştır. Dağlara sevdalı, Güneş'e tutkun, intikam silahı ellerinde, gözleri yüreklerindeki özgürlük sevgisinden ısıltı ile parlayan, yoldaşlığı hakikat dergahı olarak adres bilen ve halkının özlemlerini gerçekleştirmeye vurgun; iki öncünün, iki tanrıçanın, iki gerillanın birlikte tek yürekte zafere ulaşmasının destanıdır bu. Ş.Bişeng, Cizre'nin derin yurtseverliğinden; Ş.Sara, Riha'nın tarihi tanrıça köklerinden başladıkları özgürlük yolculuklarında, Kürdistan'ın kadim özgürlük yüceliği olan dağlarında Önder APO'nun oluşturduğu mücadeleye de PKK ve PAJK'ın çizgisinde amansız bir savaşçılığı kendilerine esas aldılar. Tüm mücadele yaşamları boyunca Önder APO'nun fiziki özgürlüğü için ve başta kadınlar olmak üzere tüm sömürülen halklar için mücadele etmeyi özgürlüğün ta kendisi olarak bildiler ve özgür yaşama sınırsız kadınca en derinden duygular ile sarıldılar.Önder APO'nun belirttiği gibi "Bizim yaşamımız, şehidiyle birlikte var olan bir yaşamdır; şehidi ve geride kalan dava arkadaşlarıyla iç içe olan bir yaşamdır. Bu iç içelik o kadar belirgindir ki, kimin şehit düştüğü ve kimin geride kaldığı ayrımı bile öyle pek anlamlı olmamaktadır. Çünkü biri diğeri içindir. Biz şehitlerimizi tamamen içimize alarak yaşıyoruz. Bu PKK'de kesindir. Dolayısıyla ne bir arkadaşımız şehit düştüğünde kaybolup gideceğini düşünebilir, ne de geride kalan tek başına kaldığını söyleyebilir. Biz hep birlikte yol alıyor ve mücadele ediyoruz." Bu temelde 28 Temmuz 2023 günü Medya Savunma Alanlarında faşist sömürgeci türk devletin hava saldırısı sonucu şehadete ulaşan; PKK Gençlik Komitesi Üyesi ve Komalên Jinên Ciwan Koordinasyonu Ş.Bişeng Brûsk ve Komalên Ciwan- Komalên Jinên Ciwan Yürütme Konseyi Üyesi Ş.Sara Hogir Riha; hem özgür yaşam duruşları hem de şehadet gerçeklikleri ile her zaman yolumuzu aydınlatmaya ve bizlere her

zaman Komutan ve yoldaş olmaya devam edeceklerdir. Biz özgürlük tutkunu gençlere ve genç kadınlara düşen ise bu değerli şehitlerimizin mücadeleye yaşamlarını kendimize yol haritası belleyip, hayallerinin gerçekleştircisi olmaktır. Bu temelde Ş.Bişeng ve Ş.Sara şahsında geçtiğimiz son süreçlerde Medya Savunma Alanlarında; Zap'ta Avaşin'de ve Metina'da, özellikle Bakure Kürdistan'ın bir çok eyaletinde kahramanca savaşarak şehitlik mertebesine eren Ş.Beritan Nurhak, Ş.Şexmûs Malazgîrt, Ş.Baran Mawa, Ş.Vejîn Jiyan, Ş.Özgür Roni, Ş.Brûsk Baran, Ş.Viyan Umut Ararat, Ş.Viyan Helo ve adlarını sayfalarca-kitaplarca da yazsak hep eksik kalacağımız ve borçlu kalacağımız tüm özgürlük savaşı şehitlerini, bir kez daha sevgi saygı ve minnetle anıyoruz. İntikamları yaşam gerekçemizdir ve sözümüzdür! Ardağlarında bıraktıkları mücadeleye bayrağını daha yükseklere taşımak ve Güneş'e ermek, tüm Kürdistan gençliğinin ve genç kadınlarının temel görevidir. Dergimizde hem mücadele arkadaşları olan KJK ve KJC Koordinasyon üyelerinin yazılarına ve 'yaşamın göz bebeğine dokunan' değerli şehitlerimizin gözünden, birebir kendi günlüklerinde kaleme aldıkları yazılara yer vermeye çalıştık. Her ne kadar bu yoldaşlarımızın ve tüm değerli öncülerimizin gerçekliklerini anlatmaya mürekkep, kalem, sözcükler ve kağıtlar yetmese de, bir parça bile olsa yansıtılmalarında emek vermeyi kendimize esas görev olarak biliriz. Bu temelde tüm değerli okurlarımıza, okuduklarını yaşama dökerken ki mücadele yollarında başarılar dileriz!

ŞEHİD NAMIRIN!

Komalên Jinên Ciwan Basını Merkez Komitesi

DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZ GELİŞMENİN GERÇEK SAHİBİDİR

RÊBER APO

Şehitlerimiz hakkında anlamlı bir değerlendirme yapabiliriz. Her şey bizi şehitleri gerçek yaşayan değerler haline getirmeye zorluyor. Onların kesinleştirdiği değerlere derin bir kavrayışla yaklaşmak kadar onu keskin bir uygulama gücü haline getirmesini de bilmemiz gerekir. Ancak o zaman onlara ulaştığımızı, onları temsil ettiğimizi söyleyebiliriz. Özgürlük şehitlerimizin özgünlüğünü yaşamalarıyla, hangi zaman ve zeminde hangi yaşam gerçekleriyle ortaya çıktıklarını tespit etmek önemlidir. Bununla da yetinmemek gerekir. Onlara bağlı olmak, onları olduğu gibi, yaşamın düzeyine nasıl getireceğimizi bilmemizle yakından bağlantılıdır. Bu aynı zamanda bütün Parti faaliyetlerimizin en soylu özetlenmesidir de.

PKK şehitlerinin herhangi bir hareketin değerlerinden farklı olduğunu, hem de birçok yönden farklı bir anlam içerdiğini biliyoruz. İnsanlar mutlaka günü geldiğinde ölürlər. Hepsine şehit denilmez. Oysa direniş şehitlerimiz gelişmenin gerçek sahibidirler. İnsanlar çok çeşitli amaçlar doğrultusunda, kızgın savaşlar içinde ölürlər. Herkes onlara değişik ölçülerde şehitlik mertebesi verir, yüceltme sıfatları yakıştırır. Bu hareketlerin sınıf ve ulus temeli, ideolojik-politik gerekçeleri ve hangi aşamada gerçekleştirildikleri göz önüne alınarak böyle yüceltme sıfatları belirlenir. Hepsinde temel bir özellik olarak karşımıza çıkan, davanın ciddiyetinin sembolü olmalarıdır. Amaçlarının ciddi ve güçlülüğü, insanların en

"Amaçlarının ciddi ve güçlülüğü, insanların en değerli varlıkları olan canlarını adayabilecek kadar bir öneme haiz olduklarını kanıtıyor"

değerli varlıkları olan canlarını adayabilecek kadar bir öneme haiz olduklarını kanıtıyor. Mertebeleri o hareketin içinden geçtiği sürecin amansız zorlukları, iniş ve çıkış dönemlerini başarıyla aşmak için gösterilmesi gereken çabanın büyüklüğüyle bağlantılıdır. O çabanın sergilendiği dönemlerde gerçekleşen mertebelenme söz konusudur. Tarihe baktığımızda bütün soylu dinlerin, inançların, yine insana özgü önemli tüm çıkışların öncüleri kahramanca adlara layık olduğu gibi, kendini ilk feda edenleri de büyük şehitlerdir. Böylesi önemli bütün çıkışlar kahramanca bir yürüyüşü getirir. Bunun da en önde yürüyenlerin kanı pahasına olmadan zafere erişemiyor. Şehitler önemli bütün yürüyüşler, çıkışlar uğrunda gerçekleştirdikleri amaca bağlı olarak kendi kişiliklerini öne çıkarırlar. Onlar ilk cesareti, ilk büyük fedakârlığı gösteren ve böylelikle de daha sonraki yığınların hareketini mümkün kılan kişiliklerdir. Anlamını burada tamamlarlar. Bütün gelişmeleri koşullandırma özelliğinde olan ister şehit olsunlar, ister onları kişiliklerinde temsil edip kesintisiz ve giderek daha da yoğunca sürdürenler olsun tarihte sürekli yadedilir, yüceleştirilir ve anıları kutsallaştırılır. Anılara bağlı kalındıkça amacın tam gerçekleşmesi sağlanır. Eğer şehitlerin gerçekleştirdikleri ortam son derece bencil çıkarılara bakılmışsa, o zaman kesinlikle yüce amaçlardan kaçınılıyor demektir. Korku iliklere kadar sinmiş, öngörü denilen bir durum söz konusu değilse değerlere sahip çıkılmamış demektir. Karanlık, umutsuz bir ortamda yaratıcı çıkışa, büyük kaydınlık hareketine, cesaret ve fedakârlığa ihtiyaç gösteriliyorsa, işte böyle koşullar ileri çıkışın, bunun ilk öncülerinin şehitliğinin mertebesini belirler. Bunu belirlediği gibi, gerçekleşen devrimin de büyüklüğünü olanaklı hale getirir. Çok çeşitli toplumlarda ve tarihi dönemlerde yaşanan böylesine gelişmelere devrimler adı verilir. İster toplumsal, siyasal nitelikli olsun, is-

terse onların daha dar, küçük ölçeklerde temsili olsun, ister bilimsel, teknik ve kültürel devrimlerinde olsun bu sürekli böyledir. Kısaca, insanlık tarihi ancak böylesine öncüler eliyle yeri ve zamanı geldiğinde ilerleme imkanına kavuşur. Bu öyle bir durumdur ki, daha sonra yüceltiliyor, kutsallaştırılıyor. Aslında önemi ve rolü gereği böyle olmaktadır. Toplumların ilerlemesindeki büyük katkılarından ötürü böyle olmaktadır. Daha sonraki fetişleştirme, putlaştırma doğru olmamakla birlikte, sebebsiz de değildir. Kişinin rolünün bu durumlarda sık sık abartılması söz konusu olabilir. Çünkü bu dönemler öyle dönemlerdir ki ve öyle zor koşullar ortaya çıkmıştır ki, kişilerin belirleyici bir rol oynamaları söz konusudur. Daha sonra tarih neredeyse adeta bu tip kişilerin zincirleme bir yaşantısına indirgenir. Bu tarihi anlayışı biliniyor. Diyalektikmateryalist bir tarih anlayışı değildir. Fakat tarihin önemli düğüm noktalarının çözümlenişinde veya ileriye götürülüşünde bu tip yüceltilmiş kişilerin önemli rollerinden ötürü anlaşılır nedenleri vardır. Demek ki abartmak kadar, böylesine bir rolün yadsınması da doğru değildir. Böylesine zor durumda olan insan topluluklarına, onun toplumsal gelişim evrelerine böyle kişiliklerin bir ihtiyaç olarak belirmesi ve şartlar birleştiğinde ortaya çıkması anlaşılırdır ve gereklidir. Böylesine öncüler en büyük cesaret ve fedakârlıkla, yine öngörü keskinliğiyle sürekli öne atılırlar. Bu öne atılmalarda bazıları erkenden şehit oldular. Bu kişiler o davanın amaçlarının büyüklüğü kadar büyüktürler. Daha sonra gelişecek, özgürleşecek halkın kendisi kadar büyüktürler ve tarihe de bu temelde damgasını vururlar. Gerçek yaşayan değerler haline gelirler. Burada kişinin fiziksel varlığı veya yokluğu söz konusu değildir. Burada büyük amaçlar bir topluluk açısından kurtuluş için yücelmek ve özgürleşmek için ulaşılması kaçınılmaz hale geldiğinde, bu kişilerde sembolleşir. Ve yaşamın sürükleyici gücü haline gelirler. Dolayısıyla da şehitlik gerçek bir özgür halk gerçeğinde, sınıf gerçeğinde, ulus gerçeğinde if-

adesini buluyor. Şehitler, halkın yüreği, ahlaki ve temel amaçlarının sembolü olurlar. Bu da o kişinin tümüyle bir halkta yaşaması demektir. Tarih bu konuda sayısız örneklerle doludur.

Bizim çıkış koşullarımızda da alabildiğine zifiri karanlık, olumsuzluğun had safhada bulunması gerçeği vardı. Çıkış ve öngörü yerine geleceğe karşı tam bir kör gibi hareket edildiği, özellikle de güncel çıkara, hem de beş metelik pahasına satıldığı bir ortam vardı. Herkesin kendi basit güdülerini yaşamak için yarış ettiği, burnunun ötesini görmeyecek kadar dar, kısır kaldığı dönemdir. Böylesine dönemlerin çıkış amacının belirlenmesi ve eğer bu belirlenmişse de, onu kişilikte temsil edip tüm gücüyle bu amaca ulaşmak için cesaret ve fedakârlığın en büyüğünün sergilenmesi, yine küçük bir öncü topluluğun buna girişmesi çok büyük anlama sahiptir. Bizim içinde çıkış dönemimizde durumun tamına böyle olduğunu iyi bilmek gerekiyor. Çağdaş halk topluluklarının hiçbirinde görülmeyen, uluslararası çağdaş gerçeklik-

ten tecrit edilme, tarihsel gerçeklikten derin bir tarzda kopma, kendi gerçekliğine katmerli bir yabancılaşma yaşanmaktaydı. Alabildiğine iddiasız, umudun kıyısında bile dolaşmayan ve kendini düşkün gördükçe sürekli yoksulluk duygusuna, hatta iğrenmeye kadar götüren bir duyguya kaptırma durumu vardı. Böylece bir toplumsal bunalım, zayıflık, düşkünlük iliklere kadar yaşanıyordu. Çağdaş halklar gerçekliğinin belki de en gerisinde bir durum söz konusuydu. Bu anlamda Kürdistan gerçekliği en çok ihanete uğramış, çağ tarafından unutulmuş, sadece çağı değil, kendi kendisini önemli bir halde inkar etmiş ve üzerinde her türlü baskının, sömürünün, dalaverenin, soy-suzluğun cirit attığı bir gerçekliği yaşamaktaydı. Burada yaşama ad vermekte bile güçlük çekildiğinin bir gerçeklik olduğunu iyi biliyoruz. İşte böylesine bir gerçeklikten yola çıkma, yaratılması gereken düşünce kıvılcımlarından tutalım zulme, her türlü kendini inkara, inançsızlığa karşı olmaya kadar, onu aşma gücünü gösterme, onu giderek zafere ulaşılabilinir

adımların sahibi kılma çok büyük bir öneme haizdir. Temsilinin cesareti kadar, bilincinin de çok güçlü olmasını isteyen ve çok gerekli olan bir oluşumdur. Eğer bu dönemin özelliklerini tüm yönleriyle kavramakta güçlük çekersek, ilk öncüleri olduğu kadar, şehitleri de anlamayacağımız ortaya çıkar. Dolayısıyla şehitliğin anlamına sağlam bir kavrayış ve uygulama gücünü kazandırmak istiyorsak, çıkış koşullarını iliklerimize kadar duymamız gerekiyor.

Bizim yaşamımız, şehidiyle birlikte var olan bir yaşamdır:

Bizim yaşamımız, şehidiyle birlikte var olan bir yaşamdır; şehidi ve geride kalan dava arkadaşlarıyla iç içe olan bir yaşamdır. Bu iç içelik o kadar belirgindir ki, kimin şehit düştüğü ve kimin geride kaldığı ayrımı bile öyle pek anlamlı olmamaktadır. Çünkü biri diğeri içindir. Biz şehitlerimizi tamamen içimize alarak yaşıyoruz. Bu PKK'de kesindir. Dolayısıyla ne bir arkadaşımız şehit düştüğünde kaybolup gideceğini düşünebilir, ne de geride kalan tek başına kaldığını söyleyebilir. Hayır, bizde birin bütünde ve bütünün birde gerçekleşmesi esastır. Egemen olanı budur. Buna özen göstereceğiz. Şehitlerin anısına yapabileceğimiz en büyük hizmet, yaşamımızı daha da özgürlüğün bedeli ve somutlaşmış ifadesi haline getirmek olacaktır. Bu biçimde kaynaşmış bir yoldaşlar topluluğu haline geldikten sonra, katlanamayacağımız hiçbir zorluk olamaz. Yoldaşlar topluluğu olarak bu temelde ne kadar dürüst, samimi ve sonuna kadar bağlı olursak -ki öyleyiz- erişemeyeceğimiz ve zapt edemeyeceğimiz hedefler de o denli azalacak ve kalmayacaktır. Biz kendi görevlerimizi istediğimiz biçimde yaptığımız zaman, ölüm nereden gelirse gelsin, vız gelecektir. Gerçekte her PKK'li bu slogana ulaşabilmelidir. Buna ulaşamazsa zafer yakalanamaz. Bu zorluklar karşısında tam sonuca ulaşır ve bunun

kişiliğini kazanırsak, amaca ulaşmışız demektir. Neye mal olursa olsun, buna çok sınırlı bir temelde ulaşılsa bile, PKK'nin edinebileceği en anlamlı kazanıma ulaşılmış olacaktır. Bir kez daha, gerek son şehidimizin ve gerekse bütün şehitlerimizin anılarına yüksek bir değer biçerek ve gerekirse yaşamlarını yeniden araştırıp inceleyerek özümsemeye, onların büyüklüğünü yüreğimize ve beynimize naksetmeye, bunun için yoğun çaba harcamaya ve onların anısına layık olmaya çalışacağız. İlk şehidimizin anısını hala yaşamaya çalışırken zorlanıyoruz. İlk şehit verişimiz Haki Karer yoldaş ile başladı, Hasan Bindal yoldaş ile bu noktaya vardı. Ama araya neleri sığdırmadık ki? Bundan sonrasını da bu esas dahilinde yürütürsek, kuşkusuz bu bizi en anlamlı bir zafere götürecektir. Haki'nin şehadetini karşısında çökmedik. Hala çok iyi anımsarım: Direnmek için tek bir olanağımız yoktu; bir tabancamız bile bulunmuyordu. Yerine neyi koyacağımızı bilmiyorduk, ama inancımız ve anıya samimi bağlılığımızla ondan destan yarattık. Hem de bir değil, birçok destan yarattık. Şimdiye kadar şehit düşen yoldaşlarımızın anılarına böyle karşılık verdik. Yine içimizdeki yetmez kişiliklerden kaynaklanan ve onun bir sonucu olarak ortaya çıkan bütün kayıplara büyük bir çözümlemeyle karşılıklı bulunduk. Her çözümleme büyük kazanımlara yol açtı. Dolayısıyla yetmezliklerimizin sonucu olan kayıpları da iyi telafi ediyoruz. Bu kayıplarımızı kazanç kaynağına dönüştürebiliyoruz.

"Biz şehitlerimizi tamamen içimize alarak yaşıyoruz."

KÜRDİSTAN'IN ASI VE ASIL GENÇ KADIN ÖNCÜLERİ Ş.BİŞENG VE Ş.SARA'NIN İZİNDE...

KJK Koordinasyonu : ÇİÇDEM DOĞU

Bugün 14 Temmuz, Ş.Hayri Durmuş, Ş.Kemal Pir, Ş.Akif Yılmaz ve Ş.Ali Çiçek arkadaşların büyük Ölüm Orucu eylemlerinin 42. Yıldönümü. Ve on dört gün sonra, geçen yıl 28 Temmuz tarihinde şehit düşen Ş.Bişeng Brusk ve Ş.Sara Hogir arkadaşların da şahadetlerinin birinci yılı doluyor. Ölüm Orucu şehitlerimiz bedenlerini dirhem dirhem eriterek eylemlerini gerçekleştirdiklerinde, ihanete, köleliğe ve her türden teslimiyete hayır deyip PKK kimliği ile özgür yaşamı yaratmanın öncüsü, çizgisi ve kimliği oldular. Ve bu büyük eylem, Kürdistan'da yeni bir nesli, direnerek kendini var eden, savaşarak kimliğini yaratan ve sürdüren soylu bir nesli yarattı. Hayri arkadaşın "Kürdistan'ın Sterka Sor"u diye tabir ettiği Ali Çiçek

arkadaş, gençliğin de sembolü haline geldi. Gençlik örgütümüz, genç kadın örgütümüz, işte bu büyük yoldaşlarımızın açmış olduğu kutsal yolda yürüyerek soylu, asi ve asil bir neslin temsilcisi oldu. Ş.Bişeng ve Ş.Sara arkadaşlarımız da bu kutsal yolun en güzel, en soylu ve asaletli yürüyüşçülerinden oldular. Öncelikle Büyük Ölüm Orucu şehitlerimizin, 28 Temmuz'da şehit düşen Bişeng ve Sara arkadaşların anılarını, soykırımcılığa, ihanete ve her türden egemenliğe karşı mücadeleyi büyütme kararlılığı ile selamlıyorum. Onların yolu, aydınlığın, güzelliğin ve özgürlüğün yoludur, bu yolda hep onların izinden yürümek de büyük bir onurdur. Tüm egemen sistemler, devletler, zihniyetler, önce gençliğin hep özgürlüğe akmak istey-

en dinamizmini, potansiyelini zehirlemeyi, uyuşturmayı, bunu yapamazsa da yok etmeyi hedeflemiştir. Çünkü gençlik, bir düşüncenin, bir sistemin, bir yaşam anlayışının taşıyıcısı, sürdürücüsü güçtür. Gençlikle buluşmayan, gençliğin yüreğinde ve beyninde yeşermeyen bir düşünce, sistem yaşama şansını bulamaz. Bu nedenle iktidarcı sistemler, kendi sistemini devam ettirebilmek için gençliğin yüreğini ve beynini kurutmaya, çürütmeye, böylelikle kendine bağlamaya çalışır. 21. Yüzyılda bunu en fazla da genç kadınları hedefleyerek yapar. Bu, öylesine rastgele, rutin bir şekilde değil, çok özel planlama, tasarım ve projeler üzerinden incelikli ve bütünlüklü düşünülmüş stratejilerle ve taktiklerle gerçekleştirilir. Çağımız, en fazla da genç kadınların hem fiziki ve hem de ruhsal, duygusal-düşünsel, ahlaki ve vicdani katliamları sonucunda tam bir karanlığa, hayvanlaşmaya ve robotlaşmaya dönüştürülmektedir. Hem kadın hem de genç olması nedeniyle, genç kadınlar esas hedef konumundadır. Bu, Kürdistan'da böyle olduğu gibi hem Ortadoğu'da hem de genel dünyada böyledir. Bu nedenle genç kadınların yaşam bilincine sahip olması, yüreklerinin özgürlük için atması, mücadeleyle hep genç kalması, çok stratejik bir öneme sahiptir. Kürdistan'ı, Ortadoğu'yu ve dünyayı kurtaracak olan bilinçli, örgütlü ve eylemli genç kadın iradesidir.

İşte Ş.Bişeng ve Ş.Sara, bu özgürleşme iradesinin gelişimine öncülük eden, yaşam ve mücadeleye ilkelerini kişiliklerinde temsil eden kimliklerdir. Çürümeye, yozlaşmaya, kurumaya ve iradesizleşmeye inat; insan olmanın, kadın olmanın ve genç olmanın en anlamlı ve en güzel sembolleridir. Onların bizlere bırakmış olduğu mirası, değerleri anlayabilmek, kişiliklere ve yürütülen mücadeleye mal edebilmek, hem genç kadın kimliğini, örgütlülüğünü büyütecektir hem de soykırımcı düşmana ve kapitalist modernitenin çürütücü saldırılarına karşı büyük bir darbe olacaktır. Bişeng ve Saraların öncülüğünde büyüyen genç kadın mücadelesi, hertürden erkek egemenliğine karşı ulusal ve evrensel mücadelenin başarıma ilkelerini ortaya koymaktadır.

DAĞLARIN AŞKIYLA DAĞLAŞAN VE GÜZELLEŞEN ŞEHİD BİŞENG

Bişeng arkadaş, Cizira Botan topraklarının asil Kürtlük ve kadınlık değerlerini kendinde en güzel biçimiyle sentezlemiş bir arkadaştı. Soykırıma, asimilasyona, düşmana karşı büyük bir intikam ruhu, Kürdistan topraklarına büyük bağlılık, erkek egemenliğine karşı da büyük bir özgürlük aşkını içeren kadınlık özünü taşır. Gençtir, ama soykırımcı düşmanın Kürdistan'da yaratmış olduğu tehlikenin derinden farkındalığını taşır.

"Genç yaşına rağmen saçlarının beyazlayan her bir teli, bu amansız mücadelenin bedelidir"

Bu nedenle olgundur, hep bu düşmanı ülkemizin topraklarından, insanlarımızın, gençlerimizin ruhundan, yüreğinden, beyninden söküp atmanın yoğunlaşması ve eylemselliği içindedir. Genç yaşına rağmen saçlarının beyazlayan her bir teli, bu amansız mücadelenin bedelidir. Gözlerinin sevgi, hüznün ve coşku karışımı ifadesi, hem işgale karşı nefretin ve hem de buna karşı mücadelenin ifadesidir. Güzelliği, mücadeleye ve bilinçle, ahlakla ve vicdanlailmekilmek örmüş olduğu kişiliğinin yüreklere yansımasıdır. Onda, hakiki yaşamın uyum ve çelişki diyalektiği çok çarpıcı bir örgüye sahipti. Bu nedenle insanı etkiler, huzur ve sevgi yaratırdı. Bu özellik öyle pasif, edilgen bir nitelikte değil, bilakis çok aktif, sevgisiyle harekete geçirici, ayaklandırıcı, öfkesiyle kavgacı bir etki gücündeydi. Ama her halükarda karşısında sevgi ve saygı duymaktan kimse kendini alıkoyamazdı. Bu nedenle Bişeng arkadaş, yürüyen ve yürüten bir ahlak ve vicdan gücü olarak tanımlamak çok yerinde olacaktır. PKK ve PAJK kimliğiyle buluşan Cizira Botan genç kadın kimliği, derin yurtseverliği ve bilinciyle, özgürleşen kadın kimliğiyle devrimci bir dinamizmi açığa çıkarttı. Kelimenin tam anlamıyla devrimci demek gerekir. Bişeng arkadaş, tarihin, günün devrimci sorumluluklarının, bunun için örgütlenmenin, mücadeleyi her adımında büyütmenin önemini farkında olan bir arkadaştı. Devrimci sorumluluk, öyle sıradan bir konu değildir. Devrimci sorumluluk, derin bir tarihi

bilinç istediği kadar derin bir an'ı görme ve sorgulama, çözüm üretme ister. Bu, her seferinde birilerinin söylemesiyle harekete geçme değil, sürekli bir yoğunlaşma, üretme ve harekete geçme-geçirme kültürünü ifade eder. Yani kendi olarak, xwebûn olarak yaşama ve yaşatma arayışını ifade eder. Devrimcilik budur, devrimci genç ve devrimci genç kadın olmak budur. Kürdistan işgal altındaysa, kapitalist modernite her türlü özel savaş aracını kullanıp halkı, gençleri, kadınları kuşatma altına alıp eziyorsa, o zaman buna karşı büyük bir devrimci sorumlulukla yaklaşmak, sürekli bir devrim yaratma iddiasıyla yaklaşmak esas bir görevdir. Öyle mekanik, teknik bir görev anlayışı değil, tarihin ve an'ın yüreğini kendi yüreği yapan, onun evrensel bilincini kendi bilinci haline getiren bir görev anlayışı gerekir. Bu, yüreği ve beyni büyük olan kişilerin işidir. Bişeng arkadaş bir de bu nedenle yüceleşen bir arkadaştı. Devrimin, partinin, halkın, gençliğin, kadınların ihtiyacı ne ise, bu ihtiyaçlar hangi görevleri dayatıyorsa, Bişeng arkadaş ahlaki ve vicdani olarak kendini o ihtiyaca cevap verme arayışına göre şekillendiriyordu. Aslında kapitalizmin o derin bireyciliğine karşı, kendini halklaştırmak, gençleştirerek, kadınlaştırmak çoğaltıyor, yeniden yeniden üretiyordu. İşte bu kendini hep yeniden üretiş, çoğaltış, onu yoldaşlarının, halkının, gençlerin gözünde daha da güzelleştiriyor, aşklaştırıyordu. Dağlara olan aşkı da böyle masalsı bir aşk

düzeyindeydi. Gerilla aşkı, savaşma aşkı, düşman bilinci, öfkesi, intikam duygusu, onun kişiliğinin temel özellikleriydi. Dağa gidip geldiği o ilk süreçlerde, gençlik örgütünün haberi olmadan HPG-YJA/STAR'a iç firar yapışı da, bu dayanılmaz aşk nedeniyledi. İç firar süreci bir-iki ayı bulmadan tamamlandı, gençlik örgütü izini bularak tekrar gençlik çalışmalarında görevlendirdi. Ama odur budur, Bişeng arkadaş hep kendini gerilla alanlarına, savaş alanlarına önerdi. Örgüt kabul etmeyince de bir gerilla ruhuyla, bilinciyle tıpkı bir dağ gibi gençlik çalışmalarına katıldı. Bişeng arkadaş, sadece gençlik ve genç kadın örgütümüzün öncüsü olarak değil, aynı zamanda bir YJA/STAR gerillası, komutanı olarak, kadın hareketimizin bir öncüsü olarak anılmayı hak ediyor. O, kişiliğiyle, mücadele içinde yaratmış olduğu kimlik ve değerlerle, hepimizin öncüsüdür. O'na bakarak, O'nun yolunda, ayak izlerini takip ederek yürümek, mücadelemizi hep genç ve diri tutacak, büyütecek bir ilkedir.

DEVRİMCİ NEŞENİN, SADELİĞİN, SEVGİNİN VE MÜCADELENİN ADI: ŞEHİD SARA

Urfa'nın yiğit kızı Ş.Sara, neşesiyle, azmiyle, yorulmak bilmez enerjisiyle asla unutulamayacak bir yoldaş. Halaydaki coşkusu, heyecanı neyse, mücadeledeki, arkadaşlığındaki coşkusu ve heyecanı da oydu. Dolu doluy-

du, hep akmak isteyen, önüne engel çıktığında engeli aşma hırçınlığıyla daha da coşkun akan bir nehir gibiydi. Erkek peygamberlerin yaratıcısı Urfa'nın bir kadın peygamberi olma edasıyla, iddiasıyla yaşayan, mücadeleye katılan bir arkadaştı. Sade, dervişane, çalışkandı. Emekle kendini ve yoldaşlığını, mücadele değerlerini yaratmayı esas alırdı. Sara arkadaş da genç kadın kimliğini, özgürleşen genç kadını yaratmada bir semboldür. İdeolojisiz, örgütsüz, mücadelesiz, emeksiz bir özgürlük, hatta kimlik olmaya-çağını en iyi anlayan arkadaşlardandı. Bu nedendir ki eğitime, örgütlenmeye, ideolojik ilkelere doğrultusunda çalışmalara katılmaya büyük önem verirdi. Arkadaşlarına bilinçli emek vermeye ağırlık verirdi. Sömürgeciliğe ve kapitalist sistemin ağır sorunlarına ideolojisiz, örgütsüz, eylemsiz çözüm olunamayacağını farkındaydı. Devrim, öncelikle kendini, insanı özgürleştirme eylemidir. Sara arkadaş da devrimi bu yalın hakikatiyle kavrayıp önce kendini ve kendisiyle birlikte yoldaşlarını özgürleştirebilmek için elinden geleni sakınmayan, daha da ötesinde ne yapılması gerektiğini arayan bir arkadaştı.

YAŞAMDA DA, ŞAHADETTE DE YOLDAŞ OLMALARININ BİZE ANLATTIKLARI...

"Urfa'nın yiğit kızı
Şehîd Sara, neşesiyle,
azmiyle, yorulmak
bilmez enerjisiyle asla
unutulamayacak bir
yoldaş"

Her iki arkadaş da yaşarlarken birbirlerini çok sevdiler, güzel bir yoldaşlıkları oldu. Şahadetlerinde, son nefeslerini verirlerken de birlikteydiler. Bir oldular, bize hakikatin ışığını, yolunu gösterdiler. Her iki arkadaş da mücadele hayatları boyunca gençlik ve genç kadın çalışmalarında yer alıp burada APOCU çizginin, Kadın Kurtuluş İdeolojisinin genç nesillerde hayat bulması için büyük mücadele verdiler. Gençler, genç kadınlar, ömürlerinin gençliğinde çürümesinler, yozlaşmasınlar, yaşlanmasınlar diye amansız bir mücadele yürüttüler. Kürdistan'ın dört parçasında gençlere emek verdiler, ter döktüler, gece-gündüz demeden çalıştılar. Şimdi onlar, her Kürt gencinde, genç kadınlarında yaşıyor, Kürdistan'ın şehirlerinde, köylerinde, dağlarında verdikleri emeklerle, döktükleri kutsal kanla çok canlı bir biçimde yaşıyorlar. Önder APO ve Kadın özgürlük çizgisiyle buluşan genç kadınların, hayata ne kadar büyük değerler katabildiğini, neleri yaratabileceğini en iyi Onlar bize anlattı. Bize düşen onların bu çok sade ve çarpıcı anlatmış oldukları hakikati iyi okumak, anlamak ve hayata geçirmektir. Onları Kürdistan'ın, Ortadoğu'nun ve dünyanın sürekli dalgalanan gençlik ve genç kadın bayrağı haline getirmek, her gün, her an yaşatarak devrimi zafere götürmektir. Onların ruhuyla gerilla olmak, onların ruhuyla

serhildanlaşmak, onların ruhuyla demokratik sistemi inşa etmek ve soykırımcı düşmana darbe üstüne darbeler vurmak, zaferin anahtarıdır. Ş.Bişeng ve Ş.Sara şahsında, 14 Temmuz şehitlerimiz şahsında, tüm şehitlerimiz büyük zaferi emretmektedir. Soykırımcı TC faşizmi, bugün Kürdistan'ın her yerini işgal ve ilhak etme amaçlı ağır saldırılar geliştirir iken gençliğe ve genç kadınlara düşen en büyük görev, tıpkı Ş.Bişeng ve Ş.Sara gibi topraklarını, halkını, mücadeleye ve gerillaya katılarak savunmaktır. Ülkesinin bir karış toprağına bile düşmanın gölgesinin düşmesine izin vermeyen bir duruşu, direnişi, dağda, şehirde, köyde, her yerde geliştirmektir. Tıpkı Ş.Hayri Durmuş, Ş.Kemal Pir, Ş.Akif Yılmaz, Ş.Ali Çiçek gibi, halkına borcunu ödercesine, yaşamı-ülkesini uğrunda ölecek kadar severcesine mücadeleye atılmak, zafere kilitlenmek, şehit hakikatiyle buluşmak, en onurlu, anlamlı ve güzel olandır. Bu yiğit yoldaşlarımızı, onların anlam güzelliğini ancak böyle yaşatabilir, Önder APO'nun fiziki özgürlüğü ve Kürdistan'ın özgürlüğü ile taçlandırıp, kalıcılaştırabiliriz. Bu temelde Ş.Bişeng ve Ş.Sara şahsında tüm gençlik örgütümüzün şehitlerini, tüm mücadele şehitlerimizi tekrar sevgi, saygı ve minnetle anıyor, genç yoldaşların hepsine selam ve sevgilerimi iletiyorum.

Düşmana meydan okuyup savaşa durdular, savaşarak hakikate vardılar

KJC Koordinasyonu : LÉGERİN ARTEMÉTAN

*Ne kadınlar tanıdım, ne kadınlar
Aynalara tapıp,
Gölgelerinden kaçan,
Ne kadınlar tanıdım, ne kadınlar
Hiç yılmadan rüzgâra koşanlar,
Ne kadınlar tanıdım, ne kadınlar
Ateşin yakacağını bile bile
Ateşe yürüyüp hakikate varanlar*

Bazen bir şeyleri anlatmak istersiniz, ama kelimeler yetmez anlatmaya. Anlatmak istediğimizi anlatamaz oluruz. Hep anlattığımız yarım, eksik kalır, hep daha çok anlatarak tam anlattığımızı düşünürüz. Ama nedense hep eksik kalır. Tıpkı Özgürlüğü, hakikati, yoldaşlığı, mütevaziliği hep anlatmak istediğimizde, nasıl bir şey olduğunu tam olarak anlatamayız. Hep bir şeyler yarım kalır, daha iyi anlatabilirdim, deriz. Bir imgede, birilerinde bulmaya çalışırız. Bazen ise tam tersi olur. Anlatmak, tanımlamak istediğimiz kişide anlam bulur, işte budur deriz. Bazen de bir yoldaşımıza baktığımız da hiç tanımlayamadığımızı onun kendisinde görürüz. İşte tamda anlatamadığımız tanımları o yoldaşın kendi varlığında, gerçekliğinde barındırdığını görürüz. Sözcüklerin anlam arayışı işte böyle başlar. Hissin, duyguların sözcüklere dökülmesi anlama kavuşma istemidir. Kişinin ise bu anlamda

yaşamayı hakikate ermesidir. Nasıl ki her düşünce, anlama koşmak isterse, insanın da hep hakikat arayışı olmuştur. Nasıl ki her düşünce, anlama koşmak isterse, insanın da arayışı hep hakikat olur. Belki de bu arayış, tutkudur her şeyi göze alarak soluksuzca koşturan. Önderlik "insan mikro evrendir" dedi. İnsanın; basitleştirildiği, çirkefleştirildiği varlığını elinden aldığı, böylesi cehalet yaşam karşısında hep hakikat arayışı oldu. Muhamedin cehalete karşı koyuşu, İsanın hakikati anlatmak için çarmihini sırtlaması, İbrahimin putlara karşı koyarken ateşte yanmayı göze alması hakikat arayışındaki tutkudur. tutkularıdır. İşte onlarda bu hakikatle yaşadılar, bu hakikate varmak için en güzel, en özlü yanları ile koyuldular yola. Bu yolda, ne Ebu cehiller ne Yahudalar, ne firavunlar görecekerdi. Yılmadan, usanmadan rüzgâra sevdalı iki kadın olarak hep rüzgâra koşacaklardı. Her fırtınada, her rüzgârda savrulmaya açık köklere, köksüzlüğü yaratan lanetli zehirli su karşısında bazen kök, bazen de köklerini salarak hakikat suyuna varacaklardı. Zalim erkek, kadının her şeyini, köklerinden koparmayı, bütün varlığını almaya çalışırken, onlar Rêber Apo'nun yoldaşı olacak köklerini tekrardan bütün kadınların özgürlüğü adına ateşi kuşanıp diri diri gömülen kadını; geri, köhnemiş bu zihniyete karşı savaşa duracaklardı.

Onlar dünyaya meydan okuyacak, kötü ruhlu egemenler tarafından yazılmış, kader diye gösterilmiş tarihe karşı koyacaklardı. Düşmanın top ve tüfeklerine karşı, ağız dolusu gülüşleriyle yerle yeksan edeceklerdi. Gerçek bir savaşçı gibi hiç yılmadan Bişengce, Saraca savaşın güzelliğine varacaklardı. Her vurulduklarında bir kez daha doğup, milyonlarca olacaklardı.

Önderlik “ Çözümlenen an değil tarihtir, kişi değil toplumdur.”

diyor. Bişeng arkadaşına baktığımızda ne kadar da bu gerçekliği ortaya koyuyordu. Önderlik yine Kürdistan gerçekliğini tanımlarken hiçbir şeyin tesadüf olmadığını vurguluyor. Bişeng arkadaşın yaşamına bakarken, ne kadar da Kurdistan’da ki kadın gerçekliğini ortaya koyuyordu. Yani tek başına toplum gerçekliğini tanımlıyor ve parçanın bütünü oluyordu. Belki de buydu Bişeng

cadeleye katılacaktı. Kürdistan da hiçbir şey tesadüf değildir. Bişeng yoldaşın Lozan’da doğuşu da, bu mücadeleye katılışı da tesadüf değildir. Kürdistan, Lozan da dört parçaya bölünürken, o zaman Bişeng yoldaş daha doğmamıştı. Fakat dört parçaya bölünen Kurdistan’ın intikamını, bir kere bile ah etmeden, dört parçada soluksuzca koşarak mücadele edecekti. Bütün parçaları birleştirmenin ahıyla Kürdistan’ın her karışını örgütleyecek, tutkuyla sarılacaktı bu mücadeleye. Hiçbir şey tesadüf değildi. Bişeng yoldaş Lozan da daha doğmadan kürdün kaderinin değiştirmenin andı olacaktı. Ve öyle de oldu. Dört parça Kurdistan da Avrupa’da, Afrika’da anıldı Bişeng yoldaş. Her yer de mücadeleye katılan onun adını alarak, ardılı oldu, bir değil bin oldu Bişeng yoldaş. Öyle bir intikam aldı ki sadece Kürdün mücadelesini değil kadının da mücadelesini her yere taşırdı. Kürdistanı aşır, sınırları aşır bütün oldu, sadece anın değil tarihin, kişinin değil, toplumun öncüsü oldu. Köhnemiş, geleneksel erkeğinde, kadınında karşısında duran Rêber Apo’nun hakikatinde kendini eğiten, olgun

Onlar bizim hiç sönmeyen ışığımız, yolumuzu her kaybettüğümüzde onlara döndüğümüz kutup yıldızımız oldular

arkadaşı o kadar hızlı olgun kılan. Hatta o kadar hızlı olgunlaştı ki gençlik çalışmalarında, dört parça Kurdistan’ın gençlik sorunlarının kılavuzu, rehberi ve öncüsü oldu. Bişeng arkadaş Kurdistan kültürünün en derin yaşandığı, Kurdistan varlığı için hep şaha durmuş, serhildan ruhunu barındırmış olan Cizire Botan’ın asi kızı Bişeng yoldaş, oranın bir parçasıyken bütünü oluyordu.

Ve yine Kürde kader diye gösterilen İsviçre’ye göç ettiklerinde, Lozan kentinde doğması bir kez daha bize Kurdistan gerçekliğini anlatır gibidir. Kurdistan’ın kaderi bir antlaşmayla Lozan kentinde belirlenirken, hiç bitmeyecek savaşlara, kırımlara, fermanlara sebep olacak, kader tayin edici tarih olarak, hep beyinlerde kazılı olarak kalacaktı. Kürtler sadece dört parçaya bölünmekle kalmayacak, soykırım ile bin bir parçaya bölüneceklerdi. En iyi Kürt ölü Kürt’tür denilip, ölümü vacip kılınacaktı. Kürde biçilen kader yokluk, göç, ölüm olacaktı. İşte Bişeng yoldaş bu gerçekliği bilmenin bilinciyle büyüdü. Rêber Apo’nun yaratmış olduğu yurtseverlik ölçüsüyle büyüyen Bişeng yoldaş, Botanlı bir kadın olmanın zorluğuyla, intikamıyla bu mü-

kılan bu toprakların cesur, yiğit kahramanı oldu. Sara yoldaşa tıpkı Bişeng yoldaş gibi Kurdistan’ın en kadim şehri olan Riha da yurtsever bir ailede gelecekti dünyaya. Her karış toprağı tarihe tanıklık etmiş Riha şehrinde, Sara yoldaşın doğması da tesadüf değildir. Uygarlığın yaratmış olduğu her cehalete karşı koyan, hakikate tanıklık etmiş, anlama varmak isteyen her insanı hakikat arayışına götürmüştür bu topraklar. Sara yoldaşa bu hakikatin bir parçası olma adına yürüyüşünü buradan başlatacaktı. Sara yoldaşı ne tanımlar dersiniz, en derin duygularla bütün acıları, haksızlığı, köleliği bütün bedeninin hücrelerine kadar hissedip, karşısında duran güçtür derim. Belki de budur onu Önderlikten bir parça yapan. Belki de budur onu meleğin küllerinden kendini yaratıp, bu kadar temiz duygulara sahip kılan. Sara yoldaşın en belirgin özelliğidir, saf, temiz duygularını hep koruması, kalles duygulara karşı öfke kusması. Sara yoldaşı en çok bu anlarda öfkeli bulurdunuz. Modernizmin yaydığı zehri en derinden hissederek, onun yolunda gidenlere asla anlam vermezdi. Yaşam ölçüleri bir kılıç keskinliğindeydi. Sara

yoldaş işte böyle bir hakikatin, toplumun parçasıydı. Ve sara yoldaş kendini meleşin küllerinden var kılıp bu hakikate katılacaktı. Bu hakikate yol alırken, hep koruyacaktı temiz doğa, özlü yanını...

Gebe bir gecenin sancılı bir gününde doğacaktı hakikat.

Bu doğuşun tanığı olacaktı, bu tarih, bu kadim topraklar. İnsan hakikatini anlatmak için daha ne kadar da kıyımdan geçecekti, daha ne kadar tanığı olacaktı bu kadim topraklar. Toprağında hakikat külleri saklı olan Kürdistanı, Rêber Apo tekrardan aralayıp insanlığa sunacaktı. Onu bulmak, ona varmak sizleri anlatacak, Bişeng ve Sara yoldaşlar... Derin olmayan kadın var mıdır? Hayır, deyip derinliğinden kaçan kadın vardır diyeceklerdi. Bu hakikatle bütün kadınları yılmadan eğitecek, örgütleyecek bir değil, bin olacaktı. Hiç yılmadan bu gerçeklikle bütün kadınları kendi derinliğiyle buluşturma adına hep koşacaklardı. Sizler kadına ısı,

kadına yol, diriliş oldunuz. Bizleri artık toprağa diri diri gömemezsiniz. Bizi artık bir daha kör kuyulara atamazsınız. Ölü topraklar bu bedenden atılalı çok oldu, bizi artık bir daha yolumuzdan, hakikatimizden koparamazsınız. Onlar bizim hiç sönmeyen ışığımız, yolumuzu her kaybettiğimizde onlara döndüğümüz kutup yıldızımız oldular. Dağa vardılar dağlı oldular. Düşmana meydan okuyup savaşa durdular, savaşarak hakikate vardılar. Onlar Bişeng, onlar Saraydılar, onlar Vejin ve arkalarında binlerce ardıllar ile... Size layık yoldaşlar olmaya, düşmandan intikam alıncaya kadar tıpkı sizler gibi mücadele etmeye andımız, sözümüz olsun. Şehit Bişeng, Şehit Sara, Şehit Vejin şahsında bütün şehit arkadaşları anıyor, önlerinde saygıyla eğiliyorum.

NAVÊ KED, MANEWIYAT Û WÊREKIYÊ: SARA HOGIR RIHA

Têkoşînên azadiyê her tim bi hêvî û lehengiya dilsozên vê dozê destpê kiriyê û bi keda wan xwe gihandiye rojên serketinê. Weke têkoşîna azadiya gelê Kurd her dem ciwan pêşengî kirine. Destpêkê ew hêvî kirine, ew rabûne ser piyan û bi vîneke ji pola ji bo jiyaneke azad li dijî dagirkeran serî hildane. Di demên herî zehmet de jî hêviyên xwe mezin kirine, tirs nasnekirine û kêliyê jiyana azad ji her tiştî hêja dîtine. Her yek ji wan destanek lehengiye nivîsandine. Bi têkoşîn û berxwedana xwe bûnê meşaleyên azadiyê û pêşiya me ronî kirine û dîrok nivîsandine. Yek ji van lehengan jî Endama Rêveber a Komalên Jinên Ciwan û Komalên Ciwan Sara Hogir Riha ye. Sara Hogir Riha, di 28'ê Tirmeha 2023'an de tevî rêhevala xwe Endama Komîteya Ciwanan a PKK û Koordînasyona Komelên Jinên Ciwan Bîşeng Brûsk, li Herêmen Parastinê yê Medyayê di êrîşa artêşa Tirk de şehîd bû. Di temenê xwe yê ciwan de bi têkoşîn, pêşengî,

ked û cesareta xwe wê jî li pey xwe mîrasekî giranbûha hişt. Gûlsûn Silgir, bi nasnav Sara Hogir Riha, di 1990'î de li navçeya Riha Weranşarê hate dinê. Diya wê bi hêviya ku ji êş û jan jê dûr be, rûken be, bi kêfxweşî bijî ev nav lê kiribû û wê jî ev kêfxweşî di nav PKK'de dît. Malbata wê bi çanda resen a Kurdî û welatparêziyê wê mezin kir. Ev ji bo kesayeta wê ya şoreşger û pîvanên milîtantiyê bingehekî xurt danî. Bi dengê bilûra bavê xwe mezin bû. Pêşî bi mûzîkê êş û kêfxweşiyên gelê xwe nas kir. Bi van hes-tan re bû yek û ev hîn zêde wê nêzî Kurdistanê û gelê Kurd kir. Paşê ev deng ji bo wê bû banga çiyayên Kurdistan û berxwedanê. Lê ya ku herî zêde rê nîşanî wê de û berê wê da têkoşîna azadiyê birayê wê Şehîd Hogir Riha ku di 1992'an de li Mêrdînê şehîd bûbû. Ji zaroktiya xwe ve, ev egîdê Kurdistanê ji xwe re weke mînak dît û xeyalên xwe li ser şopa têkoşîna wî hûnand. Dema di 2009'an de li Mersînê dest bi zanîngehê kir, ji bo van

A woman with dark hair, wearing a blue jacket, is smiling and looking towards the camera. She is standing in a snowy, wooded area with bare trees in the background. The scene is bright and wintry.

"Dixwest hemû pirên di navbera xwe û pergale de hilweşîne. Ji bo vê tevlihbûna gerîla weke çalakiya destpêkê ya hûndirîn, herî radîkal û bi nirx didît"

xeyalên xwe pêk bîne gavên girîng avêt. Li zanîngehê polîtîkayên înkâr û asîmîlasyonê yên dijmin ku li ser ciwanan û gelê Kurd dimeşîne ji nêz ve nas kir. Ev hem hêrsa li dijî dijmin hem biryara wê ya têkoşînê xurttir kir û ti carî nexwest bibe karmendekî dewletê. Ji bo bersîvê bide van kiryanan di 2009'an de bi awayekî çalak tevli xebatên Komalên Ciwan û Komalên Jinên Ciwan bû. Xeyala wê ya herî mezin gerîlatî bû. Di wê nêrînê de bû ku encex bi têkoşîna gerîla dikare bersîva van êrîşan were dayîn.

Dixwest hemû pirên di navbera xwe û pergale de hilweşîne. Ji bo vê tevlihbûna gerîla weke çalakiya destpêkê ya hûndirîn, herî radîkal û bi nirx didît. Di vê helwesta xwe de pirr zelal bû û di 2011'an de biryar da ku tevli tevgera azadiyê bibe. Li Bakûrê Kurdistanê û bajarên Tirkiye ji bo ciwanan rêxistin bike kedeke mezin da. Armanca wê ew bû ku ji êrîşên dijmin yê li ser ciwanan hesab bipirse. Ji bo vê jî bi sedan ciwan û jinên ciwan perwerde kir, rêxistin kir û tevgera azadiyê bi wan da nasîn. Ji wan re pêşengî kir û li hemberî zîlm û faşîzma dijmin rêbazên têkoşînê, rêya azadî û xwebûnê nîşanî ciwanan da. Ji ber van kar û xebatên xwe yên serketî gelek caran hate binçavkirin û hate girtin, lê ev êrîş nikarîbûn pêşî li daxwaza wê ya azadiyê bigirin. 2013'an piştî komkujiya Parîsê pêk hat weke bi hezaran ciwanan ew jî xwest bibe şopdarê berxwedana Sara. Çawa ji girtîgehê derket ji bo xwedî li mîrateyê şe-

hîdan derbike û bersîv bide hemû komkujiyên li hemberî gelê Kurd, tevli nav refên gerîlla bû. Li çiyayên Kurdistanê ew xeyalên xwe yên zaroktiyê pêk anî û her tim armanca wê ew bû ku bi têkoşîneke xurt û sekneke milîtanî a jina azad bersîv bide şhadeta Sarayan, şehîdên têkoşînê û birayê xwe Şehîd Hogir. Navê Sara li xwe kir, lê daxwaza wê ew bû ku têkoşîna wê jî weke Sara bi hêz û daîmî be. Bi vê îdîayê û xwedîderketina xetê PKK û şehîdan hewl da ku vî rihê berxwedana Sarayan zindî bihêlê û layiqî vî navî be. Lewma armancên xwe her mezin kir û ji bo bibe milîtaneke pêşeng a têkoşîna azadiya jinê kedeke mezin da. Ji roja ku hate çiya heta şhadeta xwe ji bo xweşikbûna vê têkoşînê û jiyana gerîla bîne ziman tim nivîsand. Hezkirin, rêhevaltî, rastiya PKK, Rêber Apo, çiyayên Kurdistanê, gel û her tişt bi hestên herî sade, weke ku jiyaye, hîs kiriye xwerû anî ziman. Ew cewherê wê yê pak, jidîl, fedaîyane yê bê hempa encex dikare peyvên wê û gotinên wê herî baş bînin ziman. Gotin û çalakiya wê yek e. Her peyva ku aniye ziman, ji dil e, bi dilsozî pêk aniye, ji bo pêk bîne têkoşîyaye. Ji ber ev pîvane bîngehîn yê xetê milîtantiya PKK pêk anî her karê ku kiriye serketî ye, mînak e. Di hemû rojnivîsên xwe de xîtabî Rêber Apo kir, jê re nivîsandin. Di her kêliyê de pê re axivî û pê re jiya. Hezkirina wê felsefîk, jidîl û bê dawî bû. **"Serokê min, ji bilî hezkirina we, ya gelê xwe û welatê xwe ez cîh nadim ti hezkirineke din. Bi vê hezkirinê ez ê li hemberî dijmin şer bikim. Şertê**

**"Min sozeke mezin daye we
Ji azadiyê re hindik ma..."**

gerîlatî, Apoyîti ev e. Hezkirina we di dilê min de ye û ez bi vê hezkirinê dimeşim. Ez ê pêdiviyên vê pêk bînim û bibim layiqê we. Hemû hewldanên min ew bû ku ez xwe bigihînim we û gav bi gav ez hîn zêde nêz dibim. Ez dizanim ku her ku nêz bibim hîn zêde xweşik bibim. Xwe gihandina Rêbertî derbas kirina hemû kêmanan û rêyên zehmet e. Li rêyên ku min derbas kir, min şopên we dît. Ez li lûtkeyên çiyayan, li dengê vê xwezaya bihûşt ku ez rêyên wê dişopînim, li behna axê ya piştî baranê, heta ava min vedixwar û henasaya ku min dikişand li we geriyam. Hûn di kenê rêhevalan û dirûşmeyên wan yên dawî ku ti carî bêdeng nabin de ne. Hemû rê ber bi we ve tên. Ev rêya heqîqatê ye. Hemû hewldanên min ji bo xwegiandina we ye. Ji bo min azadî bi we re nefes sitandine. Min sozeke mezin daye we. Ji azadiyê re hindik ma." Ji bo têkoşîna fizîkî ya Rêber Apo têkoşîneke mezin da û her tim bi xeyala ku rojek Rêbertî bibîne jiya. Di meşa xwe ya şoreşgerî, pîvanên jina azad û hemû kar û xebatên xwe yên jiyanê de hewl da ku vê girêdana xwe hîn xurt bike û di xeta Rêbertî de bibe milîtanê fedayî. Yekbûna bi Rêber

Apo di yekbûna îdeolojî, xetê şehîdan a PKK, xetê azadî û şoreşgeriyê de dît û her kêlî di navê hewldanê de bû. Weke hemû gerîlayan ew jî berî her tiştî bi hevaltiya PKK ya rih dide jiyanê xwe ava kir û nirxewê mezin da rêhevaltiye. Bi sadebûn, dilpakî, ked û fedakariya bê dawî rêhevalên xwe mezin kir. "Rêhevaltî tenê ne hestekî weha ye ku em tenê bi gotinên xweşik pênase bikin. Hevaltî çalakiyeke hezkirinê ye. Rêheval hêlîna dilekî pak yê gerdûnî ye. Bi ronahiya wan çavan ne mimkûn e ku kesek ji jiyanê, têkoşînê, xwezayê û mirovahiyê hez neke. Şervanek bê tirs û bê hesab şer dike, mirinê dide ber çavên xwe şer dike, ji dîrokê agir distîne. Şoreşgerek welatparêz e, li cihê xwe nasekine, ji bo azadiya gel şev û roj kar dike. Bi êvîna xwe ya mezin destanan dinivîsîne. Weke Kemal, weke Mazlûm, weke Zîlan û Vîyanan..." Jiyanê gerîla hezkirina wê mezin kir û lê ew jî ji jiyana gerîla gelekî hez kir. Hezkirin weke qiblegeha xwe dît, ji bo vê şer kir û weke hîmê herî bi hêz yê PKK, gerîlatî û şoreşgeriyê bi nav kir. Ew qanix bû ku di jiyana gerîla de nirxê herî pîroz hezkirin e û hezkirina gerîla ya herî pak û ji dil e.

"Hezkirina herî rast hezkirina gerîla ye. Mirov encex dikare li çiyayan ewqas ji hev hez bike. Ji dilê tazî wîrdetir ti tiştê gerîla nîne ku bide. Hemû tiştê gerîla ev e. Ji ber vê yekê hezkirina xwe pak dihêle. Ti tişt nikare hezkirina gerîla qirêj bike. Lewma hezkirina gerîla gelekî pîroz e. Hezkerin hêz dide, dixê tevgerê, jiyanê dide. Di kêliyên herî zehmet de diparêze... Li van çiyayan her tişt bi hezkerinê dest pê dike. Di PKK de qiblegeha min hezkirina gerîla ye. Ez ê ji însanan hez bikim û vê hezkerinê li hemû cîhanê belav bikim. Ez ê ji bo hezkerinê şer bikim. Ji bo hezkirina pîroz bijîm û bi hezkerineke mezin mirinê jî hembêz bikim. Di dewsa kesekî de em ji milyonan kesan hez dikin û hembêz dikin. Ma ji vê binirxîr tiştê heye?" Ji vê hezkerinê hêzeke mezin girt. Gotina "Hezkirina jineke hezkirina welatekî ye" ji xwe re pîvan dît û tim xwest xweşîkbûneke layîqî vê hezkerinê biafirîne. Lewma ji bo di jiyanê de pîvanên Îdeolojiya Rizgariya Jinê serwer bike her kêlî şer kir. Weke Rêber Apo dibêje xweşîkbûnê di şer û têkoşînê de dît û xwest bi şer azad bibe, bi azadiyê xweşîk

bibe û bi vê xweşîkbûna jina azad ji aliyê her kesî ve were hezkerin. Ji bo di şerê azadiyê de serketinê bi dest bixe jî berî her tiştî şerekî mezin a hundirîn dabû pêşîya xwe. "Heta ku ez xwe bigihînim serbilindî, rûmeta serketinê û keda bê dawî ya rastiya Rêbertiyê, heta ku ez xwe ji hemû taybetmendiyan mîr yê di şaneyên min de rizgar bikim û xwe bigihînim jina azad ez ê bimeşim. Bi rik û îsrar ti carî dev jê bernadim... Heta ku ez bi fikir, çalakî, dil û mêjî bi PKK re bibim yek, rêhevalên xwe bi dil û can hîs bikim ezê bimeşim... Min şerekî dijwar daye destpêkirin. Ez şer dikim û ez ê şerekî bê aman bidim." Ji bo di vî şerî de serketinê bi dest bixe girîngiyeke mezin da perwerdeyê. Her kêliya jiyanê weke perwerdeyek dît. Bi daxwazeke mezin tevî dewreya akademiya ciwanan a Şehîd Mahîr û Akademiya Zeynep Kinaci bû. Dewreyên perwerdeyê bi serketî temam kir û bi hewldaneke bê dawî ev tecrûbeyên xwe bi rêhevalên xwe re jî par ve kir. Bi sedan ciwanên ku nû hatibûn çiya perwerde kir. Ji wan re pêşengî kir, pîvanên PKK, gerîlatî û şervantiyê bi wan da nasîn. Her weha nirxeke mezin da milîtantîya

"Hezkerin, weke qibleya xwe dît..."

*"Baş e ku ez
şervanekî
tevgera PKK
a pîroz im. Ez
xwe însanê
herî bi şens yê
cîhanê îlan
dikim"*

PKK jî û bi îdîa û baweriyeke mezin meşiya. Ji ber PKK tevgerake mirovahiyê ye û rêya azadiya jinê nîşan dide, hebûna di nav PKK de gelekî bi nirx û weke şanseki mezin dît. Ji bo wê PKK hebûn, berxwedan, hemû nirx û xweşikbûnên jiyanê û êvînek bê dawî bû... *"Ez li cihê herî xweşik ku dixwazim lê bimînim û lê bijîm de me. Ez li cihê şoreşgeran im. Ez li warê êvînê me. Ez li warê hezkirin, azadî û rêhevaltiyê, li warê PKK me. Xwezî bi min! Baş e ku ez şervanekî tevgera PKK a pîroz im. Herkes evqas bi şans nîne. Ez xwe însanê herî bi şens yê cîhanê îlan dikim. Her ku ez mafdariya vê têkoşînê hîs dikim, bi evîna PKK sermest dibim. Her tişt di rastiya PKK de xwe dide der û xeyal bê wate dibin. Partiya me PKK, tu çiqas mezin! Tu bûyî dayîk te me hembêz kir. Tu bûyî her tiştê me. Tu ji me re bûyî jiyan, rêheval, xwişk û bira. Tu bûyî hêza rih û dengê wîcdanê me. Bê te jiyan nabe, ji ber ku em bi te hene û em bi te li ber xwe didin."* Ji bo li gorî vî şansî bijî têkoşîn û hezkirina xwe bi hêz kir. Bi vê girêdan û zanistiyê nirxekî

mezin da jiyana gerîla û artêşbûna jin. Dizanîbû ku têkoşîna gerîlla temînata herî mezin ya azadiyê ye. Her ku girîngiya jiyana gerîla nas kir, hîn zêdetir hez kir, xwedî lê derket û şerê xwe diwartir kir. Ev hezkirin di tevlihbûn û berhemên wê yê jiyanê de jî xwe da der. Moralê wê her bilind bû, ti carî ji rûyê wê ken kêmbû. Weke navê xwe her kenîya û bi hezkirina jiyanê dilê hevalên xwe jî şa kir. *"Min ti carî kenê xwe hepis nekir. Di nav rêxistinê de ez belasebep ewqas nakenim, sedemeke vê heye. Dema ez tevlî rêxistinê bûm, min got ez ê kenê xwe wenda nekim, bi coş û moral tevlî bibim û xebateke bi hêz bimeşînim. Ez bi kenê xwe heme. Kenê min herî zêde di nav PKK de wateya xwe dît."* Dizanîbû ku jiyan encex bi têkoşînê bi wate dibe. Lewma pîvanê vê têkoşînê her bilind kir û ji bo vê hewldaneke mezin da. Heta henaseya xwe ya dawî li gorî xetê azadiya jinê jiya. Bi sekneke fedaî û armancên mezin kêlî bi kêlî xwe ji bo çalakiyeke xurt a weke Zîlan amade kir. Lê berî ku çalakiya xwe bike

jî dixwest bi têkoşîna xwe, bi hemû kar û xebatên xwe darbeyên mezin li dijmin bixe. Ji bo vê çalakiyê ewqas amadebû ku rapora vê çalakiya ku dixwest bike hîn berî çend salan nivîsandibû. Bi nameyên şehîdan, bi gotinên wan jiya, ji bo wan helbest xwendin. Sitranên şehîdan hemû ji ber kirin û di her firsendê de gotin. Mînakê herî berbiçav yê xeta PKK, şoreşgerî û jina azad şehîd bi xwe bûn û ji bo bi vî xetê fedaî re bibe yek di nav lêhûrbûneke kûr de bû. Çavkaniya vê xeta fedaî di hezkirina gel û rêhevaltî de dît.

"Divê em xeyalên di ronahiya çavên zarokan de diberiqin hembez bikin. Divê em dest û aniya wan dayîk û bavên ku hemû êş û hesretên xwe di rûyên xwe de didin der maç bikin, Divê em coşa ciwanekî bigihînin azadiyê... Hezkirin e ya dihêlê em bi awayekî fedaî şer bikin. Hezkirina gel û Kurdistan e ya dihêlê em bibin ev hêza mezin. Ev e ya ku me dike em. Êş, jan, hezkirin û hesreta azadiyê ya gelê me ye, ya me gihandiye PKK." Bi van hestên welatparêzî û hezkirina gel li Rojava, Başûr, Rojhilatê Kurdistanê xebatên gelekî girîng meşand û serketinên mezin pêk anî. Ji ber di qadên şer ên dijwar de nemabû kêmahiya vê her hîs dikir. Dixwest li Bakûr, di qada şer de darbeyên

mezin li dijmin bixe. Xeyala wê ew bû ku bi şehîd Amara Gabar re vê kêfxweşiyê par ve bike. Ji bo vê xeyala xwe pêk bîne israra wê mezin bû. Bi vê daxwaze di 2015'an de berê xwe da çiyayên Cîlo. Di pêvajoya şer a dijwar de li Cîlo bi sekneke fedaî di gelek çalakiyan de cîh girt roleke mezin lîst. Sînorên metîngeriyê nas nekir û li çar aliyên Kurdistanê li dijî dagirkeran şer kir. Dema DAÎŞ êrîş kir ji bo parastina gelê xwe çû Mexmûrê. Li çiyayên Rojhilat û gelek herêmên Başûr gerîlatî kir. Li Rojava di nav xebatên şoreşê de cîh girt. Li her qadên ku lê bû bi zindîbûn, kedeke bê hesab û pîvanên milîtantîya PKK û PAJK'ê şopên xwe hişt. Bi cesaret, ked, biryardarî û hestên welatparêziyê yê kûr bû milîtanekê pêşeng a bijartî û soza serketinê ya hemû ciwanên Kurdistanê. Îdeolojiya rizgariya jinê û felsefeya Rêber Apo gihand ciwanên Kurdistanê. Jinên ciwan perwerde kir, bi rêxistin kir û evîna azadiyê û têkoşînê di dilê wan de çand. Evîndarê çiyayan bû û heta şehadeta xwe ev hezkirina xwe her mezin kir...

"Eger ji min pirs bikin ku "cîhê herî xweşik yê cîhanê kû dere" bê dûdilî ez ê bêjim, çiyayên me ne. Bayekî hênîk, li pêşiya min kêliya herî xweşik a rojê, çendîn însanên xweşik

"Li her qadên ku lê bû bi zindîbûn, kedeke bê hesab û pîvanên milîtantîya PKK û PAJK'ê şopên xwe hişt"

ku dilê xwe bi van çiyayan re kirine yek..."

Hezkirina xwe ya çiyayan bi helbestekê
jî weha tîne ziman:

*Çiyayên Kurdistanê
xwîna damarê min,
çavkaniya jiyana min,
weke du hezkiriyên
her li hişê min in
Nikarim, çavê xwe ji wan bibim
Dema li lûtkeyan dinêrim
hestên dilê min
weke çûkeke difirin
xwe digihînim her darekî,
her zinarekî
ramûsanekê dişînim
her kûlîlkekî
ji behna wan sermest
dibim,
bi êvîneke hîn mezintir
dîsa û dîsa hez dikim
ev kelecên weke çemekî
her coş û geş dibe
weke çiyayan mezin dibe
mîna bayekî min bi xwe re
dibe
Min êdî fêhm kir,
çiyayên Kurdistanê
êvîneke bê dawî ne
Ev çiya bedew in, bengîn in
êvîndarê wan her hebin
Dibêjin ji berîkirinê kes namire
Lê vaye ez dîmim
ji êvîna van çiyayan
êz ê bîmim...*

Çiya weke dayikeke ku ji nû ve wê aniye dinê dît. Bi vê hezkirinê ti carî nexwest ji çiyayan qut bibe. Lewma berî şehîd bikeve bi navê "wasîyeteke piçûk" weha nivîsandibû:

"Tenê daxwazeke min, wasiyeteke min a piçûk û şermok heye. Piştî ku di rêya têkoşînê de şehîd bûm û biçim warê rêhevalên xwe yên nemir, dixwazim li çiyayên bedew yên welatê xwe werim veşartin. Heta di şehadetê de jî divê ez ji van çiyayên ku min bi her awayî hembez kirine dûr nekevim. Dixwazim di nav dengê sûlavê, dengê çûkan û daran de bim. Her tiştên min PKK ye, min li çiyayan veşêrin. Min li çiyayan veşêrin, ji bo li ber tilîliyên tirsê dixin dilê dijmin govendê bigerênim.. Min li çiyayan veşêrin, ji bo bi xwedana rêhevalên şehîd, tîbûna min biçe, Min li çiyayan veşêrin, ji bo kenên rêhevalên ji ber min derbas bibin, kêne min zêde bike, Min li çiyayan veşêrin, ji bo ez ji rêhevalên xwe re bibim rê... Min li çiyayan veşêrin, ji bo ez bibim awaza stranên rêhevalên xwe, Min li çiyayan veşêrin, ji bo dil û hinavê min bi sohbeta rêhevalên min germ bibin, Min li çiyayên welatê min veşêrin, ji bo ez xwe bigihînim xweşikbûna bê dawî ya çiyayên me..."

Heval Sara!

Çiyayên Kurdistanê bi têkoşîna şehîdan bi navûdeng bûn...

Ev çiyayên bedew warê we, warê gerîlla û gelê me ne.

Ev çiya wê te, ew ewladê xwe yê henûn û dilpak heta heta hembêz bikin.

Wê mîrasê te yê berxwedanê bigihînin bi hezaran êvîndarên azadiyê.

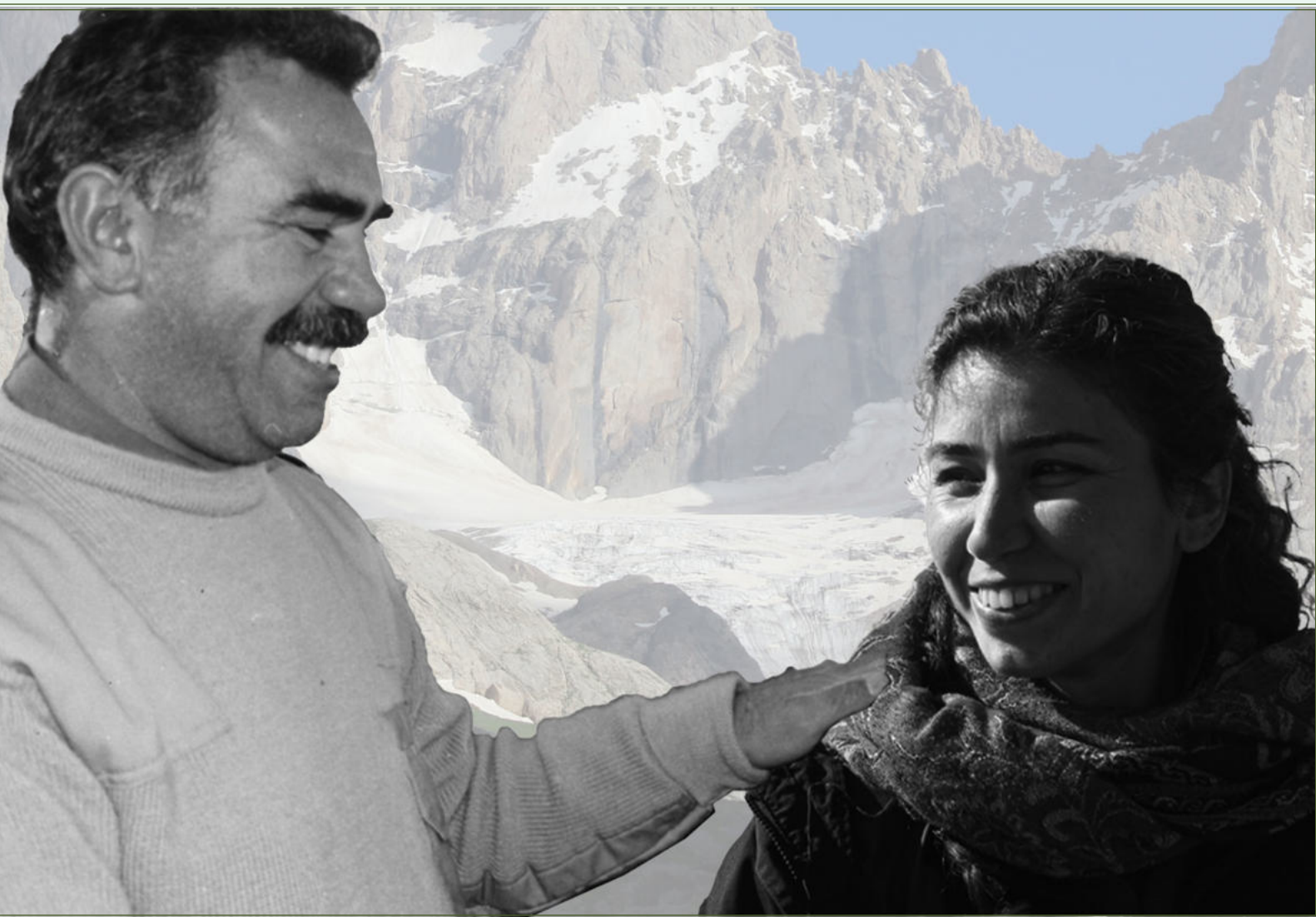
Ew govenda azadiyê ya gerîla ku bi hezkirineke mezin te tim serî dikişand, wê dîsa bi pêşengiya tê bigere.

Weke te xwestibû, tu tim rê nîşanî rêhevalên xwe dide û rêya wan ronî dike...

Şervanên li van çiyayan wê li ser şopa Sarayan bi serbilindî bimeşin û serketinên we tacîdar bikin.

Ev çiya, gel û rêhevalên te bi şehîdan serbilind bûn û bi destanên we yên lehengiyê her serbilind bin...

JINA APOYÎ YA KU BI EVÎNDARIYA ÇIYAYAN VE GIHÎŞTIYE HEQÎQETÊ: BIŞENG BRÛSK

Têkoşîna şoreşê ji bo azadî, wekhevî û jiyanê neke bi rûmet tê meşandin û ji ber van nîrxên giranbûha, berdelên wê jî giran in. Lê şoreş tevî van berdelan hêviyên mezin, bîrdozî, rêxistinbûn û vîneke ji pola jî dixwaze. Ji ber vê yekê cangoriyên şoreşê jî bi qasî azadiyê bi nîrx, bi rûmet û bê hempa ne. Lewma dema em rûye wan dibînin tevî hezkirin û berîkirineke mezin hestên hêvî, bawerî û serbilindî jî li ser rûyên me bi cîh dibin. Şehîd raborî û siberoja me ne. Dîroka me, welatê me, hemû nîrxên hebûna me ne. Bi keda wan ev heqîqat û nîrxên dîrokê eşkere dibe. Bi lehengiya wan ev têkoşîn û welatê me Kurdistanê tê ziman. Ew in yên ku deriyê jiyana azad vedikin. Ew in yên ku bi wî dilê xwe yê mezin mirinê têk dibin. Jir in, zana

ne, fedai ne, serbilind in û mirovên gelekî hêja û delal in. Lewma ne peyvên zimanê qedîm yê Kurdî, têrî pênasekirina wan nake. Li hemberî vê lehengî û bedewiyê gotin jî hest jî kêr û sitûwar dimînin. Endama Komîteya Ciwanan a PKK û Koordînasyona Komelên Jinên Ciwan Bîşeng Brûsk jî yek ji van berdelên giranbûha yê şoreşê ye. Di 28'ê Tirmeha 2023'an de li Herêmen Parastinê yê Medyayê di êrîşa balafirên artêşa Tirk de tevî rêhevala xwe Sara Hogir Riha şehîd bû. Ji ber lehengiya wan di îlankirina şehadeta wan de weke "ziman û çalakiya şoreşê", "stêrkên sor ên Kurdistanê" û "meşaleyên ciwantiyê yên ti carî venamirin" hatin pênasekirin. Rastî jî weha bûn, lê ne tenê bi şehadeta xwe, beyî ku şehîd bikevin jî ev nîrx afirandin û jiyana ronî

*"Agirê serhildanan yê li ser şopa Binevş
Agal hatibû pêxistin pêl bi pêl li her
derî belav bû û ciwanên Kurd li
derdora xwe kom kir"*

kir. Rojda Bîlen, bi nasnav Bîşeng Brûsk ku zaroka malbateke welatparêz a Cizîrî ye, di sala 1988'an de li bajarê Swîsre Lozanê hate dinê. Malbata wê bi hêviya ku rojên ronî bîne navê "Rojda" lê kiribû û ev pêk anî. Piştî ku têkoşîna azadiya gelê Kurd pêş ket û Cizîre pêşengî ji serhildanan re kir, malbata wê jî xwest di van rojên dîrokî yên bi rûmet de cîh bigire. Ji bo zarokên wan li gorî nirxên welatparêziyê û li ser kokên xwe yên resen mezin bibin, li Ewrûpa neman û ji nû ve vegeriyan Kurdistanê. Agirê serhildanan yê li ser şopa Binevş Agal hatibû pêxistin pêl bi pêl li her derî belav bû û ciwanên Kurd li derdora xwe kom kir. Heval Bîşeng, li kelha berxwedanê Cizîrê bi bîranînên van lehengên ku pêşengî ji têkoşîna azadiyê û artêşa jin re kirin mezin bû. Malbata wê ya welatparêz û warê serhildanan Cizîrê bingeha kesayeta wê ya şoreşger a bi hêz ava kir. Şehîdên malbatê û birayê wê Brûsk ku berî wê di nav refên gerîla de şehîd ketibû jî rêya têkoşînê nîşanî wê dan. Bi berpirsyarî û lêgerîna ku bersîvê bide van şehadetên gav avêt jiyanê. Di sala 2010'an de dema li bajarê Tîrkiye Eşkîşehîrê zanîngeh dixwend bersîva van lêgerînên xwe di têkoşîna azadiyê de dît û biryar da ku bi awayekî profesyonel tevî bibe. Destpêkê di xebatên Komalên Jinên Ciwan û Komalên Ciwan de cîh girt. Weke nîşê çaremîn yê têkoşînê ala berxwedanê dewr girt û bi ked, cesaret û baweriyê her li pêş bû. Ji roja ku tevî têkoşînê bû heta nefesa xwe ya dawî tim bû xwediyê serketinên mezin ê mînak. Bi vê sekna milîtanî hişt ku kom bi kom bi sedan ciwan têkoşînê nas bikin û berê xwe bidin çiyayên azad ê Kurdistanê. Lê ev serketin ji xwe re bes nedît. Yeqîn dikir ku têkoşîna herî radîkal û ya herî bi wate encex dikare di nav refên gerîla de bê meşandin. Çiyayên Kurdistanê cih û warê xwe dizanibû

û digot, "Em rêwî ne, gava wexte me hat divê em bikevin rê û biçin navenda têkoşînê..." Lewma ji bo xwe bigîhîne wan çiyayan roj dijmart û di nav kelecaneke mezin de bû. Ew xeyala gerîlatiyê di demeke kin de pêk anî. Dema hate çiyê navê şehîd Bîşeng li xwe kir û ji bo bîranîna birayê xwe yê şehîd jî paşnavê xwe kir Brûsk. Êdî bûbû Bîşenga çiyayan... Li çiyayên Kurdistanê şaxên xwe berda, bi bîrdozîya PKK xwe av da û armancên xwe hîn mezintir kir. Bi bayê şoreşê re bû yek û her tim di nav tevgerê de bû. Ew bi çiya, çiya jî bi wê xemilî û gelekî li hev hatin. Li çar aliyên Kurdistanê şopên xwe, behna xwe hişt. Bû Bîşenga pêşeng... Bi hezaran kes li derdora xwe civand û ji wan re bû rêheval û fermanदार. Di hevaltiya xwe de bi qasî dara bîşengê aram û bedew, di şer û têkoşîna xwe de jî bi qasî Brûskê bi hêz û dijwar bû. Her weha hêza çareseriyê bû. Bawerîya wê bi vegûherînê hebû û bi helwesta xwe ya zana û dilnîzîm yê li hemberî xwe afû jî dikir. Di rojnivîsa xwe de gotibû, **"Kêmahiyên di kesan de rû didin dikare bi hezkirinê werin derbaskirin. Ez bi vê qanixîm. Ez çiqas aciz bibim jî zû bi zû nikarim dev jê berdim. Dema kêliyên acizbûnê derbas dibin, heta yên herî zêde min êşandine jî ez tim bi tiştên baş tînim bîra xwe."**

Pîvanên welatparêziyê ku ji malbata xwe wergirtibû, di nav PKK'ê de bi bîrdozî û hezkirineke mezin hûnand. Ti caran sînoren dagirkeran yên Kurdistanê parçe dîkin nas nekir û li dijî wê bi awayekî xurt têkoşîya. Dilsoziya xwe ya welatparêziyê di erk û berpiryariyên xwe de jî da der û li çar aliyên Kurdistanê xebat meşand. Xwe ji her herêm, her bajarên Kurdistanê didît. Bi rih û can Kurdistanî bû. Pêdiviyên têkoşînê li ku derê ba berê xwe da wir. Li Bakur, Başûr, Rojhilat

*"Weke Berîvana ku
gelê Kurd ji bo
serbildanan amade kir,
wê jî pêşengî ji
ciwanan re kir û ji bo
şerekî xurt a li hemberî
dijmin yek bi yek wan
perwerde kir"*

û şoreşa Rojava bi daxwazeke mezin wezîfe wergirt û li her qadên ku lê bû ji gelê Kurd re pêşengî kir. Dema şoreşa Rojava destpêkir, li wir bû, şahîdî li rizgariya Kobanê kir. Piştî şoreşê jî ji bo ciwan di parastin û avakirina şoreşê de erkên xwe bi cîh bînin pêşengî kir. Di rêxistinkirin û perwerdeya ciwanan de kedeke mezin da.

Şeva ku Kobanê hatibû rizgarkirin ev nivîsandibû:

"Îro roja destana dîrokî, serketina Kobanê ye. Tevî coş û kêfxweşiyê ez xemgîn û bi êş im. Li aliyekî govend û tilîliyên kêfxweşiya azadiyê, li aliyê din jî ji ber me di vî şerî de bi sedan şehîdên leheng dane xemgînî heye. Ne di destê me de ye, hestirên çavan dibarin. Kobanê, tû bûyî warê berxwedan, têkoşîn û rûmetê. Dost û dijmin hatin hemberî hev û te rê neda xiyanetê. Tu ji dijmin re jî nebû yar. Te hembêza xwe ji hezkiriyên xwe re vekir. Gelek canên ber bi te ve hatin şehîd bûn, lê ji niha û pêve êdî ewê çavên xwe bê xem bigirin. Herî zêde jin ji te hez kir û te jî herî zêde bawerîya xwe bi jinê anî. Di hezkirin, girêdan

û cesaretê de herî zêde te jin dîtî û pişt a xwe da wan. Te Rewan û Arîne dît û di şexsê wan xwedavendên êvîndarên azadiyê de tu bi ser ketî. Bijî Berxwedana Kobanê!"

Li ser şopa berxwedanê ya Leyla Qasim û Şîrîn Elemhûliyan, li Başûr û Rojhilatê Kurdistanê jî bi salan xebatên ciwanan meşand. Ji çand, stran û govendên vir pir xez kir û di demeke kin de fêrî zaravayê soranî bû. Di nav gel û ciwanan de karên serketî pêk anî û encam girt. Ji bo li hemberî zilma rejîma Îranê têbikoşinê xurt bikin ji ciwanan re pêşengî kir. Li her cihê ku xebat meşand zarok, ciwan, jin, kal û pîr bi herkesî re hevaltî kir, di dilê wan de cîh girt. Bi ked, zanebûn û rêhevaltiya xwe dilê wan neqîşand. Wan rêxistin kir û hêviya wan a şoreş û azadiyê mezin kir. Li her derên ku li wir bû pîvanên jina azad û şoreşgerî serwer kir. Ji ber milîtanê PKK, PAJK û endameke artêşa jin e gelekî serbilind bû û ji bo berpirsariyên îdeolojiya rizgariya jinê bi cîh bîne hewldana wê bê dawî bû. Wateya jiyanê weha pênasa dikir:

"Jinbûn û weke jinekê di nav PKK û PA-

JK'e de têkoşîn meşandin jiyanêke gelekî cûda û bi wate ye. Tê wateya têkoşînê, tê wateya şer. Weke heval Sara dibêje, tê wateya hêvî, berxwedan û hezkirinê."

Heval Bîşeng, bi vê bîr û baweriyê mîrateya ku ji şehîdan wergirtibû hêr kêlî mezin kir. Weke stêrka sor a PKK Alî Çîçek û weke Kemal Pîr û Zîlanan bi qasî ku di berdela wê de canê xwe bide ji jiyanê hez kir. Weke Berîvana ku gelê Kurd ji bo serhildanan amade kir, wê jî pêşengî ji ciwanan re kir û ji bo şerekî xurt a li hemberî dijmin yek bi yek wan perwerde kir. Weke Sarayan di her kêliya jiyanê de têkoşîya û şerekî dijwar da. Ji ber ku armancên wê yên têkoşînê mezin bû, di berxwedan, kesayet û şerê xwe de tim şehîd Sara ji xwe re mînak girt. Di rojnîvîsa xwe de vê dilsoziya mezin weha tîne ziman:

"Ez dixwazim di dil û çavên wê yên mîna deryayekê de wenda bibim. Her ku di nav de biçim ew jina azad bibînim. Evînê, hezkirinê, berxwedanê, hêviyê, serketinê û şerkirinê bibînim. Ez dixwazim di şerê te de xwe bibînim û bi qasî te şerê xwe mezin bikim. Xweziya min bi te tê. Dixwazim şer û têkoşîna min jî weha mezin û bi weta bin."

Eger jiyanek hebe weke Sara tê jiyîn, berxwedan û têkoşîn weke wê tê dayîn, weke wê tê hezkirin û şerkirin. Mirov bi pêşîra jiyanê digire û dibêje an ezê tê azad bijîm an jî ezê te ji jiyanê nehesibînim. Paşê navê Sara dibe azadî, şer, hêvî, dildarî, jiyan, jin û ez di wê de li xwe digirim. Car din û car din li xwe digirim û dibînim. Sara dibe heqîqata min, jiyan min a nû. Dibe zana û rêbera min. Dibe çendîn rêhevalên min..."

Bi şêwazê pêşengî û femandartiya xwe ev pîvanên jina azad bi temamî pêk anîn. Weke çemekî bê dawî, bi çêşeke mezin tevli lehiya berxwedanê bû. Ji roja ku tevli têkoşînê bû heta dawî di tevgera ciwanan bû xwediyê hewldanek bê sînor û mora xwe li qonaxên girîng da. 2012'an di damezrandina Komalên Jinên Ciwan de roleke pêşeng lîst. Ji bo ciwan karibin xwe ji nav çarxên pergale û dijmin rizgar bikin û pêşengiya şoreşê bikin ked û hewldaneke da. Li çiya, gund, bajêr ji bo jin têkoşîna azadiyê xurt bikin û xwebûnê ava bikin hêz da wan. Ji bo karibin li hemberî her cûre tûndiyê, zilma dijmin û pergale têbikoşin, wan fêrî hemû rêbazên berxwedanê kir. Rêhevaltiya xwe bi dîlnîzmî, sadeyî û keda xwe ya bê sînor hûnand û pîvana ku Rêber Apo gotibû,

"Bi şêwazê pêşengî û femandartiya xwe ev pîvanên jina azad bi temamî pêk anîn"

"Yê êniya hevalên xwe bigihîne stêrkan, rêhevaltiya herî rast dike" pêk anî. Di hevaltiyê de girîngiyeke mezin da parvekirinê û weke pîvanê bingeîn yê şoreşgeriyê ev ji xwe re esas girt. Di wê zanebûnê de bû ku parvekirin ji mirov kêmkê, berovajî vê şoreşgerekî mezin dike, pêş dixê û civakbûnê ava dike. Bi hewldaneke mezin ev di hemû xebatên xwe de pêk anî û bi vê yekê serketinên xwe û yê hevalên xwe zêde kir. Gavên wê yê di nav şoreşê de lez bûn û her tim li gorî pîvanên şoreşgerî yê PKK jiya û bi xeta PKK re bû yek. Ev hem bi asta xwe ya rêxistinî û îdeolojîk hem jî bi xebatên ku dimeşand nîşan da. Mîna ku bi zeman re ketibe nav pêşbaziyeke, weke brûskê gelekî bi lez jiya. Di demeke kurt de gavên mezin avêt û erkên girîng bi cîh anî. Weke gelek lehengan ew jî dizanîbû ku jiyan ne bi temen û salên dirêj, encex bi kêliyên bi wate û nirxên tîn afirandin zêde dibe. Hemû lêgerîn û hewldanên wê ji bo vê bû. Lewma temenê jiyanê wê ya têkoşînê ne jiyanek, gelek jiyan in. Heta henaseya xwe ya dawî hewldana wê ew bû ku heqê her kêliya jiyanê bide û bi wate bijî. Ti carî ji xwe re peyva "xwezî" qebûl nekir.

"Divê mirov ne ji bo derbasbûna zeman, ji bo yê nehatine kirin û nehatina gotin hêrs bibe û li dijî vê şer bike. Ji bo şoreşgerekê zeman ma ne tiştê herî bi nirx yê di xurcika me de ye? Eger em heqê wê nedin ma berdela vê wê ne nankorî be? Berdela wê xwezî ne û ti tişt bi qasî vê giran nîne. Di bin vê giraniyê de dil dipelçike, beden û rih di pelçike, êdî wateya gotinê namîne."

Piştî ku li Akademiya Şehîd Nûda Karker û Ocaxa PKK a Sakîne Cansiz perwerde dît, di warê bîrdozî û eskerî de xwe hîn zêdetir pêş xist û berpirsariyên nû wergirt. Ew perwerdeyên ku bi hêvî, daxwaz û kedê şênber kiribû berhemên gelekî baş dan. Jiyanê şoreşgerî, ji bo xwe weke dibistana herî mezin û bê dawî dît. Nirxekî gelekî mezin da perwerdeya PKK. Her perwerdeyek ji bo wê lêgerîna xwebûnê û qonaxeke nû ya jiyanê bû.

"Min fêhm kir ku di PKK'de rastiya perwerdeyê tiştê kîpirr cûdaye. Timîna ka perwerdeyê ku bi gerdûnê, jiyanê, kêliyê, dîrokê, kesay-

*et, hest û fikir re evqas bûye yek û encame-
ke bi giştî derxistiye holê nîne. Tevî hemû
nakokiyên xwe em hewl didin ku bi rêba-
zên diyalektîk xwe bibînin û veguherînin."*

Di zanîbû ku di têkoşînê de ya mirov bi hêz
dike û encamên herî baş dide yekbûna fikir û
çalakî ye. Ev weke pîvanekî dilsoziyê dît, lewma
yek ji wan kesên ku cewher û teşe bi awayekî
herî xweşik hûnandibû. Ev cewhera wê ya be-
dew, şewqa xwe dida hemû xebat û taybet-
mendiye wê jî. Meş û tevlîbûna şoreşê jî weke
hûnerekî didît. Di wê nêrînê de bû ku her
şoreşgerek bi ked, lehengî, vîn û biryardariya
xwe şewazên cûda yên berxwedanê dineqîşîne.
Ji ber vê yekê berxwedana ku kesayet û jiyanê
xweşik dike, wateyê dide her heye, lê weke ew
qehramanên ku vê diafirînin her berxwedan jî
bê hempa ye. Heval Bîşeng jî bi sekn û ber-
hemên xwe yên herî bi nîrx ferqa
xwe ya di şoreşê de nîşan da.

Ti carî şewazekî ji rêzê lay-
iqî xwe nedît. Lewma di
temenekî ciwan de bû
yek ji mînaka herî
baş a pêşengiya
jinê. Berê wê her
li serketinên
mezî-
tir bû.

*"Êdî ez ji bo xwe meşeke ji rêze qebûl na-
kim. Ez dixwazim ber bi çalakiyên mezin
ve baz bidim. Ez dixwazim sozên min dane
Rêbertî, gelê xwe û bi dehan rêhevalên xwe
yên şehîd bibin gavên şênber yê jiyanê. Bib-
in hezkirina min a ji dilê min difûrê, bibe
hêvî û biryardariya min, bibe bingeha jiya-
neke azad. Ez dizanim ku gelek tişt dixwaz-
im û ji bo vê divê gelek tiştan jî bikim. Lê her
xebata ku min kir ji bo min bila bibe dest-
pêkeke bi hêz. Bila bibe çalakiya min û ser-
ketinên ku min di dilê xwe de mezin kirine."*

Hêviyên xwe jî bê sînor bûn û ji vê pirr hêz girt.
Mîna agirê jiyanê hêvî û baweriya wê tim geş
bû. Di her şert û mercî de weke ku yeqîn fikir
jiya û ji bo pîvanên diparêze di jiyanê de pêk
bîne têkoşînek mezin da. Di nameya
xwe ya dawî de ku berî şe-
hît bikeve bi çend ro-
jan ji birayên xwe re
nivîsandibû hêvi-
yên xwe weha
bilev kiribû:

*"Bi hezaran
salan e
ev dinya
edaleta
xwe wen-
da kiriye. Ger
ne wisa ba, wic-
dan, dil, çav ewqasî
kor û bê xem nedibû.
Kurdbûn ewqasî xe-
tere tê dîtin ku bi tenê
cihê wê di bin erdê û di
nava çar dîwaran de tê dî-
tin. Di nava rastiyeke wiha
de ku ji me re rewşa tê dîtin,
bêguman ya dikeve para
me jî tenê berxwedan e.
Li beramberî vê zordestî
û bêdaletiyê, têkoşîn e.
Ti tişt li pêş hêviya jiyana
azad nikare bibe asteng...
Tevî zext, zilm û hemû
êrişên zordaran, em ber
bi rojên geş û xweştir ve*

diçin. Ji ber ku çiqasî êrişan bikin, nikarin hêvî û hezkirina welatê me tine bikin. Çi dibe bila bibe, ew ê nikaribin hêza me ya li beramberî neheqî û zordariyê têk bibin. Ji bo wê jî, hêvi bila her dem xurt û bawerî geş be. Rojên azad û xweş nêzî me ne. Zehmetî demeke dirêj dewam bikin jî, di vê rêyê de bûyîn û xwedî derketina li jiyanêke birûmet ji her tiştê vê dinyayê xweştir e. Şopdariya rêya van stêrkan hemûyan û layiq bûyîna wan armanca jiyana me hemûyan e.

Di têkoşîna xwe de bi her awayî xwedî li xeta şehîdan derket. Heqîqeta ku bi şehîdan nas kiribû, di şerê heqîqetê de jê re bû rêberekî herî xurt. Di tengasiyê de bû deriyê aramî, di şer de bû çeka herî bi hêza li dijî dijmin û hemû hişmendiyan paşverû.

“Min ev heqîqat bi Zîlan, Berîtan û Viyanan nas kir. Bi Sara re ev heqîqat bû evîn û azweriya min. Heval Sara! Her tiştên ku ez di jiyana de lê digeriyam, bi te re bû yek. Û heta nefesa min a dawî di her gavên jiyana min de tê hebe... Ji bo mirov têrî bike pêwîst e weke te be. Weke te şer bike, rastî çibe bê tirs û fikar biparêze. Divê mirov bibe şoreşgerek, divê bibe şoreşgerek weke te.”

Ev rêya heqîqatê ya şehîdan şopand û berê wê tim ber bi heqîqetê bû. Şerkereke jîr û wêrek yê

haqîqatê, dilsoz û fedaîyeke vî şerî bû. Gotina Rêber Apo ya “Rêhevalê hevalan ew in ku karibin para xwe ji heqîqetê digirin” ji xwe re pîvan dît û heta dawî para xwe ji ronahî, kelam, îlmê heqîqatê girt û hevaltiya xwe bi vê hunand. Lê weke pîlpîlka perwanê ya li derdora heqîqetê, ne ronahî ne jî tehma agirê heqîqatê têrî wê dikir. Hezkirin, cesaret û armancê wê mezin bû. Berdelê wê her çibe dabû ber çavên xwe, tirs nas nedikir û dixwest sînoren heyî hemûyan rake û bi heqîqetê re bibe yek. Dixwest ku weke bedenekê bi her awayî wê hîs bike. Ew di heqîqetê de, heqîqet jî di wê de were ziman. Evîna heqîqatê, pakbûn û yekbûna bi sirre heqîqatê re, di vê de dît. Ewqas nêzî heqîqetê û dilsozê wê bû ku weke di vê helbesta xwe de jî tîne ziman ji bo xwe biavêje hembeza wê her amade bû.

Niha jî ji bo vî şerê heqîqetê bigihînin serketinê bi hezaran kes di hizûra Bîşeng û hemû şehîdên têkoşînê de ne. Rêya ku ronî dikin hemû mirovahiyê nêzî jiyana azad, xwebûnê û heqîqatê dike. Ev agir ti carî venamire û bi bawerî, hêvî û têkoşînê wê her geş bibe. Dilsozê heqîqetê û Bîşengên li çiyayên Kurdistanê û di nav refên têkoşîna azadiyê de wê her hebîn, zêde bibin. Ev çiyayên Kurdistanê, çar aliyên cîhanê û siberoja mirovahiyê şîn û geş bikin.

HEQÎQAT

*Ey heqîqata hêja,
Tu yî ya me digihîne sirra xwe
Tu yî destpêka rêyan û reyên destpêkan
diafirîne
Tu yî ya ji kesên xeşîm ên dilteng,
û zanîna wan kêr e
pîvan û rêya heqîqatê nîşan dide,
Tu yî ya ji çavên nedîtî, guhên nebihistî,
zimanên lal re dibe çare
di sînga xwe ya deryayî de hembêz dike
û çavê dil vedike.
Ji yên ku dizanin îman tenê haq e,
îmana suveyda ya dil jî nîşan dide
Tu evînî, canî, cananî,
Tu sirre hebûnê, hikmetê gerdûnê,
deriyê aramî yên kêliyên teng,
mîlada azadiyê
ava can a dilên tî û beyarî.
Tu xêre bide, tu kelamê bêjê
ji bo ku yên xizan û nîrx didin dilsoziyê,
şa bibin.
Ey heqîqata xoşewîst,
Gelo ma wê bigihêjin roniyê,
yên serê xwe dane ser rêya te û
dilên bi şewat yên ber bi te ve tên?
Hişên kor, rihên dîl û dilên riziya
Ma wê pak bibin dema xwe bigihînin te?
Yên dixwazin rûya xwe
li wê dergaha te ya xwedî hîkmet bidin
destê xwe ji rehmeta te re vekin
û bi qudreta te re bibin yek
ma wê di agirê te de pak bibin?
Yên xwe digihînin te
nûra ji nûran a hezkirine
û hemû berîkirinan di te de bibînin
Ew zindiyên bengîn
wate û armancê di te de bibînin
Lê tu zanî, dûrketin ji mirinê xirabtir e
Lewma ez jî hatim pêşberî te ku
ji xwe wirdetir nêzî sirrê te bibim
Bi azweriyekî xurt xwe bigihînim evîna te
Min qebûl bike ey heqîqeta hêja!*

*Şehîd Bişeng Brûsk
ve Şehîd Sara Hogir Riha'nın
Günlüklerinden...*

*Şehîd Bişeng Brûsk'un
kaleminden...*

Şehîd Bişeng Brûsk

20.01.2015

Defterime yazacağım ilk yazının sana dair olmasını istedim. Gerilla yoldaş. Sevgili Gerilla... Emsalsiz direnişin sayısız kahramanlarından sana dair yazmak bile içimi acıtsa da yazmamak da unutmaya, alışmaya yaklaştırır da, işte en çok da bu acıtacağı için yazmak istedim. Oysa mümkün mü unutmak, unutmaya alışmak. Seni ve senin gibi yüzlerce destansı kahramanı.

Sevgili Gerillam !

Kızıl toprak yumuşak yatak, taşlar güzel yastık, soğuk gecelerde gökyüzü sıcak yorgan oldu mu sana? Peki ya rüzgar, tozlu ve kirli değilde tatlı tatlı esip tenini yalayıp gıdıkladı mı? Peki sınırın ötesinden yüreklerinle birleşmek istercesine atılan "Bijî Berxwedana YPG ve YPJ" naraları kulaklarınıza ninni gibi geldi mi? Sen ve yüzlerce... İsimsiz yüzlerce kahraman. Destanı tarihe kanla kazıyan emsalsiz fedailer. Tarihin tozlu sayfaları hepinizi yazmayacak ama milyonlar her birinizi yüreklerine, belleklerine yazdılar. Ve sen Gerillam, yüreğimde, belleğimde, ruhumda artık ayrılamayacak parçamsın. Kobani' nin ışık gözlü, cesur kızı! Seni asla unutmayacağım.

26.01.2015

Bugün destanların destanının tarihi zafer yaşadığı gün... Bugün Kobani' nin zafer günü. Büyük bir coşkuyu mutluluğu aynı zamanda da, ayrılamadığım bir hüznü, acıyı yaşadığım gün. Özgürlüğün sevinç çığlıklarını attığımız, halaylarını çektiğimiz zamanda şehid verdiğimiz yüzlerce değerli canın, kahramanın yürek sızısını, gözlere dolan sevinç gözyaşlarının yanı sıra bir de acının gözyaşlarını da akıtmak istemin elde olmadığı gün. Kahramanlığın, direnişin, mücadelenin, onurun, acı da olsa aynı zaman da ihanetin de hattının çizildiği, dostun da düşmanın da kilitlendiği yer oldun Kobani... Sana doğup yelken açan birçok canı koruyamadın ama düşmana da yar olmadın. Seni gerçekten sevene kucak açtın ya Kobani, ardından bakan gözler artık rahatça yumulacak. Seni en çok kadın sevdi ve sen en çok ona güvendin. Sirtını en çok ona dayandın. Sevgi de, bağlılık da, cesaret de en çok onu gördün, Arin' i gördün. Onun şahsında yüreği özgürlük sevdalısı onlarca tanrıçayı. Sen, seni gerçek seveni bildin. Kobani, rahat uyu, zaferle uyu bu gece. Bijî Berxwedana Kobani!

*Biji Berxwedana Şehîdan!
Biji Berxwedana Jina Berxwedêr!*

14.04.2015

Sana yazmayı hep çok istedim. Hep çok istedim ama yazamadım. İçimden, zihnimden çok şeyler verdim ama bir türlü yazamadım. Elim bir türlü kaleme gitmedi. Bugün Rojava için Kandil'den ayrıldığımızın 14. günü. 14 gün önce biz dört kişi 1 nisan şakası yapılmış misali Rojava'ya gitmek üzere yola çıktık. Hem heyecan hem hüznün karışık duygular içerisindeyim. Sen de öyleydin eminim. Seni sadece tahmin edebiliyorum çünkü yüzünden hiçbir zaman eksilmeyen gülüşünle, kızgınlığını, hüznünü anlamak zor oluyordu. Bazen seni tanıyabilmek, derinliğine ulaşabilmek için çok zaman geçirmek gerekiyordu diye düşünüyor, bazen de yalınlığın, sadeliğin, sıcaklığın gelince aklıma, senle geçirilen dakikaların bile hakikatine erdirdiğini düşünüyorum. Sadelik demek sen demek, yalınlık, temizlik demek sen demek. Adını bir dağdan almışsın ya, dağlar kadar yüce gönülünle kucakladın bütün sevgileri, güzellikleri, sıcak yoldaşlıkları. Yoldaş demek sen demek. Seni en çok bu şiirle özdeşleştiriyorum:

*Yine yolardasın telâssız kıyılara
vuran*

*Sakin dalgalar gibi yüreğin
Soysuz zamanlardan kaçıyorsun
Çantan da sadakatin tohumu
Bir avuç tuz ile umuda gebe
Bir gülümseyiş ile, alnında birikmiş
ter ile
Bütün yollara yoldaş olmayı bilen
Bir sabır ile...*

9 Ocak 2017 Pazartesi, saat 21.00

Bugün dağların, kuşların, çiçeklerin, suların, gökyüzünün, yeryüzünün, ardında bıraktığın halkının ve binlerce yoldaşının ağladığı gün. Sara yoldaş bugün 9 Ocak ve ben senin adının verildiği PKK Sakine Cansız Ocağı, Şehid Azad Siser Devresindeyim. Seni ve senle birlikte katledilen diğer iki canın (Fidan ve Leyla) yüreğimiz, gözlerimiz kan ağlaya ağlaya anmanızı gerçekleştirdiğimiz gün. 4. yıl bu yıl. Sızsız 3 yıl geçti. Öfkeyle, kederle, hüznle, büyük bir özlemle geçen 3 koca yıl. Kimse yakıştıramıyor ya sana, size ölümü sadece daha güzel daha temiz bir yere gitti diyebiliyoruz. Gittin de gittiniz de ardınızdan yanık yürekler, buğulu gözler, hiç unutulmazcasına güzel anılar bıraktınız. Bugün yüreğim öfke seli, yangın yeri. Her yıldan farklı olarak bu yıl seni, seni anlatan yoldaşlardan dinledik. Senin için çekilmiş bir belgesel izledik. Televizyonun hemen yukarısında ki senin adının olduğu ve akademimizin ismi olan pankarta gözüm takıla takıla. Her okuduğumda, tekrar tekrar okuduğum da halen kabul edemediğim, ede-

mediğimiz gerçekten her defasında ürperircesine. Sana, size bunu yapan asla insan olamaz dedim kendime. (Belki de bu kadar vahşi olabilecek insan olabilir.) Derya gibi yüreğinin ışığını, aydınlığını, ışıltısını neden söndürmek istediler. Yüreğinin güzelliği, gözlerinin ışıltısı mıydı onları bu kadar korkutan? Bin yılların erkek çirkin akıl ve yüreğinin intikamı mıydı bu katliam? Bu kadar mı kinliydiler sana, bu kadar mı kan bürümüştü gözlerini, kurumuştü yürekleri, vahşileşmişti ruhları? Evet, demek bu kadar teslim etmişlerdi ruhlarını şeytana. Bu kadar yitirmişlerdi insanlık adına güzel olan ne varsa. Ruhum daralıyor, yüreğim acıyor, gözlerim dolup dolup taşıyor. Akıtmak istiyorum hüznümü, kederimi, dağılsın istiyorum matemim. Yanlızca sana olan sevgim ve özlemim kalsın istiyorum. Seni ölümle hatırlamak istemiyorum. Çünkü hüzn, keder, matem yakıştıramıyorum sana. Senle sana olan olan sevgim ve birgün mutlaka göreceğimden emin olduğumu bildiğim özlemimle başbaşa kalayım istiyorum. Böyle olsun ki seni daha bir belleğime, ruhuma, kalbime kaygısızca, coşkuyla, sevinçle

kazıyayım, akıtayım derya gibi kalbine, gözlerine gömüleyim istiyorum. Gömüldükçe kendimi, gerçek kadını bulayım. Aşkı, sevdayı, direnci, umudu, zaferi, kavgayı bulayım. Senin kavganda kendimi bulayım, senin kadar büyüteyim kavgamı istiyorum. Seni hiç görmemiş olsam da hiç konuşmamış olsam da hep öyleymiş gibi hayal ediyorum. Yani seninle konuştuğumuzu, sohbet ettiğimizi yer yer omzunda ağladığımı, zorlamalarımı, yengilerimi, yenilgilerimi, sevmelerimi, kabullenmediklerimi sana söylediğimi hayal ediyorum. Sonra bana kızdığını, sarsarcasına kendine gel ve yapman gerekeni yap, olman gerekeni ol dediğini hayal ediyorum. Hayallerimde daha bir yüceliyorsun. Hem hep yanımdaymışçasına yolun hem bir tanrıça kutsallığında ve erişilmezliğinde olduğunu görüyorum. Sana imreniyorum. Benim kavgam da mücadelem de böyle büyük ve anlamlı olsun diyorum. Yaşanacaksa Sara gibi yaşanır, onun gibi mücadele edilir, onun gibi sevilir, onun gibi kızılır, onun gibi direnilir, onun gibi yaşamın yakasına yapışılıp seni ya özgür yaşayacağım ya da yaşamamış sayacağım denilir. Sonra Sara'nın diğer adı özgürlük olur, savaş olur, umut olur, tutku olur, yaşam olur, kadın olur ve ben onda yine kendimi ararım tekrar tekrar kendimi

ararım ve bulurum. Sara hakikatim olur. Yeni yaşamım olur, BİLGEM olur, nice yoldaşım olur. Zilan'la, Beritan'la, Viyan'la tanıdım bu hakikati, senle tutkum oldu bu hakikat. Senle bütünleştire yaşama dair aradığım ne varsa. Ve sen olacaksın sonnefesime kadaryaşamda ördüğüm herilmikte. Bu gece ruhumun ıstırabını senin kucığında, gözlerine bakarak dindirmek istiyorum. Bu gece düşlerimin misafiri ol Sara Yoldaş...

(TARİH YOK)

2,5 ay oldu buraya geleli. İlk geldiğimiz günden beri nasıl geldik, gelene kadar neler yaşadık, neler hissettim, hissettik, eğitim süresince neler yaşadık bunları hep yazmak istedim. Her gece bir şeyler yazayım istiyordum. Ama elim bir türlü varmıyordu deftere, kaleme. Bu konudaki tembelliğimi kabul ediyor, inkâr etmiyorum. Ama nedir beni bu kadar bundan alıkoyan da bilemiyorum. Ama bugün farklıydı. Heval Sara'yı bir kez daha yüreğime işlerken defterime de işlemesem, yazmasam boğulurdum. Tüm gün beynim zonkladı seni neden koruyamadık diye, sen böylesini hak etmiyorsun diye. Sana böylesi yakışmadı diye lanetler okudum binyıl-

"Büyük eylemlere koşmak istiyorum"

ların vahşi aklına, taşlaşmış yüreklerine. Senin mücadelem kavgaya bakıyorum bir de bizim küçük dünyalarımıza, sahteliklerimize, acınası hallerimize. Senin büyük bir gurur ve asaletle taşıdığın devrimciliğe bir de bizim kendimizi addettiğimiz devrimcilik hallerimize bakıyorum. Hangisinin hakikat olduğu ortada. Senin yenilgilerinden bile yengi yaratan haline, duruşuna, dimdik duruşuna bir de bizim pes etmeyi tarz bellemiş, zayıflığı normal bellemiş, ağlamayı en olağan durum olarak gören hallerimize bakıyorum. Arada ne de çok fark görülüyor. Senin doğruculuğun da yanlışlarımı yargılıyorum ve görüyorum ki yetmiyorum. Yetmek için sen gibi olmak gerek. Sen gibi kavgaya durmak, doğru neyse kaygısızca savunmak gerek. Bir devrimci, sen gibi bir devrimci olmak gerek. Çok cebelleşiyorum kendimle. Sen ve senin gibi onlarca yoldaşın anısına bağlılık gereği zaferi kesinleştireceğimiz militan gerçek devrimci kişiliği yaratmaya çalışıyorum. Kızıyorum, öfkeleniyorum, kavgaya tutuşuyorum kendimle. Kabul etmek istemiyorum yanlışlarımı, yanlışlarımı. Artık sıradanlığı kabul etmiyorum kendime. Büyük eylemlere koşmak istiyorum. Başkan'a, halkıma, şehid onlarca yoldaşıma verdiğim sözler pratiğim olsun istiyorum. Yüreğimden taşarcasına dolan sevgim ve umudum, azmim özgür yaşamın gerçekleştircisi olsun istiyorum. Çok şey istiyorum biliyorum. Bunun için çok şey yapmakta lazım biliyorum. Mutlak değil ama güçlü bir başlangıç olsun burası benim için. Yüreğimde büyüttüğüm zaferler eylemim olsun. Yarından sonra devredeki ilk çözümlemelerimiz de başlıyor. Bakalım yoldaşların gözüyle hakikatimiz ne? Yoldaşların görüşleri, eleştirileri nasıl aydınlatacak bundan sonra ki mücadele rotamı. Güzel bir yoldaşlar topluluğu içerisindeyim. Her birinin güzellikleri, iyilikleri yüreğimi ısıtıyor. Bazen kızdıklarım da oluyor. Ama bu kızgınlıklar asla sevgimi, bağlılığımı eksiltmiyor aksine daha bir sevesim, daha bir bağlanasım geliyor. Galiba birçok şeyin sevgiyle aşılacağına özellikle bilinçaltısal olarak çok iknayım. Bir şeylere, birilerine ne kadar kızsam kızayım kolay kolay sevmekten vazgeçemiyorum. Beni en fazla yaralayanlarda bile kızgınlık anlarım geçtikten sonra hep

iyi şeyler anımsıyorum. Bu yönüm zorluyor bazen beni. Bazen "liberalizmin etkisi mi acaba" diye sormaktan kendimi alamıyorum. Henüz çözebilmiş değilim. Belki de genetik bir durum. Nitelikli ve özel bir kadın yapımız var. Sevgilerimiz henüz anlamlı buluşmalar gerçekleştirememiş olsa da umut vadeden çabalar var. Her yoldaşı ayrı ayrı seviyorum. Ama bazen anlam veremediğim şeylerde, zorlanmadığım şeyler de olmuyor değil. Bazen yüreğime batarcasına hissettiğim geri kadın özellikleri ve yaklaşımlarıyla karşılaşınca canım çok sıkılıyor, çok üzülüyorum. Bize böyle şeyler yakıştıramıyorum. Paylaşılacaklar sevgi, yoldaşlık, bağlılık, mücadele olacak yerde örgütsüz gündemler, birbirini gerileten paylaşımlar olunca zorlanıyorum. Kabul edemiyorum. Kabul edilmesi de zorluyor beni. Özgün çözümler de açığa çıkacak

çok şey ya da anlam verilebilecek çok şey olacak muhtemelen. Bunların bize kazandırmasını umut ediyorum. Güçlü bir kadın yoldaşlığına vesile olmasını umuyorum. Geri, klasik anlayışlarımızı tekrardan mahkûm edeceğimiz, Heval Sara gibi özgür bir kadın olma yolunda kararlılığımızı pekiştireceğimiz bir süreç olmasını umuyorum. Çünkü her şeyden önce ve de çok, kadınca yoldaşlığın bizleri yücelteceğine inanıyorum. Kadınca özgürlük tutkusundan, kadınca zaferlere... bu gecelik bu kadar yeter. Sevgi paylaşımlarını bildirmek üzere... ŞEVBAŞ

"Onların isyanları bizlerin de isyanları oldu"

13.01.2016

Bugün özgün çözümleme eğitimimizin son günüydü. Üç gündür kadın dünyamızda her birimiz kendimizi bulmaya çalıştık. Zorlu ama güçlü üç gündü. Kadın militanlar olarak devrimci gerçeğimiz, partileşme gerçeğimiz, geri, klasik yönlerimiz erkeği tanıyıp, çözümleyebilme gerçeğimiz nedir, ne değildir? Üç gündür aralıksızca değerlendirdik. Kadın yapısı olarak belki her birimizin çözümlemesi olmadı. 5 arkadaş için ancak zaman yetti. Ama çözümlenen her arkadaşta her birimiz kendimizi gördük. Onların acıları, ıstırapları bizim de yüreklerimize dokundu. Onların isyanları bizlerin de isyanları oldu. Partileşme ve iddialarını yükseltme çabaları ve istemleri bizim de istemlerimiz oldu.

Yaşanan zorluklar, darlıklar, tepkiler, bocalamalar hatta anlamsızlıklar hepsinin bir sebebi, bir örgütsel karşılığı vardı. Kadın olmak ve PKK de kadın olmak yaşamın adı başka demek, mücadele demek, kavga demek (Heval Sara'nın dediği gibi) umut demek, direniş ve sevgi demek. Bizde her şey duvarlara çarpa çarpa öğreniliyor galiba. Kendi yetmez gerçekliklerimiz de erkeği tanıma, tanımlayabilme gerçekliğimiz de Önderliğin bize öğrettiği gibi olmuyor. O yüzden bu kadar acı çekiyor, bu kadar geç öğreniyor ve farkına varıyoruz. Acı bizim en yaman gerçeğimiz olmuş. Önderlik zevk de acı da büyük öğretir diyor. Zevkin sonun da acı olabildiği gibi, acının sonunda da zevkli bir yaşam imkânı vardır diyor. Acı hakiki bir öğretmen. Büyük ve etkili

öğretiyor. Ama keşke acıyla öğrenmek zorunda olmasak bazı şeyleri. Kendimizden toplumsal, tarihsel ve kimliksel gerçekliğimizden yola çıkıp açığa çıkarabileceğimiz bir sürü ders varken neden hep en zor olanı tercih ediyoruz ki... neden kendi bencil dehlizlerimiz de bu kadar kaybolup gidiyoruz. Bize bizden başkaları da gerek. Bize özgürlüğümüzün önünde engel olabilecek her türlü zorluğu kaldırabilecek güç gerek. Bize samimiyet, dürüstlük, şeffaflık, asıl olana kilitlenme gerek. Böyle olmazsa kendi geriliklerimizde boğulur, kaybolup gideriz. Zorlu geçen bu üç gün büyük öğretti. Kadın yoldaşların birbirine sunmak istedikleri güç, birbirlerinin acılarını paylaşma istemleri bir kez daha kadının büyük yoldaşlığını gösterdi. Ve ben bir kez daha buna hayran kaldım.

25.02.2017 – Cumartesi

Abbas Yoldaşın Parti tarihi dersini verdiği günün 5. si bugün. Çok şanslı hissediyorum kendimi. Burada Parti tarihini Heval Abbas'tan dinlemek gerçekten büyük bir şans. Herkesin her zaman elde edemeyeceği bir şans. Muhtemelen benim de bir daha böyle bir şansım olmayacak. O yüzden büyük bir şevk ve heyecanla dinledim tüm dersi. Büyük

anlamlar, kahramanlıklar, destanlar, heyecan, mutluluk ve acılarla dolu bir tarih. Tarih bilincinden giriş yaptı doğal olarak. Bu konudaki derinliği de her konuda olduğu gibi oldukça çarpıcıydı. Sen kendini bilmezsen seni bilen olmaz hakkıyla, varlığında çoğu zaman var olma gerçeğinde bu hakikatle bağlantılıdır. O yüzden önce bu konuda derince aydınlattı bizi arkadaş. Ardı sıra yıllanmış şanlı mücadele tarihimizin her yılını, adanmışlıklarını ve kazanımlarını. Bir bir anlattı. Kah güldük, kah kederlendik ve hayıflandık. Bize bizi anlattı. Olmadığımız tarihlerde de gördük kendimizi. Yapamadıklarımıza hayıflanırken, yapmamız gerekenler içinde hınçla, azimle doluyordu yüreğimiz. Belki de en zor kısmı GÜNEŞİMİZ'E dair anlattığı kısmıydı. Yani komplo süreci. Anlatırken onun da sesi titredi. Yüreği milyon kere ettiği gibi yine cız etmiştir. Anlamalıyız, anlayıp bilince çıkarmalıyız diye onlarca defa söyledi. Birde bugün Cizre'yi anlattı. Komplodan sonra beni en çok etkileyen bölümdü. Muhtemelen şahitliğini yaptığım içindir. Yüreğim, beynim doldu. Sanki başka bir evrene gittim. Hala yazmakta bile zorlanıyorum. Neyse başka zamana kalsın. Yarın der-

sin son günü. Bu da hüzün verici...

15.03.2017

Bugün 15 günlük kamp toplantılarımızı aldık kampca. Eğitim de sona yaklaşıyoruz. Bu aralar durumlar gergin. Savaş kapıda. Geçen gün (iki gün önce) subaydım. Savaş gündeminin en fazla yoğunlaştığı gündü. Tam bir kargaşaydı. Kampın gündemi oldu subaylığım. Bazı arkadaşlar sen artık subay olma dediler. Senin subaylığın bize hayır getirmiyor dediler. Ne yapayım evrenle ters bir diyalektiğimiz var diyebildim. Gerçekten nerdeyse savaş patlıyordu o gün. Hem yorucu hem karışık bir gündü. Neyse ki kazasız belasız atlattık. Kadın tarihi dersiydi o gün. Kadın arkadaşlar olarak heyecanla beklediğimiz bir dersti ama ters bir sürece denk geldi ders. Yine de alabileceklerimizi aldık dersten. erkeğin kadın gibi yaklaşmasını beklemiyorum. Elbette bu da özgürlük mücadelemizin bir parçasıdır. Dört dörtlük olmasını bekleyemeyiz erkeğin. Ama anlayışsız olması da beni şaşırtıyor. Doğru olan elbette ideolojik yaklaşmak, özgür ve sosyalist ilişkilerde buluşmaya çalışmak gerisi en klasik ve geleneksel tıkatıcı anlayışlara sürükler. Bunu da biliyorum. Ama bazen büyük öfkelere kapılmaktan kendimi alıkoyamıyorum. Erkeğin kurnazlığı bazen beni çileden çıkartabiliyor. Sonra

aklıma Önderlik geliyor. Böyle düşünmek ona ters düşmektir diyor ve vazgeçmeye çalışıyorum. Ama itiraf ediyorum zorlanıyorum. Anlam ve kavram dünyamı genişletmeye çalışıyorum ki daha güçlü ve dönüştürebilecek biçimde mücadele edebileyim. Neyse bu eğitimde birçok şeyde olduğu gibi bu konuda da çok şey öğrendim. Gerçekten de bu eğitim birçok konuda çok tecrübe kazandırdı. Bazı şeyler çok yaraladı, çok sarstı ama çok şey öğretti. Birey-toplum ve kadın gerçekliğimizi en yalın ve yakıcı bir biçimde öğrendiğim, hissettiğim yer oldu. PKK'de eğitim gerçeği çok başka bir şeymiş. Yaşamla, anla, tarihle, bireyle, evrenle, hisle, duyguyla ve düşüncülle bu kadar harmanlanmış ve komple bir olgu açığa çıkarmış bir eğitim örneği daha yoktur dünyada. Biz tüm bu çelişkiler ve diyalektiklerle kendimizi bulmaya ve değiştirip dönüştürmeye çalışıyoruz. Kimimizin gayreti çok, kimimizin az. Ama herkesin bir anlamda çabası var. En zoru insanın kendini tanıması. Yani gerçek anlamda tanıması. hiçbir kalıba ve gerçeğe sığınmadan en yalın haliyle tanıması. Acıtan da bu oluyor kendine dokundukça seni yücelten de bu oluyor. Eğitimin sonuna doğru gidiyoruz. Bakalım kim ne kadar bu gücü hissederek çıkacak. Tüm arkadaşlar herşeye rağmen benim için çok değerli. Hepsi en güçlü şekilde çıksınlar istiyorum. En

derinlerimde hissediyorum bunu. Bu yoldaşların hepsi bu örgütün bu halkın özgürlük umudu, hepsi hep iyi ve güçlü olsunlar istiyorum. Zor-
da olsa, sancılı da olsa uzun bir zaman geçirdik birlikte hepsi benim için çok kıymetli. Umarım kimseye bir şey olmaz. Ben birilerinin ardından kalan olmak istemiyorum artık. Elbetteki yaşam zafer adına olmalı ama seni bırakıp gidenlerin ardından bakmak da ölümlerin en beteri. Bunu yaşamak istemiyorum. Hepsini en güzelyarınlar-
da özgürlükle, özgürce kucaklamak istiyorum.
21.03.2017

Bugün diriliş ve baharı büyük bir coşku ile karşıladığımız bayram günümüz. Bugün NE-
WROZ... Newrozu dağda karşılamak kadar gü-
zel bir şey yok. Bu yıl ki Newrozu diğer newro-
zlardan ayıran bir sürü özellik vardı. Öncelikle
öz yönetim direnişinden sonra, kutlanacak Ne-
wrozun Bakur da nasıl karşılanacağı merakı
ve kaygısı vardı. Halk Newroza akar mı yoksa
düşman baskıları propagandasını yaptığı gibi
etkili olmuş mudur? Acaba diye kaygılar vardı.
Bu kaygı yersiz çıktı ve Kürdistan da, Türkiye de
büyük bir coşku ile kutlandı. Özellikle Amed ve
Cizre Newrozları beni çok duygulandırdı. Amed
yine tarihi bir Newroza sahne oldu. Ş. Çiyager
arkadaşın posterinin gençlerle asıldığı an coşku
zirveye taşındı. Biz burada çok duygulandık.
Ş.Çiyager ölümsüz bir komutan. O tıpkı Ş.Egit ler

gibi gerçek bir komutan. Keşke tanıyabilseydim
onu. Sur günlüklerini yazan bizim heval Şoreş'in
halası, Reyhan arkadaşın bahsettiği gibi O asla
unutulmayacak ender kahramanlardan. Ne-
wroz onun ve onunla birlikte emsalsiz direnişi
gerçekleştiren onlarca kahramanın ruhlarını ya-
macımızda daha yoğun hissettiğimiz gün oldu.
Onlarsız değil, esas onlarla birlikte kutladığımız
bir newroz oldu. Ve Cizre... Küçük ekrandan
Cizre Newrozunu gösterince televizyon boğazım
düğümledi, gözlerim yaşardı. Geçen senenin
tüm yoğun duyguları ve düşünceleri bir anda
beynime ve yüreğime hücum etti. Neyseki Cizre-
den beklenen bir Newroz kutlaması Serhıldanı
oldu. Memleketimin direniş ruhudur Newroz.
Bir sonraki Newrozumuz bu direniş alanlarında
aramızda olacak Önderliğimizle gerçekleştirecek.
Özgür Newrozumuzu birlikte kut-
layacağız. Sevgili Bilgem düşman
tüm yerlerde posterlerinin
açılmasına bile tahammül
edememiş, yasak-
lamıştı. Bunu kabul
etmiyorum. Bir son-
raki baharı Sen
ile karşılaşa-
c a ğ ı m ı z
d e s t a n s ı
d i r e n i ş i d e
b u h a l k
g e r ç e k l e ş t i -

CİZRE

receptir, buna eminim...

Newrozu bir kez daha Dağ da karşılamak elbette benim için muazzam bir coşkuydu. Bana özgürlük anlarını en çok hissettiren zamandır dağ Newrozları. Ateşimizi yakıp halaylar çektik kadın arkadaşlarla. Ardından ateşin üzerinden atlادık. Alışkın olduğum Newroz ateşleri gibi çok yüksek olmasa da idare ederdi. Keyifli zamanlar geçirdik ama bizim tatlı yaşlılar soğuğa ve dumana daha fazla dayanamayarak ayrıldılar. Biz kalan 4 genç kalıp halaylar çekip şarkılar türküler söyledik kendimize. Eğlencemizi biraz zoraki de olsa doruğa taşıdık. Newroz ateşimizi söndürerek kutlamamızı da bitirmiş olduk. Herşeye rağmen güzel bir gündü. Belleğimde yer edinecek güzel anlar yaşadık bugün de. Sayılı günlerimiz kaldı, zaman ne de çabuk geçti. Artık bahar da geldi. Pratiğe gitme zamanı, iyisi ile kötüsü ile bir devreyi bitiriyoruz. Zorlayan çok yönleri olsa da öğrettiği çok şeyler de oldu. İddia ve kararlılığımı pekiştiren

birçok yoğunlaşmaya da sevk etti. Önderliğime ve halkıma karşı duyduğum mahçubiyet her geçen gün artsada artık bunu giderecek başarı günlerinin pratiğine de hazırlanmam lazım. Bir YJA-STAR'lı olarak Bakur dağlarında olmak benim en büyük hayallerimden bir tanesi. Artık buna odaklanmak ve buna doğru yola çıkmak istiyorum. Umarım gerçekten böyle olur, aksi-ni düşünmek bile beni zorluyor. Bunun yanlış olduğunun farkındayım ama ne yapayım böyle düşünüyor ve hissediyorum. Bakalım on gün sonra neler bekleyecek bizleri? Ayrılık zamanına az kaldı. Arkadaşları çok özleyeceğim. 26/03/2017

Sayılı birkaç gün kaldı eğitimimizin bitmesine. Yüreğim buruk. İçimde hüznün. Her başlangıcın bitişi, her bir aradalıkların ayrılıkları bir hakikat. Her hakikati dünyalar kadar güzel olan bu örgütün ayrılık hakikati gerçekten çok üzücü. Hiçbir zaman alışamadım. Hiç de alışmaya-

cağım. Zaten şimdiye kadar bu mücadelede bu durumu olumlayan kimseye de rastlamadım. Ayrılıklar sonradan kavuşacağını bilersen katlanılır, sabredilir, olur aslında. Ama bir daha görebileceğini düşünmediğin ya da bu ihtimalin zayıf olduğu mücadele gerçeğimizi göz önünde bulundurduğumda azap verici bir yürek sızısıdır payıma düşen. İşte bu azabı çekiyor yüreğim şu an. Ayrılıklar boğazımı sıkıyor, yüreğimi hançerler gibi bir his, duygu yaratıyor ben de. Eskidikçe alışmıyor, aksine acısını daha fazla yaşıyorum. Yüreğim kafesinde sıkışıyor gibi hissediyorum. Ayrılıkların bir tek bunu yaratmadığının farkındayım. Ya da neden olduğunun da öyle. Elbette bu gerektiği içindir. Bize verileni vermemiz gerekenlere vermemiz içindir söz konusu ayrılığımız. Daha güzel ve özgür günlerde buluşma adınadır. Elbette buda diğer bir hakikatidir ayrılığın. Ama ne yaparsın ruhun, duygunun, düşüncenin varlığı her zaman yeterli olmuyor. Sevgili yoldaşların fiziken de hep yanı

başında olmasını istiyorsun. Ayrılığın yarattığı özlem öyle bir şey ki kızdığına öfkeli olduğuna dair de, sonradan aklına geldiğinde hep iyi şeyler düşünüyorsun. Geçmişte olumsuz şeyler konuşmuş yada yaşamışsan da aklına gelen hep iyi şeyler oluyor, bu galiba iyi bir şey. Yüreğimizin sevmeye daha meyilli demekki. Hayat çok şey alıp götürse de bizden, sevgilerimizi, yoldaş sıcaklıklarımızı asla alamayacak. Birçok şey gibi buna da meydan okuyoruz. Ne olursa olsun ayrılık gerçeğini yaşamımızdan silmek isterdim, eğer mucizevi bir gücüm olsaydı. Buna katlanmak gerçekten zor. Şimdi ben bu kadar alıştığım ve sevdiğim yoldaşa nasıl veda edeceğim. Onları bir daha görüp göremeyeceğim ihtimaline nasıl terk edeceğim. Bilinmezliği yüreğimde nasıl saklayacağım. Evet zorlu bir süreç yaşadık burada. Birçok olayda yaşadık, çok öfkeli olduk kızdık bir çok şeye. Benimde çok oldu kızgınlıklarım ama yine de ayrılık söz konusu olunca bir çok şeye hayıflanmaktan kendimi alı koyamıyorum.

Kalan son birkaç günü nasıl geçiririz bilemem. Birkaç gündür süren gerginliğimiz birbirimizin kıymetini bilememeye, çok hayıflanmalara da sebep olacak biliyorum. Elbette örgütsel tutumların gerekliliği tartışılmaz, ayrılık da bunun hafifleticiliğini getirmez. Kesinlikle öyle düşünmüyorum. Neye mal olursa olsun doğru her yerde, herkese karşı savunulmalıdır. Kendimde yapabildiğim kadar bunu yapmaya çalıştım. Bundan sonrası nasıl olur bilemem. Zaman ve mücadele azmi gösterecek. Şu ana kadar kaldığım en uzun süreli eğitim. Her şeyiyle asla unutamayacağım hayatımın dönüm noktalarından biri oldu. Çok şey öğretti bu okul. Unutamayacağım o kadar çok şey var ki her birini aynı tazelik te olmasa da sürekli taşıyacak yüreğim ve beynim öyle umud ediyorum... Kürdistanın Rojhilatından...21/10/2017
Cumartesi saat 21:21

Uzun zaman oldu yazmayalı. Aklıma çok şeyler geldi yazacak ama bir türlü fırsat bulamadım.

Buraya yazamadıklarımı yüreğime yazmakla yetindim. Ocak (kalp işareti) günlerimin üzerinden birkaç ay geçti. Nede çabuk geçiyor zaman... bu günlerin hatırına yüreğimde biriktirdiklerim hatırına yazıyorum bu gece. Bilgemizden, yaşam güneşimizden kötü haberleri aldığımız günlerin dördüncüsü bugün. Dilim varmadığı gibi, elimde varmıyor böyle şeyler yazmaya. Ne zalim bir düşman. Güneşimiz üzerinden oynanan oyunlar bu dünya kendilerine darzından edilerek boşa çıkarılacak. Güneşin doğuşunu hangi çılgın engelleyebilir? Bu oyunlarda hakettiği cevabı alacak elbette. Ama yüreklerimiz tutuşup sabrımız tüm eşiklerini aşmakta. Artık daha fazla beklememek lazım. Bu gün dünyalar tatlısı genç yoldaşım Heja' da böyle söylüyordu; "Heval izin verin de bir fedai eylemle Rojhilat daki bu ölüm sessizliğine son verelim" diyordu. Temiz yüreği, Güneşinin aydınlığına öyle susamış ki dayanılmazlığını böyle göstermek istiyor ve onun gibi binlerce yürek bu sızıyla intikam ateşini gürleştiriyor. Ama

Heval Dıllar'ın kitabından (Avşin) bir alıntıyla yazdıklarımı bu gecelik noktalayayım.

*Tüm güzellikler ve özlemler büyük özlemlerin anısına...
Her CAN evren de tan karşısına düşen öbür CANI bulmak ister
Kendi bütünlüğünü oluşturmak der buna, tamamlanmak der
CANAN der kimi de*

*Her CAN bir başka CANIN peşine düşer bu evrende
Ki her varlık öbür yarısıyla birlikte yaratılmıştır.
CANAN diye kendi CAN olmaklığını tamamlamak peşindedir her
CAN*

*Cisimleşmiş olan CANIN cisimleşmemiş olanı bulma arayışı, kendin
olma arayışı olup sürer
Unutma! Peşinden koştuğun kendisinden ne kadar hızlı da koşsan
asla ulaşamazsın*

*CAN isen CANANI aramak zorundasın, yoksa
kendin olamazsın*

*Huzurla, mağruriyetle CANLARA CAN
kattığın onca yoldaşın yürek sevgisi ve
özlemi ile rahat uyu*

*Sevgili Mervan yoldaşım!
Erken ama yürekler dolusu sevgi ile
gittin. Asla unutulmayacaksınız!*

27/01/2018

bu ateşi ve intikam hırsını daha da harlamak lazım. Harlamak ve volkanlar misali düşmanın yüreğinde patlatmak lazım. Canlar canımıza kavuşma anını gerçekleştirmemiz lazım artık. Ocak ayının son günlerini yaşıyoruz. Geçen sene bu vakitler farklı bir telaş içerisindeydim, eğitimdeydim ve güzel zamanların tadını çıkarmaya, dolu dolu yaşamaya çalışıyordum, zamanı durdurmak istercesine. Fakat ne yapsam da hayat seyrinde işliyor elbette. Zaman dur deyince durmasını tüm yüreğinle dileğince bile durmuy-

or ve ne de çabuk akıyor. Sanırım zamana dair bu gerçeği çok yazıyor ve çok sık söylüyorum. Zamanı durdurabilmek her zaman için iyi bir şey değil ki. Yaşama tat veren belki de bu gerçeği. Yine de bazı zamanların kalıcılığını yaşama adına kendimi bundan alamıyorum. Bencilce olduğunun farkındayım ama ne yapayım bu isteği engellemek zor biraz. Yapılamayanlara, söylenemeyenlere, yaşanamayanlara hayıflanmaktan mı ileri geliyor acaba? Zamanı durdurma istemi. Çok mu keşkeleri olan biriyim? Öyle ise iyi bir şey değil. Ben bu yaşama her şeyin hakkını verebilmek adına kendimi adama kararı aldım. Değiştirebilmek geliştirebilmek ve yaratabilmek için. Bunları da zamanın oluşturuğu gücü yaratmıyor mu? Zaman akmasa varlık nasıl oluşsun, benlik nasıl olgunlaşsın? Farkındalık nasıl sorumlulukla yüklensin. Elbette zamanın oluşturmaları lazım. Buna rağmen, bize rağmen. Bu oluşum mükemmelliyetine en bilinçli irade ile katılmaktır bize düşen. Zamanın akışına değil, yapılamayan söylenemeyenlere öfkelenmek, meydan okumak lazım. Bir devrimci için zaman heybede ki en değerli şey değil midir? Hakkını vermemek nankörlüğün bir bedeli olmaz mı? Bedeli dünyanın belki de en kötü sözcüğü olan

KEŞKE'nin en derin pişmanlıkla yürekten kopan bir ofla büzülmüş dudaktan iç çekerek dökülmesidir. Bunun yarattığı ağırlığın hiçbir benzeri yoktur. Yürek ezilir, beden ezilir, ruh ezilir bu ağırlığın altında. Baş gövdeye ağır gelir, eller ayaklar beceriksizce sallanır beden yalpalar. Boşlukların en kötüsüne atılır ruhun. Sözün bir anlamı yoktur.

24/03/2018

Cumartesi 21:00

Bu yılın Newrozunda bir çok defa olduğu gibi halkımız ve hareketimiz açısından çok önemli ve tarihi bir direnişin sergilendiği biçimde karşıladık. Büyük Afrin direnişini Newroz da zirveye taşımayı beklerken Newrozdan iki gün önce düşmanın Afrine girdiği haberi aldık. Afrin direnişinin ve kahramanlığının bu şekilde bir sonuçla olması hepimizi

öfke seline boğdu. Elbette henüz bir yenilgi yada sondan bahsedemeyiz. Çünkü arkadaşlar hala büyük bir kahramanlık ve fedailikle direniyorlar. Faşizmi kendi kanında boğmanın kararlılığındalar. Birde Afrin örgütümüzün dediğı gibi en başından beri kazanmıştı zaten. 56 gün boyunca halkımız ve yoldaşlarımız birkez daha kahramanlık destanı yazdılar. Çocuğıyla yaşlısıyla, tüm Afrin halkımız tarihi ve hafızalardan asla silinmeyecek bir dire-

nişin kahramanı oldular. Orda olamamak, onlarla olamamak faşizme karşı yılların öfkesini kusamamak çok zorladı, zorluyor. O dünyalar tatlısı çocukların kanlar içerisindeki yüzleri ve bedenlerini görmek dünyanın en dayanılmaz acılarını yaşattı. Alçaklar, vahşiler o masumlara o meleklerle nasıl kıyabiliyorlar. Bu güzel çocuklara güzel bir gelecek yaratma adına bile olsa bizlerin büyük bir mücadele vermesi lazım. Artık gülmeli bu güzel çocuklar. Nasıl öleceklerinin korkusunu yaşamamalılar. Bunu sağlamak bizim sorumluluğumuz. Güzel bir gelecek...

Ş. Bişeng'in Kaleminden

*Yoldaşların yoldaşı olmak demek
temsil edilen hakikatten pay almak
demektir.
Rêber Apo*

*Şehîd Sara Hogir Riha'nın
kaleminden...*

Şehîd Sara Hogir Riha

Sara Hogir Riha'nın yüreginden...

Merhaba GÜNEŞ'İM

Size uzun süredir yazamadım. Defterim yoktu. Fakat yine her sabah ve her akşam sizi selamlıyorum. Bugün çözümlemelerinizi okuduk. Her cümlesinde, kelimesinde kendimi gördüm. Bağlılığımı sorgulamaya başladım. Size ne kadar bağlıyım? Ve bağlılığımı nasıl gösteriyorum? Sevgi nedir? Size olan sevgim aşk, tutku derecesindedir. Bu da beraberinde bağlılığı getiriyor.

Cezaevinde de her gün size yazdığım bir defter vardı. Orada da sevgi, aşk, tutku ve bağlılık üzerine yazdığım yazılar vardı. Fakat bu kadar derin değildi. Ben şimdi çok daha derin yoğunlaşıyorum. Sizin istediğiniz gibi biri hala olamamışım. Sizin istediğiniz gibi bir militan olmak için büyük bir mücadele veriyorum. Çözümlemelerinizle arınmış bir su ve yeniden doğmuş gibi olacağım. Her gün kirlerimden arınarak size merhaba diyeceğim. Bir tutku derecesinde, büyük bir bağlılıkla yarattığınız değerlere bağlı kalacağım. Kandilin tüm görünen yıldızlarıyla, tüm evrenin güzellikleriyle dolu selamlarımı yolluyorum. İyi geceler GÜNEŞİM

22:00

6/01/2013

Sara Berivan

SONSUZ GÜLÜŞLÜ GÜNEŞİME

Sana ulaşmaktı tüm çabam. Attığım her adımda sana biraz daha yaklaşıyordum. Adımlarım biraz kirliydi, biraz da çirkin-di. Adım atmaktan korkmadım, tereddüt etmedim. Çünkü tereddüt etmek ihanettir.

Biliyorum ki sana yaklaştıkça güzelleşeceğim ve temizleneceğim. Sana ulaşmak; dikenli, tozlu ve kurtlu yolları aşmaktır. Örülen tuzaklara düşmemektir. İlk adımım da çok uzaktın bana. İlk adımlarım sağlam basmıyordu. Yollar ise gizli tuzaklarla doluydu. Pes etmedim, inat ettim sana ulaşmakta. Düşe kalka yürüdüm. Engeller zorladı adımlarımı, yine de geri adım atmak yoktu. Kimi zaman adımlarım hızlandı. Tek hedefti sana ulaşmak. Geçtiğim yollarda izlerini görüyordum, adımlarım hızlanıyordu. Seni dağların doruklarında aradım. Doruklara ulaşmak nefesimi kesti, dizlerimi titretti, doruklara ulaştım. Karşımda eşsiz bir güzellik, emek, çaba, güven, inanç ve coşku gördüm. Dorukta az kalmıştı. Uçurumun kenarında kanatlanmaya benzer. Adımlarım sağlam ulaşmıştı doruklara. Eksikliği doruklarda hissettim. Sana ulaşmaktı tüm çabam. SEN soluduğum havada, içtiğim suda, sesini duyduğum doğa harikasında, izlerine

rastladığım yollarda, yağmurdan sonra yükselen toprak kokusunda, bir annenin gözyaşında, bir çocuğun haykırışında, müziklerin melodisinde, doğanın ahenginde, bir genç kadının özgürlük arayışında, bir yoldaşın saf temiz gülüşünde, bir şehidin fedailiğinde ve hiçbir zaman susmayacak son sloganında aramaktır. Tüm yollar sana çıkıyor. Yol hakikattir, hakikat SENsin. Sana ulaşmaktır tüm çabam...

Sonsuz Gülüşlü Güneşime

14/03/2014

Sara Berivan

Yaşamı nasıl güzelleştireceğiz? Buna derin bir cevap bulmam lazım. Yaşam nedir? Güzellik nedir? Ya da yaşamı nasıl yaşanılır kılacağım?

SONSUZ GÜLÜŞLÜ GÜNEŞİME

Aşksız sevgi olmaz. Aşk sadece karşı bir cinsi sevmek değildir. Aşkı ve sevgiyi basite alıyorum. İkisi de çok güçlü duygulardır. Yaşamda her şey aşkla oluşur. Bir insan sevgi ile, aşk ile, büyük bir bağlılık ile gelişir. Aşk ve sevgi kendisi ile maneviyatı getirir. Kişiyi daha çok güçlendirir. Yaşadığımız dönemde aşk ve sevgi ayaklar altında itibarsızlaşıyor. İkisi de bağılıyor fakat sesleri duyulmuyor. Özlerine ulaşmak için ve kaybolmamak için direniyor. Aşk ve sev-

gi sadece bir erkeğe indirgenmek istemiyor. Aşk ta sevgi de çırılçıplak edinmiş ve kimsesiz yetim bırakılmış. Erkeğin vahşi güdülerinde her gün her saniye işkenceye uğratılıyor. Kapitalist sistemin meta haline getirdiği kadın duygularında her gün ihanete uğratılıyor. Anne-evlat arasında takasla hayal kırıklığına uğruyor. Bir dostun kıskançlığında idama mahkum ediliyor. Evrene karşı duyarsızlaştırılıyor.

Aşk sevgi yaşamın anlamıdır. Aşk, sevgi tutku düzeyinde yaşamaktır. En büyük aşk, sevgi, tutku GÜNEŞ'e ulaşmaktır. Aşk hakikattir, hakikat Güneştir. Aşk, sevgi Güneş'te tekrar diriliyor ve yaşatılıyor. Ölüydü, mezardaydı... Şimdi ise yeniden yaşama başlıyor.

20/01/2014

Sara Berivan

SONSUZ GÜLÜŞLÜ GÜNEŞİME

Komployu boşa çıkarmak için verilen mücadele "GÜNEŞİMİZİ KARARTAMAZSINIZ" Yeryüzünde bir lanet dolaşıyordu. Tüm dünyanın rengi kırmızıya bürünmüştü. Kırmızı insanlardan çıkan kandı. Çocuklar doğmadan yok oluyordu. Bu dünyaya gelmemek için anne karnında adeta intihar ediyordu bebekler. Toprak ise kana doymuştu. Sel olup

akan kanda her şey yok oluyordu. İnsanlık nefessiz kalmıştı. Son kalp atışlarını dinliyordu.

Karanlık ve siyaha bürünen dünyaya bir Güneş doğuyor. Güneş doğduğunda sıcaklığının ve parlaklığının farkında değildir. Oysa mucize Güneşin doğuşunda saklıdır. Güneş yükseldikçe ısı artıyor ve parlaklığı çoğalıyordu. İnsanlığın muhtaç olduğu sıcaklık ve parlaklık buydu. Yüzyılların karanlığı yarılıyordu ve buz dağları sıcağa dayanamayıp eriyordu. Gökyüzünün rengi kırmızıdan maviye yol alıyordu. Mavi zafferdi, umuttu insanlık için. Güneş kendisiyle gezegenleri yarattı, yıldızları ve Ay'ı. Artık çocuklar intihar etmek yerine erken doğuma doğru yol alıyor.

Güneş'in etrafında sönük yıldızlar vardı. Sıcaklığını ve parlaklığını kısıkanıyordu. Fırsat kolluyordu Güneş'e saldırmak için. Fakat güneşin sıcaklığı sönük yıldızları eritiyordu. Sönük yıldızlar korktu ve karanlıktan yardım istediler. Karanlık aydınlığı kabul etmiyordu. Sönük yıldızlar ve karanlık Güneş'i çembere almışlar. Güneş ilk zamanlar zorlandı. Gezegenleri düşündü, çocukları, insanları ve toprağı düşündü. Karanlığa doğmamak için intihar eden çocuklar Güneş'e ulaşmak için eyleme başladı. Yaşlısı, genci, kadını, taşı, toprağı ve

gezegenleri Güneş'e ulaşmak için karanlığı bedenlerinden yükselen kıvılcımla aydınlattılar.

Güneşin parlaklığı ve sıcaklığı çemberi yırttı ve dünyanın dört bir yanına ulaştı. Ne sönük yıldızlar, nede karanlığın korkunç yaratıkları Güneş'i çembere alabildi. Güneş hiç batmadı. Doğuş içinde doğuş gerçekleştirdi. Güneş batmamak üzere sonsuzlaştı. 05/02/2014

Sara Berivan

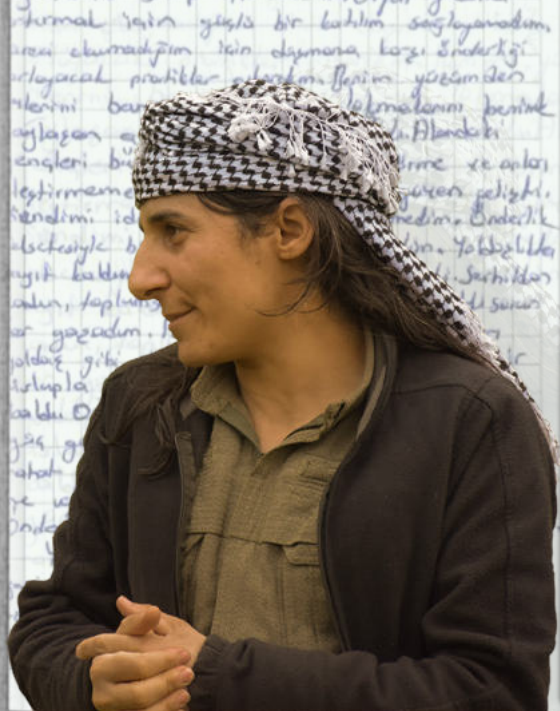
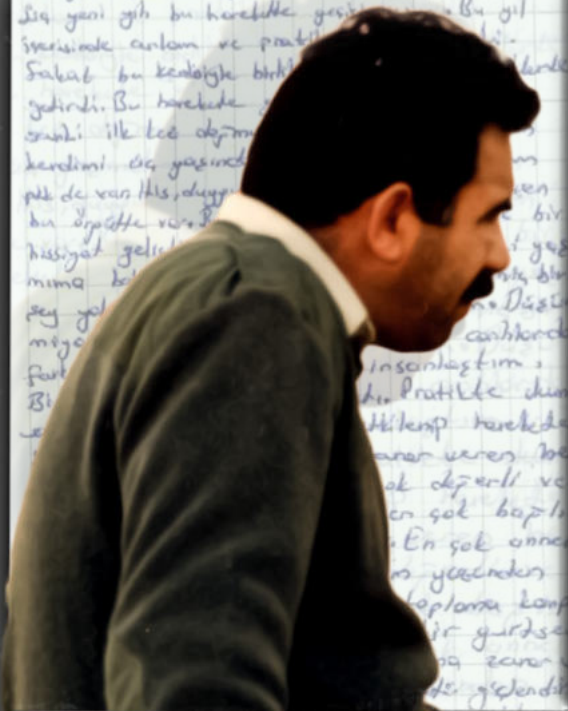
Tüm dünyayı esaret altına alan ve işkencelerden geçiren bir sistem var. Kapitalist modernite toplumsallığı yok etme derecesine getirmiş. Sömürgeciler kutsal ve verimli olan topraklar üzerinde bir savaş yürütüyorlar. Bu savaşta topraklarından, değerlerinden vazgeçmek istemeyen halklar katliamlardan geçiriliyor. Ezilen ve ezdiren bir sistem var. Buda en çok Kürdistan da yürütülüyor. Sömürgeci güçlerin gözü kulağı Kürdistan coğrafyasında. Tüm Avrupa ülkeleri bu sistemin içinde. Yıllardır Kürdistan da bu güçlerin eliyle yürütülen bir savaş var. Bu saldırılara karşı Kürdistan toprağını, kültürünü ve yaşamını savunmak için büyük direnişler olmuştur. Tüm bu direnişleri bastırmak ve yok

etmek için komplocu güçler hem içten hem dıştan komplolarla direnişleri bastırmıştır. Ağrı'da Zilan'da ve Şêx Sait'de komplo ile direnişi kırmıştır. Komplo sömürgelerin yayılması ile yapıldı. Rêber Apo'nun "Kürdistan Sömürgeci" çözümlemesiyle Kürdistanı Sömürgeci güçlerin denetiminden çıkarmak için eşi benzeri görülmemiş bir mücadele ile başladı. Kapitalist moderniteye alternatif bir yaşam paradigması ile tüm dünya için bir umut yarattı. Rêber Apo ve hareketin yeni paradigması sömürgeci güçlerin çıkarlarını, planlarını alt-üst ediyordu. Hareket tanındıkça ve Rêber Aponun diğer ezilen halklar tarafından desteklenmesi bu güçleri daha da öfkelenmişti. Tüm Avrupa; İtalya, Fransa, İngiltere, ABD, Türkiye bir olup Önder Apo üzerinde yüzyıllardır var olan komployu derinleştirerek devreye girmiştir. Bu güçlerin amacı Önder Aponun esareti ile tüm hareketi bitirmektir. Kürt halkının direnişini kırıp ve ezilen halkların son umudunu kırıp planlarını, çıkarlarını devreye koymak istiyordu. Komplonun devreye girmesiyle birlikte dört parça Kürdistan'da, Avrupa'da, zindanlarda, dağlarda ve Kürtlerin olduğu her alanda serhıldanlar başladı. Önder Apo etrafında örülen sömürgeci güçleri ve karanlığı yırtmak için Kürt ve diğer halklardan cayır cayır bedenini ateşe verip düşmana öfkelerini kustular. Bir yok olma ve var olma savaşıydı. Komplo Önder Aponun şahsında Önder Apo'nun yarattığı tüm kutsallıklara yapıldı.

Özgür Kadın iradesine, doğmamış çocuklara, gençliğe, Kürdistan toprağına, kültürüne, yüce yoldaşlığa yapılmıştır. Komplo Hem Önderlik üzerinde, hem örgüt içinde hem de halk arasında yürütülüyordu. Örgüt içerisinde komplo ihanetçi ve tasfiyeciler üzerinden yürütüyordu. Halk içerisinde sömürgeci güçlerin içinde eriyen KDP ve YNK üzerinden yapıyordu. Komplo Önder Apo dışında hem örgüt içinde hem de halk arasında sonuç almaya gidiyordu. Önder Apo tehlikeyi hissetmişti. Büyük bir hamle ile örgüt içinde yürütülen komployu durdurdu. Tasfiyecilere karşı büyük bir savaş verdi. Rêber Apo'nun hamlesiyle halk harekete ve Rêber Apo ya güçlü bir bağ ile kilitlendi. Verilen her can ve eylem Önder Apo'nun elini güçlendirdi ve düşmanın etkisini azalttı. Düşman komplo ile birlikte yok etmek istedi fakat Rêber Apo'nun direnişiyle örgüt daha güçlendi ve halk daha çok bağlandı. Önder Apo'nun direnişine karşı biz gençlik olarak zayıf kaldık. Büyük bir direniş göstermedik. Güçlü bir bağla hissetmedik. İrademize yapılan komploya öfkemizi, kinimizi kusamadık. Qendil

SONSUZ GÜLÜŞLÜ GÜNEŞİME

Dağlara büyük ve sonsuz bir özlemim var. Dağları güzelleştiren nedir? Doğası mı, coğrafyası mı? Bunların da etkisi var fakat en çok dağları güzelleştiren, anlamlaştıran ve sonsuzlaştıran şehitlerimizin kanı ve Önder Apo'nun alın teri var. Cudi, Zagros, Zap, Gabar, Dersim,

Amed, Garzan, Botan her karış toprağı kanla sulanmış. Ben bu dağlara layık olabilecekmiyim?

Kahraman Kürdistan Şehitleri halk ve vatan için kanlarınızla suladığınız Kürdistan toprağında kanınızın kurumaması için mücadele edeceğim. Size söz veriyorum. Kürdistan toprağını kanımla sulayacağım. Kanım kanınıza karışacak. Ve Önder Apo'nun emeğine layık olacağım. Annem hep dedi "yedğin her lokmanın hakkını vermelisin"
19/02/2024

SONSUZ YOLDAŞLIĞA

Yoldaşlık nedir diye sorulduğunda; aynı yolda bir mücadele için yürüyendir,denilebilir. Bu kısa tanımın içine ciltlerle yazı sığdırılabilir. Oysa yoldaşlık sadece güzel cümlelerle tanımlanacak bir duygu değildir. Yoldaşlık; Hayata berrak bakabilen, evrensel duygulanmaların yuvası, bir yürek taşır göğüs kafesinde. Onun gözlerindeki kıvılcımlara bakıp yaşamı, mücadeleyi, insanlığı, doğanın harika döngüsünü sevmemek mümkün mü? Yüreğindeki Kürdistanı çılgınlıklarını dünyaya bir daha yok olmayacak şekilde yayar. Tıpkı okyanus damlacığından güzel deryalara akıtmak berrak suları. Tıpkı su gibi, azizlik gibi, azizelik gibi... Çılgınca vuruşan bir savaşçıdır. Uzaktan duyulan

nağmeler kadar derin iklimlerden boşalır. Yerinde durmayan bir yurtseverdir. Ölümüne savaşıdır. Ateşi tarihten alan bir devrimcidir. Halkın özgürlüğü için dostça çalışandır. Aşk ile destanlar yaratandır; Kemal gibi, Mazlum gibi, Zilan gibi, Viyan gibi... Toprağa hasret tohumları eker. Doğuşun, başlamanın, cesaretin, zorun, direnişin ve zaferin karelerinde yerini alır. Barış umuduna koşanların eylemleriyle özgürleşen, güzelleşenlerin kod adıdır yoldaşlık.

Tek kişilik Ordu'nun yüreğiyle Güneş'e Rojbaş diyendir, sabahın şafağında. Yol arkadaşıdır her yağmurda, karda, fırtınada ve amansız savaşta. Denizin derinliğinde ki güzellikleri görmek gibidir. Yüreğinde hissettirir sıcaklığını... Yüreğini yüreğine katmaktır büyük bir yüreklilikle. Gözlerinin derinliğinde umudu, sevgiyi, umudu, sevgiyi, inancı, bağlılığı görmektir, hissetmektir, yaşamaktır. Çıkarsız sever doğa gibi, evren gibi, bir çocuk gibi. Ellerinden tutar, özgürlüğe koşar gibi düşmandan kurtarır. Kendi canının bir anlamı olmaz yanında bir can varken. Aldığı ilk darbe de, kurşunda "Heval" diye sayıklar "iyi misin?" diye. Mesleği yaşamı devrim adınadır,yoldaşlık adınadır. Üstün ve doğasal bir kişilik ister ve kişiliği yaşamın son damlasına kadar çıkar. Sanatçı ruhuyla iyi-doğ-

ru-güzele ulaşmak için yaşar. Yoldaşlık için nedir iyi-doğru-güzel? Tek yürek olmaktır. Bu üçlü tek yürekte anlam bulur. Erişle Andoklaşmak... tek beden de iki can gibi. Ruhta sonsuzluğa ulaşmaktır. Seven kişi anlayan kişidir, anlayan kişi eylemseldir, iyi-doğru-güzel olan sadece düşlemek değil, görmek ve yaşamaktır. Tüm geri kuralları yıkıp kadın-erkek arasındaki günahlara karşı gelerek, kapitalizmin yaşamı sadece güdüler olarak yaşamasına karşı tüm bu sistemleri alt-üst ederek sonsuz yoldaşlığa ve sonsuz yaşama ulaştırandır.

Tarihin tüm kirlerinden arınmış, yalandan uzak bir aynadır. Yoldaşa kendini görmedir. Büyük bir heyecandır. Derin, hüznünlü duyguların ve coşkulu yaşamın peşinden canla koşandır. Özlemin, umudun, inancın, güvenmenin anlam bulduğu doğa harikası dağlarda cennetin sonsuzluğudur. Göz yaşının ve gülüşün yani zıtların bütünlüğüdür. Bağlılıktır yaşamı bütünlükten, güzelleştiren. Sözün ve şahadetin büyüklüğüdür, yeminidir. Zorluğa, ihanete ve tasfiyeye karşı eteşten gömlek giyendir. Kızır, öfkelenir, sonra kendisiyle kavga eder. Tüm tehlikelere senden önce koşar, güzelliklere seni koşturur. Bir yoldaş nasıl sevilir? Yoldaşlığın sonsuz sevgisine ulaşabilir miyiz? Kutsal sevgi nedir? Yoldaş sevmek kolay değildir. Zordur, hem de kızgın demiri döver gibi. Kızgın demir dövüldükçe sağlamlaşır ve parlar. Yoldaşlıkta tıpkı demir gibi işlenir. Demir gibi işlendikçe bağı güçlenir, sağlamlaşır ve güneş gibi parlar. Demirci alın teri döker demiri işlerken. Yoldaşlık sevgisi de alın teri döker. Bu alın teri de emek ile olur. Sevgi emek ister. Yoldaşlık büyük bir emek verir. Sonsuz sevgiye ulaşmak için döktürür alın terini. Bir anne çocuğunu büyütme için emek harcar. Bir tarlacı iyi verim almak için teri döker. Tüm bunlar büyük bir sevgi ile olur. Mücadelesi verilmeden kazanılan bir şey sevilir mi? İçinde emekten, alın terinden, çabadan yoksun kazanımlar hissedilir mi, yaşamsallaştırılabilir mi? Yoldaşlık bir sevgi eylemidir. Yoldaş yarat-

mak bir emek işidir. Sevgi hizmettir. En yüce ve güçlü yoldaş, yoldaşına hizmet edendir. Bir çayı saygı ile uzatmaktır, bir yemeği sevgi ile hazırlamaktır. Sevgi emektir, emek fedakarlıktır. Hiç söylenmeyen anlamdır. Sonsuzlaştıran sonsuzluktur. Fedailiğe ulaşip özgürleştirendir. Umuttur tüm dünyaları birleştiren, cehennemi cennete çeviren, uzun yürüyüşlerin derin sohbetleridir. Sonsuzlaşana verilen sözün mücadelesidir. Ayrılırken boğazda düğümlenen titreme sesidir. Çirkinliklere karşı güzelliğe ulaşmak için amansız bir savaşa girer. Tıpkı vatan gibi, toprak gibi... Uçup kanatlanmaya benzer. Kanatlanır yüreğindeki sevgi özgürlüğe doğru. Adım atmaya başlar. İlk adımda zorlanır, düşer, nefessiz kalır. Bir el uzanır, kimi zaman ilk adım olur, kimi zaman solunan bir nefes olur. Yoldaşlık yaşamaktır. Özgürlüktür; özünü yaşatan insana rengini ve daha nicelerini verir. Sara Berivan
23/03/2014

SONSUZ GÜLÜŞLÜ GÜNEŞİME

Her geçen gün PKK'ye olan özlemim ve sevgim artıyor. Her güne küçük bir çocuk gibi sanki annesini bulmuş heyecanımla başlıyorum. PKK denilince sanki heyecandan kalbim duracmış gibi oluyor. Her geçen gün yeni güzelliklere ulaşıyorum. Yaşam budur, gerçek, hakikat budur. AŞK budur. PKK'yi hissetmek heyecandan dizlerinin titremesidir. Öyle bir titremek hiçbir duygu bunu yaşatamaz. O heyecan PKK'nin sonsuz yaşamı ve güzelliğidir. Tıpkı okyanus gibi, evren gibi... İçine girdikçe yaşamı anlıyorsun ve yaşamaya başlıyorsun ve seviyorsun. Her adımında hayat var. Her adım bir yaşama damarıdır. Kalbin hızla atışıdır. Nasıl bir duyguyu anlatabilir insan. PKK'deki ruhu, sevgiyi, emeği, yaşamı, aşkı, özgürlüğü, bağlılığı hangi dil anlatabilir, hangi özlem yazar, hangi defter sayfası onu en sade ve gerçek şekliyle verir ki. Dile dökülemez, yazılamaz. Yürekte yaşanır. Tüm hücrelerde büyük bir heyecanla atar. Yaşam kaynağıdır. Gerçekten bu PKK çok güzeldir. O gü-

"Her geçen gün PKK'ye olan özlemim ve sevgim artıyor"

Kürdistan dağları
Damarlarımda dolaşan kandır
Yaşam kaynağımdır dağlar
Tıpkı iki sevgili gibi
Bakınca doruklarına
Yüreğimde duygular kanatlanır
Uçmak ister bir kuş gibi
Bir aşktır
Dağlara bağlılıktır
Dağlar sonsuzdur
Ölümsüz aşklar gibi
Dağlara gelme heyecanım bitmiyor
Her geçen gün daha da artıyor
Özleminden hiç kimse ölmüyor
Ama ben ölüyorum
Dağlara olan özlemimden

22/03/2014

Sara Berivan

SONSUZLAŞAN Ş.MAWA'YA

Nasıl başlasam bilmiyorum. Yazmak istedim hemen. Seni anlatmak... Yazamadım. Seni hep farklı yazardım. Hep güzel hatırlayarak, içinde hüznün, acı yoktu. Bu sefer ki farklıdır. Elim kaleme uzanamadı. Ellerim titredi. Kalem, kağıt ise büyük bir acı ile benden kaçtı. Kağıt seni yansıtamazdı kalem seni yazamazdı. Harfler, sözcükler, kelimeler, cümleler boynu bükük-tü. Seni anlatamadıkları için tek tek intihara koşuyorlardı. Birtek ben kalıyordum. Fakat bu acı çok farklıydı. Bu acıyı anlatacak hiçbir şey yok. Ne anne acısına ne baba acısına ben-ziyordu. Bu yoldaş acısıydı. Yüreğini yüreğiyle bir yapan yoldaş acısıydı. Seni kaybetmenin acısıydı yoldaş. Hep yoldaş sevgisi dedim hep sonsuz yoldaşlık nasıl olur diye. Ama yoldaş acısını hiç düşünmedim, yazmadım. O acıyı hiç düşünmek istemedim. Şuan yaşıyorum en derininden. Neden bu kadar erken gittin? Bak Ş.Mawa diyorum artık. Sonsuz yoldaşlar kervanına sende katıldın. Devrimin eşiğinde gitmek olurmu? Sana yakıştı mı bu? Bu defa devrimi yapacağız diyordun. Şimdi devrim bir eksikle olacak. Ben ve diğer şervanların komutansız kaldı. Alanlar komutansız ka-lacak. Bir kaza ile gitmemeliydin. Çatışarak şehit düşmeliydin. Bu kadar erken son-suzlaşmamalıydın daha yapacak çok şey vardı.

24/05/2014

Çiyayê Spî

SONSUZ YOLDAŞLIĞA

Dünyanın en güzel yeri neresidir sorarlarsa burası(dağlarımız) derim tereddüt etmeden. Üşüten cinsten bir rüzgar, önümde güneşin en güzel anı, ortamda yüreğini dağlara katık etmiş nice güzel insan... Aşağı yolda rüzgarın savurduğu toz bulut-ları dans etmekte. Bu dansı, bu güneşi, bu yürekleri doldurup taşıran dağların öz suyunu seninle beraber tatmak ne müthiş bir duygu. Mekanın mekansızlığını en çok seninle öğrendik değil mi yoldaş. Mekansızlığın selamını yollarım sana, zamanların en güzel anlarından birinde.

26/03/2014

Ş.Sara'nın abisi Ş.Hogır Riha

SONSUZ YOLDAŞLIĞA

Seni düşünmek yoldaşlığının sonsuzluğunda boğulmak gibidir. Derinliğindeki yaşama ulaşmadır. Nasıl anlatsam bilmiyorum. Seni en güzel nasıl anlatabilirim. PKK nin ruhunu yakaladın ve ruhla sonsuzluğa ulaştın. Gerilla yaşamını senden dinlemek, okumak Gerillayı kutsallaştırıyor. Senin ve diğer tüm sonsuzlaşan yolların takipçisiyim. Ve yolunuzu izliyorum. Tıpkı senin gibi sonsuzlaşacağım, sonsuz gülüslü yoldaşım. Sen diyordun “ya özgürlük, ya özgürlük” bunun zerresi kadar beklemek ihanetin diğer adıdır.

Ş.ŞAHAN ALİ FIRAT

İSMAİL YAMAN

Viranşehir/Urfa

2011 de şehit düştü

SARA

21/04/2014

Çıyayê Spî

14 TEMMUZ'DA KUTSALLIĞI VE KAHRAMANLIĞI YARATARAK SONSUZLAŞAN YILDIZLARA

70'ler sonrasıydı kahramanlar kurtuluş için birbirlerini arıyordu. Her kahraman bir yerden yol almaya başlamıştı. Kemal Pir Giresun'dan yola çıkmıştı. Haki Karer Ordudan, Mazlum Doğan Elazığdan, Hayri Durmuş Bingölden, Akif Yılmaz Ardahandan yola çıkmıştı. Kurtuluş için yürekleri birbirine ulaşıyor. Güneş'in etrafına birleşiyorlardı. Tek beden olmuşlardı. Yoktan var emeye adım atmışlar. Yol uzundu, heyecan ve inanç büyüktü ve zafer yakındı. Çünkü Güneş aydınlatıyordu, ısıtıyordu, bazen de yakıyordu onları. Ve çelikten bir yelek olurdu her yürek. Bu yüreklerle kurşun işlenmiyordu. Gün geçtikçe çoğalıyor, büyüyor ve güçleniyordu. Bir bedende binlerce ruh ve beden olmuştu. Etle tırnak gibi. Bu inanılmaz güç karşısında tüm karanlıklar birleşiyordu. Aydınlığı karartmak için. Ve karanlığa karşı yürekler ateş topu olmaya başladı. Aydınlık korunmalıydı. Güneşe ve Güneşin ülkesine sahip çıkmalıydı. Yürekler tek tek can veriyordu Güneşe.

Önce bir 21 mart gecesi karanlık artmıştı. Karanlığın karanlık ruhu tüm Güneş ülkesine ve ölüm zindanlarına yerleşmişti. Yiğit insanlar tek tek karanlık ruha karşı aydınlığı kaybediyordu. Karanlığı aydınlatmak için bir ışık lazımdı. Yüreklerden bir yürek Mazlum Doğan karanlığa kükredi. Bedeninin ateşi ile karanlığı aydınlattı. Karanlık bu aydınlık karşısında korktu geri çekildi tam gitmedi, karanlıktı çünkü. Aydınlığı bitirmek için karardıkça kararıyordu. Bu karanlığı ırtmak ve yüreğe can vermek için 18 mayıs da 4 Can yürek Güneş'in yüreğinden kopup karanlığı korkutan Mazlum Doğan'a ulaşip karanlığa karşı geldiler. Karanlık bu yürekler karşısında çılgına döner. Artık bir şey olmayacaktı. Aydınlık güç kazanırken karanlık çöküyor. Son hamle ile bitecektir. Aydınlık bu sefer ateşle olmayacaktı. Açlıktan beden eritmeyle, kemik eritme iradesiyle olacaktı. Kemal Pir, Hayri Durmuş, Akif Yılmaz, Ali Çiçek 4 yürek yüreklerini parçalayan bedenlerini ölüm orucu ile ölüme yatırmak. Aydınlık ve Güneş bir daha hiç sönmeyecek,

sonsuz ışıkla var olacak şekilde olacak. Karanlık bu irade karşısında yok oldu. Ölüm kuyusuna hapsoldü. Aydınlık tüm dünyaya yayılacak.
14/07/2014
Çiyayê Spî

ÜLKEME, TOPRAĞIMA VE HALKIMIZA;

Kutsal toprağımız olan Kobanê direniyor. Ve bu direnişe akın var. Bakurdan akın akın katılım var. Ülkem direniyor, halkım direniyor ve yoldaşlarım direniyor. Önderliğin çağrısı sahipleniyor. Kürdistan toprağına gelen çete saldırılarına karşı tek beden. Büyük bir heyecan sarıyor beni. Bende bu onur savaşına katılmak istiyorum savaşmak istiyorum. Şuan Çiyayê Spî ye takılıp kalmışım. Bu çok zoruma gidiyor. Bu savaşma isteğı beni müthiş etkiliyor. Kobanê direnişi beni müthiş çekiyor. Ve zafer çok yakındır. Özgürlük çok yakındır.

Diren ülkemin parçası olan Kobanê. Senin için dökülen o binlerce yoldaşın kanına düşman ayağı değmesin. Kokuları sinmesin kobanê ye. Binlerce kahraman senin için savaşıyor. Geçit verme kan emicilere. Sahip çık Önder Apo'nun mirasına. 7'den 70'e direniş var. Tek bir kişi kalana kadar seni savunacağız. Önder Apo'nun mirası olan Kobanê yi. Kan emicil-

er girmeyecek oraya. Kürt direnişi karşısında hiçbir güç kalamaz. Senin için dökeceğiz son kanlarımızı. Diren kobanê tüm yüreğınle.
15/07/2014
Çiyayê Spî
Sara

SONSUZ GÜLÜŞLÜ GÜNEŞ'E

Doğa sevgisi nedir? Doğayı güzelleştiren nedir? Doğayı doğa yapan güzellik nedir? Dağları ve doğayı güzelleştiren, anlamlı kılan içinde barındırdığı güzel yürekli insanlardır. Doğayı canlı kılan, sevdiren yoldaştır. Yoldaşını ne kadar seversen doğayı seversin. Yanındakini hissedemeyen, sevmeyenin doğa sevgisi olur mu? Sistemin yarattığı hayvan-severler yanı başında gerçekleşen katliamları hissetmiyor, görmüyor. Bu bir doğa sever hayvan sever değil sadece bir saplantıdır. PKK hareketi insanla doğayı, doğayla insanı bütünleştiriyor. Alternatif olarak ekolojiyi esas alıyor. Doğaya güzel baktığı gibi yoldaşına bakamayan, doğaya duyduğu sevgiyi ve hissiyatı olmayanın kendisini paramparça etmesi gerekir. Doğa ve yoldaş ile anlamlaşıyor. Yoldaştan aldığı sevgi ve güzellikle doğaya bakabilmektir esas olan.
17/07/2014

Sara Rıha - Çiyayê Spî

İçimde kocaman bir çocuk var. Heyecanı ve coşkusu çok büyük. Bazen durdurmak istiyorum ama çocuk durmuyor. Tüm durmuşluklara karşı durmuyor. İçimdeki o kocaman çocuğun heyecanı bazen onu üzüyordu. Coşku olduğu kadar duygusaldı da. 14 yaşında. Meraklı, coşkulu, sorgulayıcıdır. Olur olmaz yerde heyecanı çıkıyor. Voleybol oynarken heyecandan dizleri titriyor. Kutsal yoldaşlarını görünce sevinçten uçacakmış gibi oluyor. Bazen bu çocuğa karşı tepkiler oluyor. Ne kadar da çocukça diye. O çocuğu dizginlemeye çalışıyorum. Dağlara bir çocuk sadeliği heyecanı ile yaklaşmak istiyorum.

Dağlarda olmak beni müthiş mutlu kılıyor. Çünkü ülkemin dağlarındayım. Yoldaşlarımlayım, mücadeledeyim ve ülkemdeyim.
20/07/2014

Sara berivan
Çıyayê Spi

Ş.Viyan diyarı Heftanin Cennetine 2 gün yolculuk; 14.08.2014 Heftanin

Gece ıssızlığında zamanın sonsuzluğunu yaşıyorum. Zifiri bir karanlık var dışarda. Ateş böceklerinin sesleri, buz gibi suyun şırıltısı ve ağaçların xışirtisinin sesiyle bütünleşen ses-

ler bir orkestrayı anımsatıyor. Herkes uykuda benim uykum ise kaçmış. Heftenin cennetinde yoldaşların işlerini takip ederek gizli bir yolculuğa çıkmış. Zifiri karanlıkta gökyüzünü renklendiren ve inci tanelerini anımsatan yıldız kareleri dansa tutuşmuş gibi ışık saçıyorlar. Müthiş gökyüzü altında yoldaşların sonsuzluğunda bir yolculuğa çıkıyorum. Haftanın de olmak ve yoldaşlarının izlerinin sıcaklığına ulaşmak ve anlam vermek benim yüreğimi acıtıyor. Bize ne güzel bir cennet bırakmış bu kutsal toprakları kanlarıyla sulamış sonsuz yoldaşlar. Kürdistan dünyanın cennet harikasıdır. Haftanın onun bir parçasıdır. Müthiş bir kokusu var. Yoldaş kokusu diyorum. Burda gerillacılık yapmak pratikte olmak benim en büyük hayalim. Hayallerime çekidüzen vermiyorum çünkü istediğim ve ulaşmak istediğim yoldaşların yoludur. Tüm yoğunlaşmamı şuan fenerin bitmek üzere olan pili bozuyor. Fakat Haftanini yazmalıyım. Hala bu güzelliklerin farkına varamayan bir dünya var. Bugün Haftaninden Çıyayê Spî ye tekrar yolculuğum başlayacak. Bir yol var ve biz o yolda hep bir yolcu halindeyiz. Yol var yolcu hep yolculuk halindedir. Bu güzellikleri bu maneviyatı anlatmak için ne kelime var, ne sözcük, nede kalem

var. Yüreğimde aktaramadığım çok şey var. Şehitliğe yolculuğumda sonsuzlaşan yoldaşların isimlerine tek tek baktım. Kimileri isimsizdi. İsimsiz bir mezarda bir ülke ve halk için savaştılar. H.Viyan'ın yanmış olan ayakkabısını gördüm. Yoldaştan kalan ayakkabı, yazma ol- saydım dolasaydık Heftanın her köşesine. Bize öncü oldular ve bizler onların bize çiçeklerle süslediği yollardan geçiyoruz. Size söz veriyorum ki size ulaşana kadar durmayacağım.

Sara
Berivan

HAFTANIN CENNETİNE DOĞRU

15/08/2014

Haftanine geldikten sonra işlerimizi bitirdikten sonra yoldaşlarla (H.Akif, H.Fıraz, H.Arjin) birlikte Heftenini gezmeye çıktık. Araba ile yola çıktık. Arabada çok kötü olmama rağmen, kendimi çok zorladım. İlk uğrak yerimiz kuşkusuz Heftanın de Ş.Cıger şehitliği idi. Çok güzeldi. Renga renk çiçekler ve temiz bir kokusu vardı. Çünkü orada olan can yoldaşlarımızdı. Tüm bunları ölümsüzleştirmek için can yoldaşlarımızın ruhlarıyla fotoğraf kareleri aldık. Sıcak bir çay içtikten sonra ve büyük bir enerji aldıktan sonra Ş.Viyan Soran ark. Şehit düştüğü yere yol aldık. Arabadan indikten sonra kısa bir yürüyüşle anıtına vardık. O yürüyüşle h. Viyan'ın izlerini arıyordum. Sanki eylem hazırlığı yaparken onun ruhuyla yürüyordum. Doldan tepeye çıkışı her anını yaşamak istiyordum.

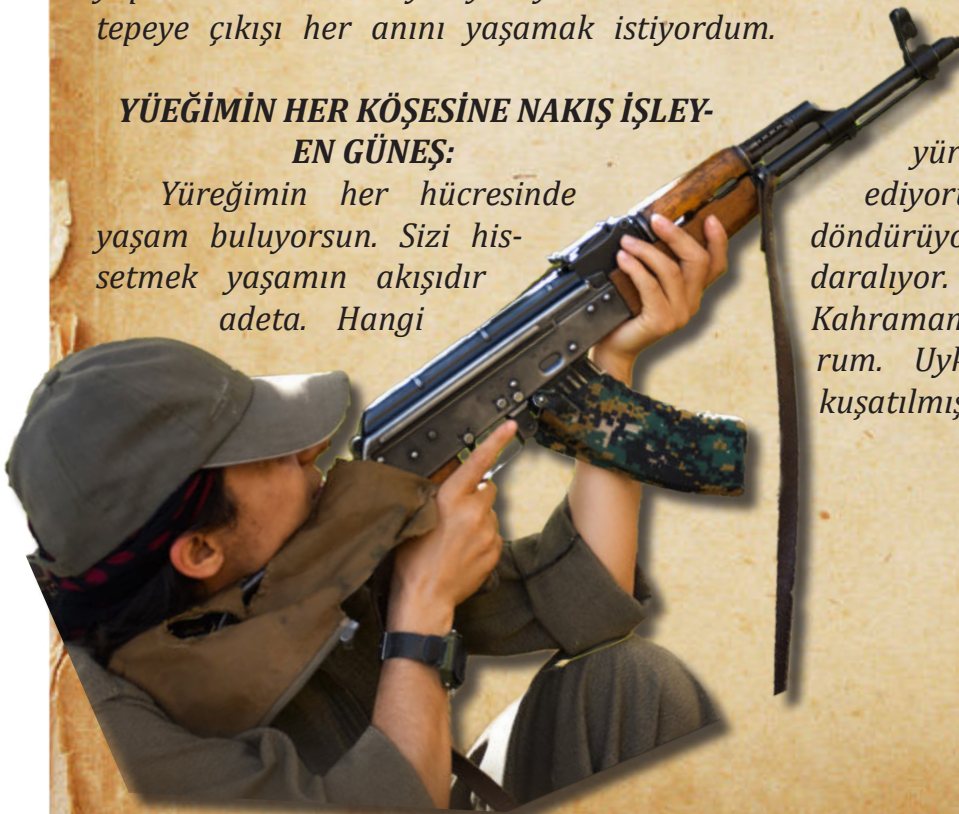
YÜĞİMİN HER KÖŞESİNE NAKİŞ İŞLEY- EN GÜNEŞ:

Yüreğimin her hücresinde yaşam buluyorsun. Sizi hissetmek yaşamın akışıdır adeta. Hangi

hücremiz yanlışa koşarsa onu bombalarla parçalarız. Hücrelerimiz yaşamımızın şah damarından uzaklaşıyorsa zaten ölüme yatmıştır. Bitmiştir kül olmuştur. Çünkü burası hepimize ve tüm özgürlük savaşçılarına yaşam kanı olmuştur. Tüm hayallerimiz size çıkıyor. Böylelikle hayallerimiz hep sonsuz akıyor. Bitmiyor. Biran düşünsek yaşama dair hep siz geliyorsunuz. Hepimizin hayalidir sizi birgün görmek ve sınıksız sarılmak ve kokunuzu hiç bitmeyecek şekilde derince çekmek. Gözlerinizin derinliğine bakmak ve bir kere o sesinizi yakından duymak. Sizden başka sığınabileceğimiz hiçbir şey yoktur. Çünkü siz yaşamımızın ve savaşımızın nedenisiniz. Özgürlüğümüzün, büyük inanç ve sonsuz bir umutsunuz. Gülüşümüzün anlamıdır sizin sonsuz gülüşünüze ulaşmak. Sizi görme günü yakındır. O güne kadar size layık olabilmek için mücadele edeceğim, sizi görmeden asla ölmeyeceğim.

KUTSAL ÜLKEMİN KUTSAL TOPRAĞI OLAN KOBANÊ'YE DÖRT BİR YANDAN SALDIRI;

Yine ihanet kol geziyor Kürdistan da. Tüm dünya kıramadığı beli kırmaya çalışıyor. Tüm dünya en ağır silahlarla direnişin sembolü olan toprağa saldırıyor. Bilmezlerki bı topraklarda ağır silahlar, kahramanlıkla yoğrulmuş yürekleri yok edemez. En barbar, insanlık düşmanı çeteleri gönderselerde insanlık ve kürt onuru için savaşan kahraman ve yiğitler yenilmezler. Başkanımın gezdiği kutsal toprak, yüreğim avucumda direnişini takip ediyorum. Hiçbirşey yapamamak başımı döndürüyor. Çember her geçen gün biraz daha daralıyor. Bugün 16. Gün direniş günüdür. Kahramanca direnen yoldaşları düşünüyorum. Uykusuzlar, açlar, dört bir yandan kuşatılmışlar, fakat yine de büyük büyük bir in-

anç ve kararlılıkla direniyorlar. Dayan Kobanê bak senin için ne fedailikler yaşıyor. Dayan Kobanê senden asla vazgeçmeyiz. Kanımızın son damlasına kadar. Kim gelirse gelsin can yoldaşlar asla geçit vermez vahşilere. Çünkü orada direnen ruhtur,fikirdir,onurdur. Can yoldaşlar orda değilim. Çıyayê Spiye takılıp kalmışım. Ben orda sizinleyim uykusuzluğunuz bana gelsin, açlığınız,susuzluğunuz bana gelsin,yorgunluğunuz bana gelsin. Alın teriniz bana gelsin. Size gelecek tüm mermiler yüreğime gelsin. Çünkü sizsiniz orda onurumuz için savaşan, sizsiniz orda Başkanımızın kutsal toprağı için savaşan, sizsiniz orda kadın için savaşan. Sizinle olmka istiyorum. Uzak olmak ne ifade edebilir ki. Bilirim ki daralan çemberin kırılması heybetli olur. DİREN KOBANE senin onun dökülen kutsal kan ve verilen bedeller için diren!!!

Sara Rıha

Çıyayê Spî

30/09/2014

SONSUZ YOLDAŞLIĞA

Ölümle dans etmek ister gönlüm
Kavga ile aramak isterim doğru olan
Yolumu

Bir nebze de olsa güneşin doğuşunda
doğmak

Batışında ölmek isterim
Yeni doğacak güneşe özgürce bakmak
için

Hayallerimi süsler aç susuz gönlünde
Sıcaklığıyla her şeyi unutturan Yoldaşlık

Hep hayalimi süsler en zor anımda

Başka zor olan bir şeye atılmak

Ve unutursam eğer zor,gerçek,

Sıcak yoldaşlığını

İşte o zaman ben, ben değilim

Beni ben yapan bencilliğe geçit vermeyen

Yüreğimdir

Ve yine beni sevdaya tutan öfkemin

Beni götürdüğü davadır

Kalbimin her atışını davamın bir

Adımı sayarım

Ve başımın her ağrısını özgürlük

Yükünün ağrısına sayarım

H.Akif Yılmaz

16/10/2014

Çıyayê Spî

Sıcak Gerçek Yoldaşlık;

Ne güzel seninle yaşamak yoldaş. Her gün seninle yaşamın tutkusuna varmak ve yüreğinin derinliğindeki güzeliğe ulaşmaktır mutluluk.

Seni anlatacak bir sözcük, kelime ve cümle (hatta dünyanın kuramadığı bir cümle) yoktur. Yürekte yaşanır gözlerinin derinliğine ve küçük bir gülüşün sonsuzluğuna yansır.

Seninle ülkemin özgürlüğünde sonsuzluğa yol alırım, bağlılıkta kenetlenirim ve sözüme tutkuyla, aşkla sarılırım. Anlamsız gülüşlerim yoldaşın küçük gülüşüyle buluşur, gülüşler çoğalır yoldaşlık büyür.

Bendeki BEN'den çıkıp PKK' de ki benle bütünleşip, Bizde ki "BEN'e" ulaşmaktır benim arayışım, PKK deki Ben le yaşam bulurum. Yoksa ben ben olmaktan çıkarım, bende ki ben boğulur, nefes alamaz, eriyip giderim.

08.01.2015

Çıyayê Spî

Sara Rıha

KÜÇÜK BİR VASIYET!!!

Dünyanın her yerine tohum salan PKK hareketine katıldığım günden bu yana güzel ülkem muhteşem dağları benim için bir yaşam kaynağı olmuştur adeta. Dağlar tüm klasik aileleri yerle bir eden bir aile gibi beni bastı bağrına bizi. İçindeki can yoldaşlar ise yaşam kaynağının şah damarıdır. Bu yoldaşlardan fizik ayrılış bir annenin yavrusundan ayrılışına benzer tıpkı. Öyle bir hüznün verir. Yoldaşlık bir mekandan aynı nefesi solumak değil, fiziki ayrılıktan sonra dünyanın neresinde olursa olsun onları hissetmek ve anılarına layık bir militanlığı yaşamaktır.

Ben ailenin bana karşı yaklaşımlarından kaçıp bu örgüte gelmedim. Ailenin küçüğü olarak çok sevilen ve hiçbir sıkıntı yaşamayan biriydim. Okyanusları andıran PKK hareketi ile tanışmadan önce aileyi çözümlemediğimden kaynaklı hiçbir çelişki yaşamıyordum. Yeni bir doğumun doğuşuna yol almaya başladıktan sonra ailenin kadını eriyip, bitiren, bir vatan ve toprak sevgisinin ve yurtseverliğinin zayıflığı ve korkaklığı, düşmanın kapısında bir maraba duruşları, bu örgüte kafa hesabıyla yaklaşımı, kürdistan'da yaratılan değerlere maddiyatla yaklaşımları beni bir arayışa zorladı. Baba ve Ana ocağına bir daha asla dönmek üzere bana yeni bir

mücadelenin kapılarını açan okyanusa (PKK'ye) koşar adımlarla kaçtım. Bu kaçış diğer kaçışlara benzemezdi. Bu kaçış ülkeye, toprağa, vatan, kadın iradesine, özünü bulmaya, şehitlere, yoldaşlığa ve tüm bunların yaratıcı gücü olan Önderlik gerçeğine kaçıştı. Bu kaçıştan önce ben yok oluyordum. Ülkemden, tüm insanlığa yaşam kılan toprağımdan, vatanımdan, kadının yaratıcı gücünden ve mücadelesinden, kendimden, özümünden uzaklaşan ve yok olan bir robot kişiliğine dönüşüyordum ve özümünden uzaklaşıyordum.

İlk nefesi aldım ülkem dağlarında... bu nefes beni müthiş mutlu ve güçlü kıldı. Ülkem ne kadar da güzel. Nasıl mahrum olabilirim ki bu güzelliklerden. Dünyanın en güzel yeri neresi diye sorsalar, insanlığa beşiklik etmiş olan Kürdistan'dır. Binlerce kahramana, aşka, tutkuya, güvene, inanca, moral ve coşkusıyla yoldaşlığı yaratan heybetli dağlarıdır. Fedaiice direnip toprağa düşen yoldaşların şelale olup akan kanlarının sulandığı topraklardır. Toprak, vatan, ülke olmadan yaşanılmaz.

Az bir zamanda şunu öğrendim. Bireysel hiçbir istek olmaz olamazda. Gerçek olan örgütün istekleridir. Doğru ve önemli

olan da budur. Yaratılan bu zaferler,kazanım-
lar,direnış ve mücadeleler, bize öncü olmuş şe-
hitler gerçeğımız ve tüm bunları bir sanatçı
estetiğıyle yaratan Önderlik gerçeğı karşısın-
da hangi bireysel istek olabilir. Bir gerçek
var ve bu gerçeğe ters düşmek alçaklıktır.

Benim birtek isteğim var. Küçük ve utan-
gaç bir istek, bir vasiyet. Ben mücadele yol-
unda şehit düşüp ve sonsuzlaşan yoldaşların
diyarına misafir olduktan sonra ülkemin gü-
zel dağlarına gömülmektir. Şahadet bile beni
her şeyiyle bağrına basan dağlardan uzak-
laştırmamalı. Cenazem bile baba ocağına dön-
memeli. Kaçışımın dönüşü yok. Evlenen bir
kadının taziyesi ve cenazesi baba evinde olur.
Oysa benim evim ve her şeyim bu örgüttür.

*Dağlara gömün beni. Şelale sesinin, kuş
civıltılarının, ağaç gıcırtılarının arasında
olayım.*

*Dağlara gömün beni, düşmana korku
salan zılgıtların eşliğinde halaya durayım*

*Dağlara gömün beni, toprağa düşen
yoldaşlarımın alın teriyle susuzluğumu
gidereyim.*

*Dağlara gömün beni, yoldaşlarım yanı-
dan geçerken hissettiğim gülüşleri
gülüşlerimi arttırsın.*

*Dağlara gömün beni, yoldaşlarıma yol
olayım*

*Dağlara gömün beni, yoldaşlarımın
şarkılarına ritim tutayım.*

*Dağlarıma gömün beni, soğuyan içim
yoldaşların sıcak sohbetiyle yüreğim ısınsın.*

Ülkemin dağlarına gömün beni;

*Dağlarımızın güzelliğinin sonsuzluğuna
ulaşayım.*

09/01/2015

Çıyayê Spî

Sara Rıha

SONSUZ YOLDAŞLIĞA;

Uzun süredir senin sayfalarına yazamadım.
Askeri eğitim için araziye çıkmıştık. Havalara
yağmurlu olduğu için ıslanırsın diye götüre-
medim. Yazdığım anıların yağmur dam-
lalarıyla silinip yok olmasına izin veremem.

Eğitimimiz bitmiş durumda, şimdi hepimiz
burda düzenleme heyecanıyla bekliyoruz. Eğiti-
mimiz çok güzel ve yoğun geçti. Arazide kalmak
sadece doğa ile iç içe olmak çok güzel bir duy-
guydu. O zaman kendimi bir gerilla gibi hissediyordum. Yatağımız, erzağımız, yani her şeyimiz
sırtımızda yürüyorduk. Yükümüz ağırdı fakat o
ağırlığı taşımak için kendimizi zorlamak dehşet
heyecan vericiydi. Heyecandan yüreğim titri-
yordu. Her yaşadığım şeyde heyecanımı kon-
trol edemiyor ve bir çocuk gibi heyecanlanıyo-
rum. Çocuk gibi heyecanlanmak kötü değildir
umarım. 13 can yoldaştık. Toplanma bir grup
olmuştuk. Komalê Cıwanın ele avuca sığmaz
grubuyduk. Nasıl olur hepimizi bir araya to-
plamışlar. 9 erkek ark-

adaş ve 3 güzel
kadın bir araya
gelmiştik. Hep-
sinin ayrı ayrı
güzelliğı vardı.
Hepsi çok güzel
gülüyordu ve

gölüşleri çok güzeldi. Gölüşlerimiz gölüşlerimizi arttırıyordu. Sohbetlerimiz, espirilerimiz, tartışmalarımız çok anlamlı ve sıcaktı. Yüreği güzel yoldaşlarım kısa bir zamanda küçük bir grupta sizin aranızda olmak çok mutluluk vericidir. Sizlere çok alıştım, çok bağlandım. Pratik eğitimde bir arada olmaktan daha güzel ne olabilirki. Heyecanlı yürüyüşlerimiz sürdü bu dağlarımızda. Bu güzel dağlarımıza güzel ve sıcak yoldaşlığı anı olarak bıraktık. Gerçek yoldaşlığın tohumlarını ektik. Zorlu geçen komandodan sonra girdiğimiz o soğuk sulara sevgilerimizi fısıldadık. Sevgilerimiz su olup aktı Hogırın yoldaşlığı, Sidarın Kunfo bağırsı, 32 Şerzana takılmalar, doktor olmayıp da doktor lakabını alan Argeş, hala mahallenin yapısından çıkmayan Şervan, avukatımız coğrafya bilimcimiz ve gazete okuyucumuz olan avukat Cudi, çocuksadelğinde gülen ve güçlü paylaşan Firaz, kendini yeryüzünün tanrısı ilan eden ve toplumsallığa aykırı toplumsal felaketleri örgütleyen Agır, bir türlü atikleşmeyen güzel saçlı ağır kadın Pelsin ve tüm güzel yoldaşlardan aldığı sıcaklık,güzellik, yoldaşlıkla heyecanlanan kapkara olan ben. Bu yoldaşlarla beraber islandık, üşüdük ve son arazi pratiğinde beraber açlığı yaşadık.Son parça ekmeği kimseyememişti. Tüm timlerde kalmıştı diğer can yoldaş alsın diye bir parça ekmek. O parça ekmek hiç bitmedi noktaya gelene kadar. Bu yoldaşlık nedir de nedir? Güzeli ve gerçek yoldaşlarla aç kalmak, üşümek, ıslanmak ve yorulmak, hatta onların yanında ölmek,mücadele etmek onurların en büyüğüdür.

Bazen kavgalı günler olsa bile hatırlanılacak olan hep güzel anlardır. Yüreği güzel yoldaşlarım hepinizi çok özleyeceğim ve sizleri hiç unutmayacağım. Tek bir anıyı unutmadan yürüyeceğim. Aynı gökyüzü altında, yıldızlar ve her şeye şahit olan güzel ayın altında mücadele için yürüdük ve yürümeye devam edeceğiz. Şimdi düzenlemeleri bekliyoruz. Kim nereye gidecek? Ben botana gitme heyecanı ile yaşıyorum. Ş.Mawa, H.Xeyriyle Cudi' de olma hayalimiz vardı. Ş.Mawa gidemedi, Xeyri gitti Kobanê ye firar etti. Ben bu hayali gerçekleştirmek istiyorum Birgün o güzel Cudi'nin zirvesine çıkacağım. Hepinizi Önder Apo için atan yüreğinizden öpüyorum

31/03/2015

Garê

SERHILDAN YOLDAŞ

MAVİ BAKIŞLARIN ATEŞLE DANSI!!!

Hep hikayeler anlatılır,filmler yapılır,romanlar yazılır. Hep duyduk, baktık ve okuduk ama hiç yaşamadık. Sadece duyduk ve sustuk!!! Ne söylenir ki. Susarız derin bir sessizlik olur. Yıldızlaşmanın ardından sadece üzülmüz. Çok şey yapmak ister bazen ama yürekten büyük acılar yaşarız. Erken gidene yenileri eklenir. Bu gidişe alışamıyor. Alışmamakta lazım. Ağlamak oda olmuyor yalnız kalınca gözlerden sel olup akar gözyaşları gizlice.

Seni yazmak ve anlatmak istiyorum. Ne kadar anlatsamda biliyorum ki tam olmayacak hep bir şeyler eksik kalacak. Denizin ve gökyüzünün sonsuz maviliğini gözlerinin derinliğinde etrafına

saçan güzel yoldaş. Mavi umuttu... senin o güzel gözlerin her zaman umut saçıyordu. Canlılığını, hep bir şeyler anlatma isteğini, bağlılığını, hangi kelimelerle anlatacağımı bilemiyorum. Asla durmayacağını biliyordum. Çünkü sen PKK yoldaşlığını yaşıyordun. Bağlılığın ve sadakatın ne büyük ve sonsuzmuş yoldaş. Düşmanın eline talihsiz geçtin ama hiç düşmana teslim olmadın. Bu eyleminle düşmana cevap verdin. Çok merak ediyorum biliyor musun? Bedenini cayır cayır ateşe verme nasıl bir iradedir. Bugün ateşin önünde oturmuştum. Alevler yükseliyordu. Şalımın çok ısındığını ve vücudumu yaktığını gördüm. Hemen yandım deyip uzaklaştım. O an aklıma sen geldin be yoldaş. "yoldaşım bu ateşte yandı" deyip utandım. Sen Önderliğe ve şehitlere layık oldun ve yıldızlar diyarında yerini aldın. Bu şekilde olmamalıydı. Bu kadar erken gitmemeliydin. Ağlamayacağım diyorum ama ağlıyorum. Kendiliğinden akıyor gözyaşlarım. Ne olursa olsun ben de Önder Apo ve şehitlere layık olmak için yaşayacağım ve mücadele edeceğim. Seni ve gülüşünü çok özleyeceğim. Serhıldan Yoldaş. Biliyor musun şuan dışarıda yağmur yağıyor. Kötülükleri silebilir mi? Adaletsizliği yok edebilir mi? Devrimci Selam ve Saygılar

Sara Hogır Riha
30/11/2016
Gare

VİYAN YOLDAŞ: GÜZEL KADIN

Güzellik dağıtan güzellik. Sen güzelleştikçe etrafa güzellik dağıtıyordun. Sen yürürdün peşinden güzellik koşardı. Sen mi koşardın, O mu sana gelirdi. O kadar güzeldin ki dudaklarından yükselen gülüşler güzeldi, müziğinin ritminde kadifenin güzelliği vardı.

Sen gülerdin biz gülerdik. Yüreğimin güzel yoldaşı sen kadının özgürlüğüne koştun. Kabul etmedin biçilen yaşamı, yırttın köleliğin zincirlerini. Ve hiçbir zincir seni bağlamadı. Hem kendi zincirlerini hem de dünyayı saran zincirleri parçalamak için yüzünü döndün güneşe. Selama durdun ve intikama, düşmana kismaya yol aldın. Bu yolda hep direndin, zorladılar güzel yüreğini ama sen hep bildiğin parti doğrularını savundun. Yüreğimin güzel, güzel yoldaşı "bize inanın dedin, söz verdik ve sözümüzün sonunu getireceğiz dedik. Kavuşma zamanı yakındır" dedin. Sana inandık bu inancımız hiç kırılmadı. Gitmedin güzel yoldaşım. Gözlerimiz yolda donuklaştı. Dönmedin sana, sana ağladık, yüreğimize ağladık. Kendimize ağladık. Seni çok seviyorum. Yanımda hissediyorum seni. O gücü alıyorum. Sen gelmedin ama ben sana geleceğim. O gün güzel bir gün olacak. Gözlerinden öpüyorum

Sara Hogır
24/07/2017

ÖNDERLİĞE YOL ALMAK

(Her gün adım adım özgürlüğe yürümek)

Nasıl tanımlanır, nasıl yazılır bilemiyorum. Bazı anlar olur ki yaşanan duygu ve heyecan kaleme alınmaz. Bugün yüreğim her zamankinden daha çok titriyor. Tutamıyorum. Her geçen gün, her dakika, her saniye daha heyecanlanıyorum bu yaşam karşısında. Tıpkı bir çocuk gibi yeni bir şeyler fark etmesi. Eskiden de vardı ama bu dağlarda ve PKK ruhunun olduğu her yerde daha anlamlı. Bu yönlü hep küçük kalıyorum. Beni heyecanlandıran başkası için basit gelebilir. Ama yine de heyecandan kalbim dura-

cakmış gibi. Sizinle kalan arkadaşlardan sizi dinlemek beni hareketli kılıyor. Su olup akmak, rüzgar olup esmek, yağmur olup yağmak istiyorum. Bu yaşamda olanlar beni müthiş mutlu kılıyor. Şiddetli şimşek çakmalarından toplanan bulut kümelerinden sonra yağan yağmurla beraber toprak suya doyar, fazlası sel olup akar. Yağmur diner Güneş bulutların arkasından gülümser ve toprak yağan yağmurdan sonra müthiş bir toprak kokusu yayar etrafa. Biran durup o kokuyu derince çekmek işte o vatan kokusudur, özgürlüğün kokusudur. Onu tutamaz hiç kimse. Etrafa yayılmasını engelleyemez, tahakküm kuramaz. Anlamlıdır, heyecanlıdır ve coşkuludur. Yada bir çiçeğin kış boyunca yağmur, kar, soğuktan sonra inadına baharda yeryüzüne çıkıp dağları renklendirmesi, bir kuşun amansız uçuşu ve çembere alındığında sürekli çırpınması, rüzgarın serinletici ve üşütücü havası, melodinin uzağa ulaşması ve en muhteşem olanı ise bir yoldaşın, bir kadının sonsuza kahkaha atması gülmesi... çünkü sürekli yasaklanmış, engellenmiş, günah sayılmış. Oysa o kahkaha sesinden çıkan aheng engellenemez. Bunlar bende her zaman özgürlüğü çağrıştırır. Kimi zaman yağmur olmak istiyorum, özgür ve eşit yağmak. Kimi zaman esen rüzgar olup her yere esmek, kimi zaman en zor koşullardan sonra yeşeren çim, doğan güneş gibi ısıtıcı, bir kuş gibi hafif her yere uçup görmek istiyorum güzellikleri. Soluksuz bir kahkaha olmak istiyorum dudaklarda. Yağmurdan sonra topraktan yükselen o müthiş koku olup dağılmak istiyorum dünyanın her yerine. Çünkü bunlar özgürdür. Her şeyde özgürlüğe koşmak. Size ulaşmak. Sizde nefes almak ve heyecanlanmak

12/01/2017

Sara Hogır Rıha

Seni Zagrosun doruklarının
Yıldızlarında buldum Viyan
Kimseler bulmasın diye
Seni gülüşümde ve yüreğimde sakladım
Gülüşünü ve sesini aldım yüreğime
Sen gittiğinde sesini aldım, güzelliğini
aldım
Ama hiç hayal etmedim
Bir gün sonsuzluğa ritim tutacağını
Şimdi sesin ve güzelliğin kaldı ardından
Bana ise o sesini, güzelliğini gittiğim
Her yere çiçek serpmek gibi serpmek

Sara Hogır
24/01/2017

7 Kasım Kurtuluş Günümüz

Bahar kıştan sonra yaşarır. Otların, açılan güzel havanın ve insanların aslında tüm canlıların yüreğine coşku selini açtığı zamanlarda gelir. Yaşamın kaynağıdır. Partimiz PKK de bizim için ve halkımız için yeniden umut ve nefes oldu. Ah güzel partimiz ve yaşamıma anlam katan PKK ruhu senle olmak, sende yaşamak ne güzel. Sende olduğum her saniye dünyanın en güzel hediyesidir bana. Sen bana cihanın en güzel yöresi, en cömert anne-babası oldun. Kol geren kardeş, abi oldun. Hep koruyan bir melek oldun. Yıl 2010 da kalbimin derinliğine sevgi-aşk tohumunu serptikten sonra duramadım, uyuyamadım. Önceleri seni tanıyamadım. 2010 da Mersin üniversitesi sosyoloji bölümünü okurken tanıştım. Önce korktum sana yaklaşmaya, aslında korktuğum bendim. Sonra yavaş yavaş iliklerimde hissettim. Sende kurtuluşun acısını gördüm, halkımızın kimsesizliğini ve ülkenin sessizliğini gördüm. Ülkemin viraneliği ve kimsesizliğimiz yüreğimi acıttı. Kimsesizliğe karşı sen (PKK) vardın. Bırakmadın beni hiçbir zaman. Benim için kemiklerini erittin (büyük ölüm orucu). Ben nefes alayım diye cayır cayır yaktın kendini, ve bana özgürlük getirmek için

hergün kendinden en sevdiğin canları verdin. Bana karşı sevgin ne de büyükmüş. Böyle kutsal bir sevgi ilk hissettiğim an 2011 nisan ayı sana koştum sevgine layık olmak için. Kalbim heyecandan duracaktı neredeyse. Çünkü ben senin aşkına koşuyordum heyecanlanmamak elde mi? Senin için her şeyi yapmaya koyuldum. Yaşamsa en layıkı, ölümse en onurlusu ve sağlam olsun dedim ilk adıma senle başlarken. Lakin beni senden ayırmak istediler; abiler, amcalar,ablalar, anne-baba herkes beni senden ayırmak istediler. Kiskandılar sana olan sevgimi, seni bana kötülediler ama ben senin soylu aşkına yol aldım beni kim senden ayırabilir ki. 9 ay karnında büyük emekle taşıyıp, 20 yıl bana bakan annem mi beni senden ayıracaktı. Sen benim için 40 yıldır canımdan can veriyorsun. Dinlemedim yola koyuldum Can suya doğru. Hergün seni düşündüm yıldızlara bakarken,yürürken,nefes alırken. Sonra yine beni senden koparmak içinkilitli kapılar ardına koydular. Bana çürümüş, kokuşmuş sevgiler sundular elimin tersiyle ittim. Çünkü ben soyluca aşka tutulmuş. Tuttular beni senden ayırdıklarını düşündüler(ailem). Ama sen hep bendeydin. Sana gelmek için koyuldum Kemal Abi gibi yola. Seni tanıyamayanlar beni senden ayırmaya kararlıydılar ama bende sende ki soyluca aşka yürümeye kararlıydım. Tanıdım seni ve kara sevdaya tutuldum. Günlerce çaresizlik içinde ağladım. Her dakika yeminler ettim ben aşka sadık kalacağım.

ma. Sendeki gücü yoktan var edişini duyumsadım. Başladım kuruş kuruş biriktirmeye sana gelen yola yol almak için. Artık an geldi, kim beni tutabilir ki sendeki aşktan başka. Bu benim son şansımdı. Saniye, dakika ve günler sensiz geçiyordu. Ve nihayet koyuldum yola sana geldim, aşkına geldim. Tam 7 yıl oldu. Hala senin aşkına yol alıyorum. Ne güzel sende yaşamak ve sevgine layık olmaya çabalamak. Sende yaşadığım tek pişmanlığım sana geç gelmemdir.

Acısını hala en derinimde yaşadığım tek budur. Bugün de 40. Yılında büyük heyecan doluyum. Hala yoldayım aşkına yol alıyorum. Senin (PKK) Güneşine yoldaş istiyorum. İyi ki sendeyim, iyiki senin aşkınla yaşıyorum. Sen bu cihanın en güzel mucizesisin. Evet hala sana layık değilim. Layık olabilmektir tüm çabam.

Bizi yaşatan partimiz çok yaşa

Biji Serok Apo

Biji Partiya Karkerên Kurdistan

Apocu Selam ve Saygılar

27/11/2017

Sara Hogir Riha

SONSUZ YOLDAŞLIĞA

İlk yolculuğumuz Çiyayê Spî den Gare ye oldu.

Cilo ya düzenlemenin olduğu günden bu yana çok heyecanlıyım.

Zagroslara gitmek benim için büyük

bir şanstır. Kuzey'e gitmek tüm yoldaşların hayalidir. Biz iki kadın, yani ben ve güzel yoldaş H.Viyan beraber yola koyulduk. Gare'de tüm yoldaşları gördük. Ekin yoldaşımın, Tekoşin, Şerzan, Telazok ve diğer tüm yoldaşların gülüşlerinden gülüş topladık çantamıza doldurduk ki yüzümüzden gülüşler eksik olmasın diye. Ve tüm yoldaşların temiz yüreklerinden ve bakışlarından temizlik toplayıp yüreğimize sakladık. Kirliliğe bulaşmayıp hep yoldaşların temizliğinde kalalım. Ne güzel PKK yoldaşlığında yoldaş olmak ve yoldaş bulmak. Bizden önce Faraşin grubu H.Şerzan ve H.Welat çıktı. Sonraki gün biz ansızın çıktık. Çoğu yoldaş ile vedalaşamadık. Minik yoldaşım Tekoşin hevalle, anamız güzel ve asi kadın H.Şimalle, H.Baran la ve daha bi çok arkadaşla vedalaşamadık. Arabaya binip yol aldığımızda Ekin yoldaşım aramızdan mermi sıktı. Sonraki durağımız Sergele olmuştu. Akşam üstü varmıştık. Birde baktık ki can yoldaşlar (Faraşin grubu ve Aryen) ordaymış. Çok güzel bir duyguydu. Sergele'de 6 kişi kalmıştık gençik olarak. Sergele alanı çok yoğun. Geliş ve gidişler çok fazlaydı. Her alandan gelen yoldaşlar vardı. Hergün farklı arkadaşlar geliyordu. Biz gençlik olarak voleybol takımı oluşturup ordaki yoldaşlarla maç yaptık. Biz yendik. Ben kötü oynuyordum, Şerzan, Welat, Şoreş ve Viyan yoldaşlar çok güzel oynadığı için benim bilmemem çok göze çarpıyordu. Hüzünleniyor yoldaşlardan ayrılırken. Onları bir daha görememenin vermiş olduğu hüznün var. Yeni alana kuzeye gittikleri içinde

bir sevinç var. Akşam yalnız kalmadık. Karargahtan yine yoldaşlar gelmişti Kandile gitmek için. Dün biz çıktık. Zap grubu hazır olsun diye bağırdı H.Nujiyan. Büyük bir heyecanla koştuk. Ben, Viyan ve Şoreş yine koyulduk yola. Bir saat araba yolculuğundan sonra Zap'a ulaştık. Biz kadın arkadaşların yanına gitmek için Şoreşle ayrıldık. Viyan yoldaşla patikayı takip ederek çıkıyorduk. Bizi karşılamaya iki güzel tombul, hafif yaşı ilerlemiş iki kadın yoldaş aldı ve bir şikefte kadar geldik. Zaptayız ve CİLO grubunun yanına gitmek için heyecanla bekliyoruz. 04/23/2015

ZAP

SARA RIHA

SONSUZ YOLDAŞLIĞA

Yüreğinden bir şeyler aktarmak bu deftere. Yapraklar yeter mi? Kalemin mürekkebi bitmez mi? Zagrosların güzelliği anlatılamaz. Yüreğimdeleri tam aktaramam sayfalara. Dağların heybeti, asiliği, kalp atışlarımı hızlandırıyor. Nefesimi kesiyor adeta. İskendere geçit vermeyen ülkemizin güzel ve asi dağı Zagros bu halkın kahramanlarına, Önder Apo'nun fedailerine yerlere eğilip yol veriyor. Güzel, görkemli Zagros, PKK'nin asiliği yanında asiliğin sönük kalıyor. Zorluğun bizi uzaklaştırmıyor, daha çok bağlıyor kendine Zagros. Tıpkı bir kadının aşık olması gibi. Zagros ve ben. Sana baktığımda zagros tepelerine, boğazlarına ve her yanımdan akan soğuk sade sularına aşık bir liseli gibi heyecanlanırım. Her adım toprağında bir yoldaşımın özgürlük için akan kanı var. Seni

sevmemek, sana aşık olmamak, bağlanmamak mümkün mü? Sen bu güne kadar yoldaşlarımı bağrına bastın ve basıyorsun. Sana hayran kalmamak ihanet olur. Zagros kadınların ilk ve son aşkı. Beni heyecanlandırdın Zagros. Daha çok bağladın ve büyüttün özgürlüğe olan tutkumu ve Önder APOYA olan özlemimi.

İlk kadın şervan olmayana kadar yazmayacağım dedim. Bu ilk kadın şervanımız sana doğru yol aldı Zagros dağları. Bir kadın daha özgürleşmek için senin aşkına koştu. Sonsuz aşka koştu. Önder Apo'nun star kentine yol aldı. Zagroslardan katılmak bir ayrıcalıktır. Ülkemin sonsuz dağı ve sevgilisi senden ayrılmak istemem. Her taşın kadına benzer bir şekil alıyor. Sen kadınların sevgilisisin. Senin bağrında şehit düşmek isterim. Ve sende gömülmek. Bundan daha büyük bir onur ve mutluluk olamaz. Yoldaşlarımı tüm kötülüklerden koru Zagros dağı.

Can yoldaşlarım hepinizi Önderlik için atan yüreğinizden öpüyorum.

Devrimci Selam ve Saygılar

19/06/2015

Cilo

DÜNYANIN EN GÜZEL ÇOCUKLARI!...

Görüyor musunuz, duyuyormusunuz, hissediyor musunuz dünyanın en güzel çocuklarını. Bir bakış gördüm, bana bir çift göz bakıyordu. Biraz utangaç ve gözlerini benden kaçırıyordu. Ama yine de gizli gizli bakıyordu. Onu seyre daldım, ne kadar da güzel gözleri vardı. Sokakta oturmuş yanına vardım, 5 yaşındaydı. Sokakta oyunun özgürlüğüyle üstü başı kir içinde kalmıştı.

Gözleri küçük, kahverengiye kaçan tonu vardı. Saçları kumraldı fakat Maxmur kampının sıcaklığında yanan saçlar artık sarıya çalıyordu. Küçük bedeni, küçük gözleri ve küçük yüreği beni gözlerinin derinliğine götürdü. Küçüktü ama gözlerinde çok şey barındırıyordu. Oda Maxmurun güzel çocuklarının gözlerinin derinliğinde Kürdistan hakikatinin tüm izlerini taşıyordu. Hem sevdim o iki gözü hem de yüreğimde en derinin de bir sızı hissettim. Ne güzel ve temizdi. Acaba kaç kişi baktı o gözlerin güzelliğine, temizliğine ve masumluğuna. Vatansızlığa rağmen inadına oynuyor güzel oyunlarını. Vatansızlığı oynuyordu. Özgürlüğü ve yaşamı oynuyordu. Oyun yalnız oynanmazdı tabi. Almış yanına güzel Kürdistan çocuklarını, oynamaya başlamıştı. Tüm savaşımlardan, çirkinliklerden ve kötülüklerden. Kimi zaman savaşıllığı kimi zamanda evcilik...

O kadar çok çocuk vardı ki. Hepsi birbirinden güzel. Buranın en güzelyanlarından biri de güzel çocuklardır. Onları görünce heyecanlanmamak elde değil. Kürdistan çocuklarına, hep o küçük bedenlerine ölüm getirmiş dünyanın cellatları. Başka halkın çocuklarının korkuları böcek veya herhangi bir hayvan olurken, kürt çocuklarının korkuları polis ve asker olmuş. Çünkü oyun oynarken alındı küçük ruhları bedenlerinden. Ülkemin güzel çocukları öyle içten ve temizlerdi ki. İnsan olmanın temizliği onların yüreğinde. Siz hep yaşayın ülkemizin güzel çocukları. Maxmur'un güzel çocukları siz dünyanın en güzel yaşamını hakediyorsunuz. Siz ki daha anne demeyen dillerinizden APO dökülüyor. Minik güzel

ellerinizi kaldırıp "Biji Serok Apo" diyorsunuz. Her geçtiğimde sırayla "dembaş heval" diyen dilleriniz hiç susmasın beni heyecanlandıran masum sesleriniz. Siz yaşayın biz ölelim. Siz yaşayın korkusuzca, acı çekmeden özgürce bir dünyada diye, binler kutsal kanlarını döküyorlar Kürdistanın her karışına. Sizleri çok seviyorum. Acıların, yokluğun ve en vahşi saldırıların altında yaşamı sadeliğiyle yaşayan küçük Genareller. Neler yapılmaz ki çocuklar için. Umuttur onların geleceği. Geleceğimizin kahramanlarıdır. Solmasın gülüşleriniz iki dudağın arasında. Donuklaşmasın derin bakan Cihanı alemi gözlerinde taşıyan güzel gözleriniz. Hele bağırsıma sesleriniz dünyada yankılsın. Çünkü tüm savaşımımız sizin için güzel bir dünya bırakmak içindir.

Mexmurun güzel çocuklarını hiç unutmayacağım. Aldım onlardan savaş talimatını ve o talimatı yerine getireceğim. Sara Hogır Rıha
Maxmur kampı
29/03/2018

EMEĞİN VE FEDAKARLIĞIN TANRIÇALARI ELLERİ ÖPÜLESİ MAXMUR ANNELERİ

Gözlerinde hasretin hasterin en derin izlerini taşıyan çizgileri belirgin olan güzel anneler. Neye hasret Maxmurun çölünde olan elleri öpülesi güzel yürekli anneler. Cennet gibi olan suyuyla, ağaçlarıyla cenneti andıran ve büyük ir toplumsallığın olduğu, düşman tarafından yakılıp yok edilen köylerine hasret. Teslim olmadılar anneler. Karnında, kucağında ve sırtlarında yavrularıyla göç yolunda bedeller vererek yol aldılar. Çocuklarını yitirdiler bu yolda. Güzel gözlü anneler. Her konuştuğunda gözleri buğulanan anneler, gerilla oğullarını ve kızlarını özlüyorlar. Evlatlarına hasret anneler. Göğüs kafesinde kocaman yürek taşıyan anneler gözleri uzaklara dalar ve hep bir selam ve haber bekler. Güzel anneleri burda tutan Maxmurun tozlu havası değildir, evlatlarıdır. Gidecek birçok yerleri var ama yine de buradan vazgeçmiyorlar parti için. Beni burda tutan ve güç veren gözleri hasret kokan annelerdir. Ben mi duygusalım yoksa tarih bakan gözler mi beni çekiyor ama bilemiyorum. Tarih bakan diyorum, çünkü tarih gözlerinde saklı ve dillerinde söze kavuşur penaberli annelerde. Ah güzel anneler gülüşlerin-

izde bile acının, hasretin ve özlemin ezgisi yükseliyor. Elleri ve ayakları öpülesi şehit anneleri sizleri nasıl anlatayım. Hangi cümleyle, hangi kelimeyle. Dayê Halimin (H. Rubar ve H. Cilo'nun annesi) heyecanını, moralini ve aynı zamanda güzel gözlerinin doluşunu. Ş. Amara'nın annesinin ve Ş. Faraşın'ın annesinin bizi görürken gözlerinin içinin parladığı anı nasıl anlatayım. 4 çocuğunu Kürdistan savaşına veren Dayê Eminenin direngenliğini ve dayanma gücünü nasıl anlatabilirim. Ve binlerce güzel anneyi...

Size özeleştiremi nasıl vereyim. Yüreğinizdeki özlem ateşini Kürdistanın özgürlüğüyle bitiremediğim için. Söz veriyorum elleri öpülesi güzel maxmur anneleri. Daha büyük direneceğim ve savaşacağım. Size özgür Kürdistan'ı hediye edeceğiz. Bitecek hasret ve özlem. Tarih şahsınızda yaşanıyor. Yüreği büyük annelerim sizleri çok seviyorum. Acınızı, sevincinizi ve özlemlerinizi yüreğime alıyorum ve yoluma devam ediyorum. Zamanım ve ömrüm yeterse hepinizi tek tek yazacağım. Ana kucağınız açık olsun. Ana kucağınıza kutsal Kürdistanı vereceğiz. Slav u Rêzên Şoreşgeri
29/05/2018

Sara hogır rıha
Maxmur
Saat gece 01:41

"SEVGİ"

Neydi sevgi? Aşk, aşık olmak neydi? Şimdiye kadar hiç sevmiş miydim, hiç aşık olmuş muydum? Bunları tam bilemiyorum, ama se-

vdiğimi, aşık olduğumu sandığım olmuştur.

Geçmişte yaşadığımı tam anlamıyla adlandırmamam da, şimdi dağlarda bulduğum şeyin sevgi olduğuna inanıyorum.

Belki de yaşamım boyunca aradığım şey buydu. Sevgiyi arıyordum. Karşılıksız saf sevgiyi **Sevgi;**

Arıyordum. Kirletilmemiş, sahte olmayan sevgiyi arıyordum. Çıkarlara dayanmayan, birşeyler beklemeden, karşılıksız sevebilen insanları, böyle insanların yaşadığı yerleri arıyordum.

Ne çok sahte sevgi ile karşılaşmıştım. Ne kadar çok aldatmıştım kendimi. Ne kadar çok sevdiğime, sevildiğime inandırmıştım kendimi. Ne kadar yazık. Hepsi birşeylere dayanmıştı. hepsi, o şeyler son bulunca son bulmuştu.

Sevgi bitmemeliydi, eskimemeliydi, yıpranıp yok olmamalıydı. Şimdiye kadar ki sevgilerim hep böyle oldu, hep bir yerlerde bitti. Hep bir yerlerde eskidi.

Sevdiğimi ve sevildiğimi ilk defa dağlarda tam anlamıyla hissettim. Damarlarımda, yüreğimin ta derinliklerinde, ilk defa bu kadar sıcak birşeyler hissettim. İlk defa karşılıksız, ilk defa katıksız bir sevgi göğsümü doldurdu. Seviyordum insanları seviyordum artık. Hiçbirşey beklemeden, hiçbirşey istemeden vurulan, ölebilen insanları seviyordum. Bulmuştum artık. Sevebileceğim insanları bulmuştum. Sevmeyi sevmeyi en çok hakedenler onlardı. Hiçbirşeyleri olmayan ve hiçbirşey beklemeyen bu insanlar ancak sevebilirlerdi. Ancak onların sevgisi karşılıksız, ancak onların sevgisi beklentisiz saf ve temiz olabilirdi. Ve ben ancak onlar tarafından karşılıksız sevebilir, ancak onları sevebilirdim.

Sevgi;

Bazen çatışma anında, ölüme ramak kaldığı bir sırada, yanı başında sana güven veren yoldaşının bakışlarıdır. Bazen son nefesini vermekte olan bir gerillanın başını dizlerine koyarsın, gözlerinin içine bakar, son nefesini toparlar ve dudaklarının arasında son sözleri dökülür "üzülme be" der. Sevgi bu son sözlerde gizlidir.

Bazen kar içindesindir. İliklerine kadar işlenmişsindir. El-ayak buz tutmuştur. Bir yoldaş sırtını sırtına yaslar, onun soluğu ile ısınırsın. Belki de bu soluktur sevgi.

Bazen bir gerillanın dağları inleten kahkahasıdır. Bazen soğuk bir şakadır. Bazen bir cümle, bazen bir kelimedir. Sonuçta karşılıksızdır. Sonuçta saf ve temizdir. Sonuçta beklentisizdir.

Bunu aramıştım ve dağlarda buldum. İnsanlar ancak dağlarda böylesine birbirini sevebilir. Çıplak yüreğinden başka bir şeyi olmayan gerillanın sevgisidir gerçek sevgi. Çünkü sevgisinden başka sahip olduğu ve sevgisinden başka verebileceği hiçbir şeyi yoktur, gerillanın. Biricik varlığıdır onun. Bu nedenle sevgisini tertemiz tutar. Hiçbir şey onun sevgisini kirletemez. .

Bu nedenle kutsaldır gerillanın sevgisi. Bir güçtür sevgi. Güç veren bir olgudur. Harekete geçiren, yaptıran ve yaşatan sevgidir. En zorlu koşullara sevgi ile karşı koyulur. Açlığa, susuzluğa karşı koydurtan hep o sevgidir. Sevdiğin için katlanırsın en acımasız koşullara; fırtınaya kara sevgi ile karşı koyarsın. Dağlarda yürüten sevgidir seni. En yorgun anlarda sana adım attıran sevgidir. Kar içinde u y k u -

larını süsleyen sevgidir. Her şey sevgi ile başlar. Seversen doyarsın, seversen katlanırsın, seversen karşı koyarsın, yoksa dayanılmaz olur herşey. Sevgi herşeydir dağlarda, güç veren yürüten odur. Gün gün yaşatan, damarlarını dolduran sevgidir. Olmazı olur kılan, imkansızı imkanı kılan, dayanılmazı dayanılır, geçilmezi geçilir, aşılmazı aşılar kılan hep sevgidir. Sevgi tanrıdır dağlarda. Tek dayanak, tek güç, tek yaratan sevgidir. Saitfaik "herşeybirinsanisevmeklebaşlar" demiş. Dağlarda da böyledir. "herşey sevmekle başlar" Ne güzel dile dökmüş yüreğimizdeki sevgileri. İlk katıldığım günden bu güne kadar kıblem olmuştur sevgi. Tüm sevgisizlikliklerimize rağmen inadına gerilla sevgisi. Ekmek ile su gibi. Rojbaş ta doğan güneşi selama durup, PKK hareketine iman etmek. Ah be güzel yoldaş seni tanıyıp sevgilerimizi akıtsaydık birbirimizin yüreklerine ve sevgi tohumlarımızı her yere serpseydik. Duyan, hisseden yönünü sevgi kıblesine döner ve koşar adımlarla gelirdi. Seni okuyorum ve senin gibi bir yoldaş tanımanın acısını en derininde yaşıyorum. Seninle sevgi tartışmasını yürüttükdük kim bilir belki de ülkemin güzel dağlarında, en güzel gerilla yoldaşlığını yaşardık. Güzel gö-

zlerin arkada kalmasın Halil Yoldaş kutsal sevgini avuçladım yüreğime bastım. Tanrım PKK kıblem gerilla sevgisidir. Tüm dünyaya insan sevgisini, insan severek yayacağım. Sevgi için savaşacağım. Kutsal sevgi için yaşamak ve ölümü seve seve kucaklamak.

"HERŞEY SEVGİ İLE BAŞLAR" bir kişi yerine milyonları sevmek ve kucaklamaktan daha değerli ne olabilir "HERŞEY SEVGİ İLE BAŞLAR" Yoldaşça selam ve saygılar

13/09/2018

Sara hogır rıha

Maxmur

SİZİ SEVMEMEYİM DE KİMİ SEVEYİM

Yoldaşına bakınca gözlerinin içi gülen kadınları sevmeyeyim de kimi seveyim. Senin için çabalayan yüreği temiz bu insanları sevmeyeyim de kimi seveyim. Beraber gülüp ağladığımız bu insanları sevmeyeyim de kimi seveyim. Zor günlerin yüceliğini yansıtan bu insanları sevmeyeyim de kimi seveyim. Ben bu güzel evreni kıskandıran kadın yoldaşlığını çok seviyorum. İşte bunun için seviyorum mücadeyi, yaşamı, direnmeyi, bu dağları.

14/09/2019

Ş.Zeynep Kınacı Akademisi

*"Kadınlar vardı,
özgürlüğü arıyorlardı
acıya da dayanıklıydılar..."
Rêber APO*

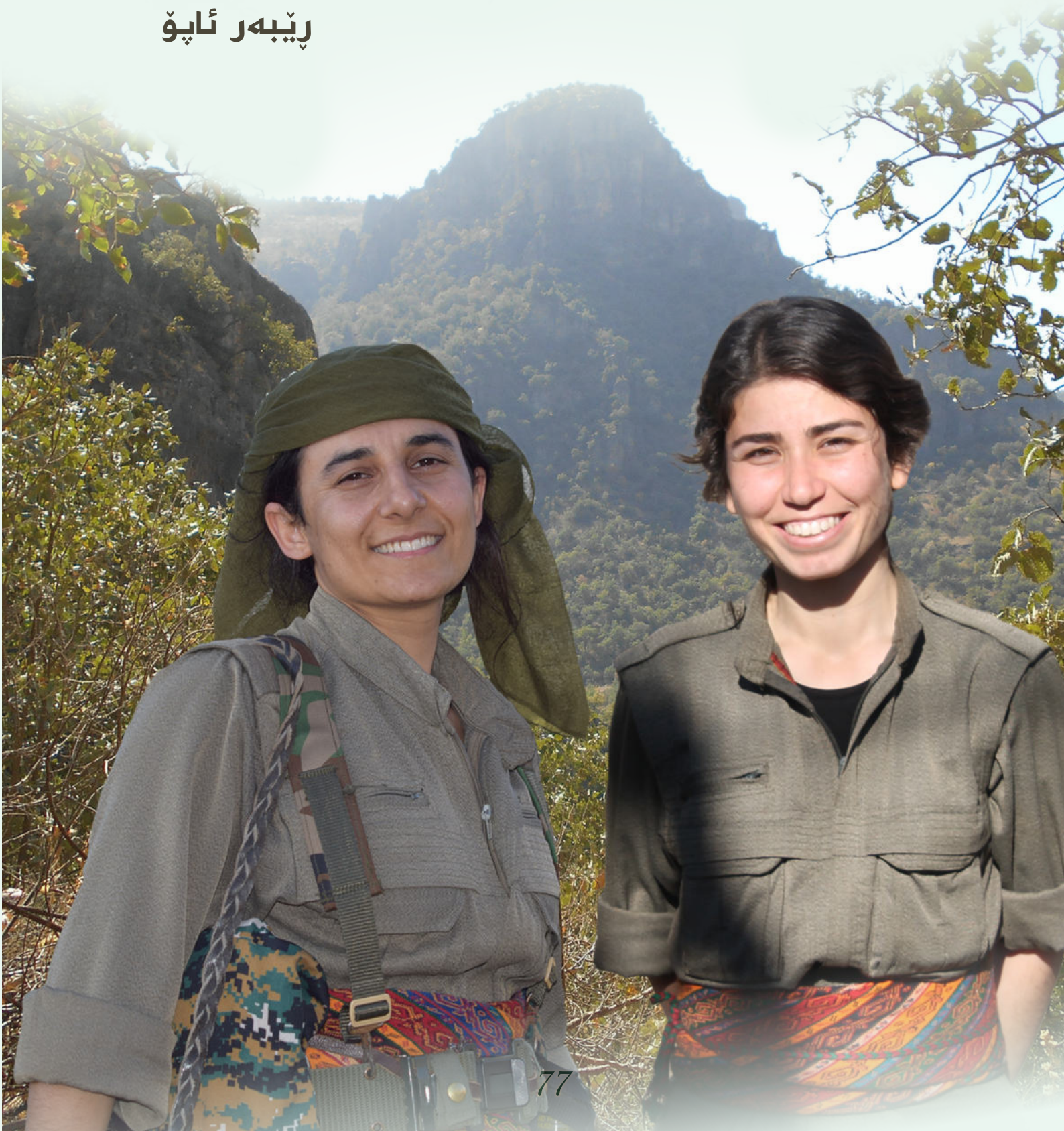
يادىڭ لە شەھىد سارا ھۆگر پوچا

تىڭكۆشنى ئازادى بەردەوام بە ھىوا و پىشەنگايەتى دىلسۆزەكانى ئەم شۆرشە دەستى پىكردوو و بە پەنجى ئەوان خۆى گەياندوو بە پۇژانى سەرکەوتن. وەكۆو تىڭكۆشنى ئازادى گەلى كورد بەردەوام گەنجان پىشەنگايەتەن كوردو. ھەر يەكەن چىرۆڭكىكى قارەمانىيەتەن نووسىو. بە تىڭكۆشان و بەرخۇدانى خۇيان بوونەتە مەشخەلە ئازادى و پىڭاى تىڭكۆشنى ئىمەيان پووناك كوردو و مېژووېان سەر لە نوئى نووسىوئەتەو. يەكەك لەو قارەمانانە ئەندامى پىوئەبەرى كۆمەللى ژنانى گەنج و كۆمەلە جەوانان سارا ھۆگر پوچا، لە ۲۸ى تەممووزى ۲۰۲۳دە گەل ئەندامى كۆمىتەى گەنجانى پەكەكە و كوردىناسىونى كۆمەللى ژنانى گەنج بىشەنگ بروسىك، لە ھەرىمەكانى پاراستنى مىدىا لە ھېرشى سوپاى توركى داڭىركەر دا شەھىد كەوت. لە تەمەنى خۆى گەنجىيەتى بە تىڭكۆشان، پىشەنگايەتى، پەنج و نەترس بوونى لە شوپىن ھەنگاۋەكەى خۆى مىراسىكى بەنرخى بە جېھىشت. گۆلسوون سىلگر بە ناسناو سارا ھۆگر پوچا، لە سالى ۱۹۹۰ لە ناوچەى ويرانشارى پوچا لە داىيك بوو. داىيكى بە ھىواى ئەوئەى لە ئىش و ئازار بە دوور بىت، بىزەى پىكەنەن بەردەوام بە سەر لىوئەوئەى بىت، بە دىلخۆشى بىت ئەو ناوئەى لى نابوو. ئەوئەى ئەو دىلخۆشى و دىلگەرمىيەى لە ئىو ھەقىقەتەى پەكەكەدا بىنى. بىنەمالەى شەھىد سارا بە ھەرھەنگى پەسەنى كوردەوارى و چاندى ولتپارزى ئەويان گەورە كرد. ھەر بۆيە بۆ كەسايەتى شۆرشىگىر و پىوئەرى مىلىتانى شەھىد سارا بىنەمالىكى بەھىزى دانابوو. بە ئاۋازى (نەى) باۋكى خۆى گەورە بوو. سەرەتا بە مووسىقا ئىش و دىلخۆشى گەلى خۆى ناسى. لە گەل ئەو ھەستائە ئاۋىتە بوو و ئەوئەى بوو ھۆكار بۆ ئەوئەى لە نىزىكتەوئەى گەلى كورد و كوردستان بىناسىت. دواىى ئەو دەنگە بۆ ئەو بوو بانگەۋازى شاخەكانى كوردستان و بەرخۇدانى. بەلام ئەوئەى زىاتر پىڭاى نىشانى ئەو دا و تىڭكۆشنى ئازادى پى ناساند براكەى بوو. شەھىد ھۆگر پوچا لە سالى ۱۹۹۲ لە ماردىن شەھىد بوو. لە مىندالىيەوئەى ئەو ھەگىدى كوردستانى بۆ خۆى وەكۆو سەمبۇل ۋەرگرت و خەيالەكانى خۆىشى لە سەر شوپىن پى تىڭكۆشنى ئەو نەخشاند. كاتىك لە سالى ۲۰۰۹دە مېرسىن ۋەكۆو قووتابىيە دەستى بە خوەندىن كرد، بۆ ئەوئەى خەيالەكانى خۆى پىك بېنىت ھەنگاۋى گرېنگى ھەلگرت. لە زانكۆ ئەو سىياسەتەكانى ئىنكار و تۈاندەنەۋانەى كە دوژمن لە سەر گەنجان و گەلى كورد دەسەپاند، لە نىزىكەۋە ئاشناى بوو. ھاۋكات ئەوئەى ھەم رق و كىنى لە بەرانبەر دوژمن و ھەم ھەلۆئىستى تىڭكۆشنى بەھىزىر كرد و ئىدى ھىچ كاتىك نەيۋىست ۋەكۆو كارمەندىكى دەۋلەت ئىش بىكات. بۆ ئەوئەى ۋەلامى ئەو كردارائە بداتەو لە سالى ۲۰۰۹دە بە پەنجىكى چالاك بەشدارى خەباتى كۆمەلە جەوانان و كۆمەلەى ژنانى گەنج بوو. خەياللى ھەرە گەورەى ئەو گەريلايەتى بوو. لەو پىروايەدا بوو كۆو مەگەر بە تىڭكۆشنى شۆرشىگىرى دەرگىت ۋەلامى ئەو ھېرشانە بدەيتەو.

دەپھەۋىست ھەموو پردەكانى ئىۋان خۆى و سىستەم تىڭكەت. ھەر بۆيەش بەشدار بوونى ناو پىزەكانى گەريلا ۋەكۆو چالاكى سەرەتايى ناوئەى ھەرە رادىكال و بەنرخ بىنى. لەم ھەلۆئىستەى خۆى دا زۆر پوون بوو و لە سالى ۲۰۱۱دە پىرارى دا بۆ ئەوئەى بەشدارى تەڭگەرى ئازادى بىت. لە باكوورى كوردستان و شارەكانى توركىا بۆ ئەوئەى گەنجان بە پىڭخستى بىكات پەنجىكى زۆرى دا. ئارمانجى شەھىد سارا لە بەشدار بوون ئەوئەى بوو كە لە دوژمن ھەساو بىرسىت. سالى ۲۰۱۳دە ۋاى ئەوئەى كۆمەلگۆزى پارىس پىڭكەت، ئەوئەى ۋەكۆو بە ھەزاران گەنجى كورد ۋىستى بىتتە درىزەدەرى پىڭاى بەرخۇدانى شەھىد سارا(ساكىنە جانسىز). ھەرچۆن لە زىندان دەردەكەۋىت بۆ ئەوئەى خاۋەندارى لە نرخی شەھىدان بىكات و ۋەلامدەروەى ھەموو كۆمەلگۆزىيەكان لە بەرانبەر گەلى كورد بىت، بەشدارى لە ئىو پىزەكانى گەريلا كرد. لە شاخ و داخەكانى كوردستان ئەو خەياللى خۆى مىندالى پىك ھىتا و بەردەوام ئارمانجى ئەوئەى بوو كۆ بە تىڭكۆشنىكى بەھىز و بە ھەلسوۋكەۋتى شۆرشىگىرپەنەى ژنى ئازاد ۋەلامى شەھىد بوونى ساراكان، شەھىدانى پىڭاى تىڭكۆشان و براكەى خۆى شەھىد ھۆگر بداتەو. ناۋى ساراي بۆ خۆى دىار كرد، بەلام ۋىستى خۆى ئەوئەى بوو كە تىڭكۆشنى ئەوئەى ۋەكۆو سارا بەھىز و بەردەوام بىت. بە ۋەرىيىكى بەرز و خاۋەندارى كردن لە ھىللى پەكەكە و شەھىدان ۋىستى پۇجى بەرخۇدانى ساراكان زىندوو بېئىتتەۋە و شايەنى ئەو ناو و نىشانە بىت. ھەر وشەيىك كۆو بە لىۋى دەكرد، لە بىناخەى دلەۋە بوو، بە دىلسۆزىيەۋە خەباتى دەكرد و بۆ ئەوئەى شۆرش پىك بىتتە ماندوو نەناسانە تىڭكۆشنى دەكرد. ھەر لە بەر ئەوئەى پىۋانە بىنەپەتتەكانى ھىللى شۆرشىگىرى پەكەكەى پىك دەھىتا، كامە كار و خەباتى كوردبوو سەرکەۋتوو بوو و بوو بە ئوۋنە. بە ھەستى نىشتەنەپەروەرى لە پۇژاۋا، پۇژەلات، باشوور و باكوورى كوردستان بە خۆشەۋىستىكى زۆرەۋە خەباتى زۆر گرېنگى كرد و سەرکەۋتتى گەورەى بە دەست خست. لە بەر ئەوئەى لە سەنگەرى پىشەكى شەرى گەرم و سىنگ بە سىنگ دا نەمابوو دەپەۋىست لە باكوور، لە سەنگەرى ھەرە دەستىكەۋە گورزى گران لە دوژمن بدات. خەياللى ئەوئەى بوو ئەم دىلخۆشەى لە گەل شەھىد ئامارا گابار بگىرەتەۋە و ئەم ھەستە تەكيا دابەش بىكات. بۆ ئەوئەى خەياللى خۆى پىك بىتتە پىنداگرىيىكى زۆرى دەكرد. ھەر لەبەر ئەم ۋىستەش سالى ۲۰۱۵ش پووى كرده چىاي جىلو. لە قۇناخى شەرى دژۋار لە چىاي جىلو بە ھەلسوۋكەۋتىكى فەدايىانە لە زۆرىنەى چالاكىەكانى ئەۋىدا جىڭاى گرت و پۇللى گىپرا. سنوۋرەكانى داڭىركارى ناس نەكرد و لە چوار پارچەى كوردستان لە دژى داڭىركەران شەرى كرد. كاتىك داعش ھېرشى برە سەر گەلى كورد بۆ پاراستنى نرخیەكانى كوردستان چوۋە مەخمور. لە چىاكانى كوردستان پۇژەلات و زۆربەى ھەرىم و ناۋچەكانى باشوور گەريلايەتى كرد. لە پۇژاۋاۋاى كوردستان لە ئىو خەباتى شۆرشدا جى گرت. ئابدوللۇزىي پزگارى ژن و فكر و پامانى پىبەر ئاپۆى گەياند بە زۆربەى گەنجانى كوردستان. ژنانى گەنجى پەروەردە كرد، بە پىڭخستىيانى كرد و ئەۋىندار بوونى ئازادى و تىڭكۆشان لە دلىانا نەخشاند. ئەۋىنداي راستەقىنەى چىاكانى كوردستان بوو و ھەتا ئەو پۇژەى گەيشتە لوۋتەكى بەرزى شەھادەتەش عەشقى خۆى گەياندە بەرزىن مەرتبە. "ئەگەر پىرسىارم لى بىكەن كۆو جىڭاى ھەرە جوانى جىھان كۆيە؟ بە بى دوو دلى دەلىم، چىاكانى ئىمەن. بايىكى فېنك، لە بەرانبەرم چركە ساتى ھەرە جوانى ناو پۇژە كە چەند مەۋفېك جوان دلى خۇيان لە گەل چىاكان كوردوۋە بە يەك.

شه‌هیدانی کوردستانی مه‌زن جی‌گه‌یه‌کی به‌رز و
پیرۆزبان هه‌یه و جی‌په‌نجه و شوینی ئه‌و
شه‌هیدانه‌ی که له ژێر ئالای پارتیه‌که‌ماندا
شه‌هیدبوون هه‌تاهه‌تایه ده‌می‌نی و دیاریکه‌ری
رێگامانه

رێبه‌ر ئاپۆ

هۆنراوه‌یێکی شه‌هید سارا بۆ دەربرینی خۆشه‌ویستی خۆی بۆ چیاکان

چیاکانی کوردستان

خوێنی په‌گی من

سه‌رچاوه‌ی ژیا‌نی من

وه‌ک دوو ئه‌ویندار

هه‌ر له‌ مێشکی مندان

ناتوانم چاوی خۆم لێیان هه‌لگرم

ئه‌و کاته‌ی وا تواشای لووتکه‌ به‌رزه‌کان ده‌که‌م

هه‌ستی دڵم

وه‌کوو با‌له‌نده هه‌لده‌فرن

خۆم ده‌گه‌ینمه هه‌ر دارێک، هه‌ر زنا‌ر و شکێرێک و

ماچ ده‌نێرم بۆ هه‌ر گۆلێک

له به‌ر بۆ‌نیان سه‌رخۆش ده‌بم

به‌ عه‌شقیکی گه‌وره‌تر

دیسان و دیسان خۆشم ده‌وێت

ئه‌و جۆش و دڵخۆشییه وه‌کوو چه‌مێک

هه‌ر به‌ خرو‌ش و گه‌ش ده‌بێت

٦ وه‌کوو با‌یێک من له‌ گه‌ل خۆی ده‌بات

من ئێتر تێگه‌یشتم

چیاکانی کوردستان

عه‌شقیکی بێ پایانن

چیاکان جوانن، هه‌یران و سه‌رخۆش

مه‌عشووقه‌کانیان هه‌ر هه‌بن

ده‌لێن به‌ هو‌ی له‌ یادچوونه‌وه و که‌س

به‌لام ئه‌وه‌ها ئه‌ من ده‌مرم

له‌به‌ر دڵداری و عه‌شقی چیاکان

ئه‌من ده‌مرم...

زینی هاوچه رخ، بشهنگ برووسک

زۆر سهیره زینی ئەم سەردەمەش خەڵکی جزیرهی بۆتانه! وه‌کوو چۆن زینی ئەحمەدی خانیش خەڵکی هەمان باژێر بوو. ئەگەر بۆلێن مێژوو جاریکی دیکە خۆی دووبارە کردووەتەوه له‌وانه‌یه ناداد په‌روه‌رییه‌کی گه‌وره بکه‌ین. هه‌رچه‌نده سروشتی به‌هار و هاوین هەمان سروشت بن، به‌لام به‌ دوو پروپۆش، دوو پوڤ، دوو په‌نگ و دوو بۆنی جیاوازه‌وه خۆیان دهنه‌خشین. وه‌ک چۆن بارینی باران و هاتنی به‌هار دووبارە نه‌بوونه‌وه‌ی هاوینه. به‌ هەمان شێوه زینی ئەم سەردەمەش دووبارە نه‌بوونه‌وه و تێپه‌ر کردنی زینه‌که‌ی جارانه. کاتیک مرو‌ف گۆی له‌ چیرۆکی مه‌م و زینی ئەحمەدی خانی ده‌گری‌ت ده‌بین‌ت چیرۆکی کچی‌کی کورد هه‌یه بۆ ئەوه‌ی بگاته ژوانی ئەوینداره‌که‌ی مردن ده‌نێته‌ ناو له‌پی ده‌ستی و کۆتاییه‌که‌یشی هه‌ر به‌و تراژیدیایه ده‌بی‌ت که کچانی ئەم وڵاته به‌ هه‌زاران ساله‌ پێوه‌ی ده‌نالێن. وه‌ک بۆی ئەم چیرۆکه‌ هه‌والی به‌رای‌ی ئەو زینانه ده‌دات که سویند ده‌خۆن چیدی چاره‌نووسی کچانی می‌زۆپۆتامیا تراژیدیا نه‌بی‌ت. واته‌ ئەو زینانه‌ی که بۆ مه‌م نامرن و هه‌ر چه‌نده مردنیش هه‌بی‌ت به‌لام جو‌ری‌که له‌ ژیان. لێ‌روه له‌ داستانی په‌که‌که‌ی رێبه‌ر ئاپۆدا چیرۆکی ئەو زینانه ده‌ستی پێ‌کردووه که ئامانجیان گه‌یشتن به‌ مه‌م نییه و ته‌واو، هاوکی‌شه‌ی ژیان و ئەقینیان پێ‌چه‌وانه‌ کردووه‌ته‌وه. ئەم داستانە بووه‌ته‌ شاکاری‌کی جیهانی له‌ سهرتاسه‌ری دونیاوه له‌یلا و مه‌جنوون رۆمیو و ژوولییته‌کان دین له‌م داستان‌ه‌وه سهر له‌ نوێ فیری ژیان و ئەقین ده‌بن.

له‌م پێ‌شه‌کییه‌وه و له‌ سالیادی شه‌هید بوونی رێ هه‌فال بشه‌نگ دا که من وه‌کوو زینی هاوچه‌رخ به‌ ناوی ده‌که‌م. هه‌ی‌زایه که مرو‌ف به‌ نووسینی‌کیش بی‌ت. ئەم تیکۆشه‌ره مه‌زنه له‌ چیرۆکه‌کان که زیاتر لایه‌نی رازبه‌رییان له‌ پێ‌شه به‌ی‌ن‌ت ده‌ره‌وه و له‌ واقعی ژياندا ماناداری بکات. هه‌ر چه‌نده له‌ ئاستی ئەم خوداوه‌نده دا نووسین دێ‌ر به‌ دێ‌ر شه‌رمانه ریده‌که‌وی‌ت و قه‌له‌م که ده‌یه‌وی‌ت هه‌نگاو بنی‌ت فه‌لج ده‌بی‌ت. که ده‌یه‌وی‌ت بدوی‌ت لال ده‌بی‌ت. به‌لام ئەرکی ئیمه‌ی تیکۆشه‌رانی رێگای ئازادییه که له‌ لاپه‌ره‌کانی په‌رتووی ژیان دا بیشه‌نگه‌کان بنه‌خشین و بیانکه‌ین به‌ یاسای ژیان. چونکه ئەگه‌ر نه‌کرین به‌ یاسا و په‌په‌ر و رێباز ئەگه‌ر نه‌کرین به‌ مه‌شخه‌ل بۆ پروناک کردنه‌وه‌ی رێگا تاریکه‌کان، ئەگه‌ر وته‌کانیان و کرداره‌کانیان نه‌بنه‌ گه‌وره‌ترین فه‌لسه‌فه‌ی ژیان و نه‌ژیندیرین ئەوه له‌وانه‌یه سهربازی ون ئاسا ون بن. که ده‌وتری‌ت شه‌هیدان نامرن و هه‌میشه‌ زیندوون. ته‌واو لێ‌ره‌دا پشتراست ده‌بی‌ته‌وه که ئەم وته‌یه به‌ ده‌ره له‌وه‌ی که میتۆلۆژیای‌یک یانیش خه‌یال‌یک بی‌ت. زیندوون له‌ به‌ر ئەوه‌ی ئیمه‌یان به‌ زیندوویی هه‌یلاوه‌ته‌وه.

بیره‌ینانه‌وه‌ی هه‌فال بیشه‌نگ ته‌نها یاده‌وه‌ری‌یک نییه و به‌لکوو به‌رجه‌سته کردنیه‌تی. هه‌یج که‌سی‌ک ناتوانی‌ت بیسه‌لمی‌نی‌ت ئەوانه‌ی ته‌نها به‌ جه‌سته ده‌ژین زیندوون. ئەوه‌ی که مرو‌ف به‌ زیندوویی ده‌هه‌ی‌ته‌وه بێ‌گومان نرخه‌، مۆراله و عه‌شقه. ده‌وتری‌ت له‌ میتۆلۆژیای سۆمه‌ر دا خوداوه‌ند ئینانا (١٠٤ مه‌ه) ده‌ئافری‌نی‌ت که هه‌موویان نرخ‌ی کۆمه‌لگان و پێ‌وه‌ره مادی و مه‌عنه‌ویییه‌کانی مرو‌فن. دواتر ئەو یاسایانه له‌ لایه‌ن خودای فی‌لباز (ئه‌نکی) هوه ده‌دزی‌ت و ده‌یکات به‌ ناوی خۆیه‌وه له‌ بنه‌په‌ت دا خوداوه‌ند ئیناناش سهربازی‌کی ونه. وه‌کوو چۆن رێبه‌ر ئاپۆ خوداوه‌ند ئینانای له‌ میتۆلۆژیاکان هه‌ینایه ده‌ره‌وه و ژيان‌دی

که دهوتریت (ئهتیک، ئهستاتیک) راستهوخو یه کتیک له وهه فالانه ی که به بیرم دا دیت هه فال بشه نگه. به راستیش ئه وهه یه زور جوان لیها تووه. یه کتیک تر له تایبه تمه ندیه له پیشه کانی زینی هاوچه رخ هونه ری ئهستاتیکه. له لایه نه وه زور له خودا وه ند ئافرودیت ده چیت. ئه وه ند ه سرنجرا کیش ده ئافریت که مه می سه رسام کردوه! دهوتریت ئافرودیت له هه موو خودا وه ند ه ژنه کان زیاتر ئهستاتیک تره و خاوه ن هونه ر و ریخستن و چالاکیه. وه ک ئینا بو گیرانه وه ی نرخه پیروژه کان له به رامبه ر پیاوی فیلبازدا ته نها یه ک لایه نه شه ر به بنه ما ناگریت. به لکوو دیاله کتیک ی هه م شه ر و هه م ئافران دن به یه که وه به رپوه ده بات. هه فال بشه نگ چه ند ه له ئافرودیت ده چیت! له ئه زموونی ژیا مه دا وه کوو کو ری ک زور له م ئافرودیت وه فیر بووم. بو ئه وه ی وه کوو پیاوی کی کلاسیک نه مینیه وه و ریپواری ری ئازادی ژن بین، به رده وام به هونه ر مه ندانه هه لسوو که وتی ده کرد. وه کوو بللی زینی هاوچه رخ مه می به جی نه هیشتووه و بو ئه وه ی ئه ویش هاوچه رخ بکات، به دوا ی خو ی دا به ره و ئازادی په لکیشی کردوه. هه فال له وه فه لسه فه یه به باشی تیگه یشتبوو که ئه گه ر له داستانی مه م و زینه کانی ری به ر ئاپودا کو را ن و کچا ن به یه کیش نه گه ن نابیت له یه کتریش دا برین. چونکه له م داستانه دا به یه ک گه یشتن و دا بران له وانه یه له روخساردا دوو دیارده ی جیاواز بن، به لام له ناوه روک دا هه ر هه مان شتن. هه فال بشه نگ هه ولئ ده دا بو به جی هیئانی ئه م فه رمانه به رده وام تیبکو شیت. بویه هه می شه کاری ده کرد بو ئه وه ی مه م و زینه هاوچه رخه کان له عه شقی کی تاکه که سی بتورییت و له عه شقی کی کو مه لایه تی دا کو یان بکاته وه. ژتیکه که ئه گه ر سه رنجی بدریت له ئافران دی پیاوی ئازاد دا ره نجی کی زوری دا وه. مو م ئاسا بو مه م توا وه ته وه. ئه م کاره ی بیگومان وه ک پیشه یه ک هه لئه بژارد بوو، به لکوو هه ر وه ک بللی ده یگوت " ئه گه ر وه ها نه بیت هه رگیز نابیت" ئه گه ر پرس بکریت و بو تریت گه و ره ترین چالاکی هه فال بشه نگ چیه من ده لیم مرو ف ئافران دنه. کاتیک له گه ل هه فال ی کی کو ر گف تو گو ده کات خاوه ن ری باز ی کی نه رم و په رهنسی پی کی وشکه. به لام سه ره رای پاراستنی په رهنسی په وشکه کانی به هو ی تایبه تمه ندیه نه ر مه که یه وه له کاتی گف تو گو کردن له گه لیدا بو ساتیکش هه ستم نه کرد که ئه م په رهنسی په وشکا نه قووت نا درین. به پیچه وانه وه بو ئه م حه قیقه ته تاله رو ئی ناوی کی شیرین و سازگاری ده بینی. وای بو ده چم که ئه مه بیت وای کردوه زینه که مان له زینه که ی جا ران نه چیت و هه ر ئه م تایبه تمه ندیا نه شه که زینه که مانی ئهستاتیک کردوه.

بِیگومان ئەگەر یەک بە یەک تاییەتمەندییەکانی هەڤاڵ بەشەنگ باس بکری ئە پۆیستی بە پۆمانیکە، بەلام زۆر بە گریگم زانی که زیاتر له سەر ئە تیک و ئەستاتیک بدویم که ئاکار و هونەری ژنی ئازاده. به خۆشمهوه تیبینیم کردووه که له م بابەتهدا له گه‌ل هه‌ر هه‌ڤالێکی کوردا ده‌ستی به‌ تیکۆشان کردبێت مسۆگەر ئەم هونەره‌ی به‌کار هی‌ناوه و پشوو درێژانه‌ هه‌لسووکه‌وتی کردووه و کاریگه‌ری له‌ سەر هه‌ڤالان داناهه. ئیتر ئەم شیوازه‌ی کردبوو به‌ په‌ی‌ره‌و و خووی پۆه‌ گرتبوو. ئەمه‌یه‌ زینه‌ هاوچه‌رخه‌که‌ی جزیره‌ی بو‌تان که به‌ هه‌زاران مه‌می هه‌یرانی خو‌ی کردووه. چیرۆکه‌که‌ی چه‌نده‌ ساده و ژیا‌نییه‌ ئەوه‌نده‌ش دژواره و به‌ ئاسانی بو‌ نووسین و گیرانه‌وه‌ خو‌ نادات به‌ ده‌سته‌وه‌. ته‌نانه‌ت ئەگەر ئەحمه‌دی خانیش زیندوو بێته‌وه‌ بێ چیرۆک و بێ داستان ده‌مینیته‌وه‌. چونکه‌ ده‌یی‌نی نه‌ مه‌م و زین و نه‌ (به‌کو‌)ش له‌وانه‌ی جارن ناچن.

له دېره کانی کوټایي دا ټه وهی ده میټته وه دووباره کردنه وهی ټه وه به ټینه یه که به هه ټال بشه نگ مان داوه و پیکه ټانه تی بو درېژده دان به تیکوڅشانی ټه وه له پیناو نازادی دا مننه تدارین، به ټین ده ده یین که خه ونه کانی به دی بټین و پی ده ټین تویت شایه نی خوښه ویستی راسته قینه و عه شقی حه قیقه ت و له قوولایي دلمانه وه پټته وه هوگر بووین و خوښمان ده وټیت.

زمناکو بالامبو

له گه‌ل سهر کردنی ههر دلۆپیک له باران
تۆم دیتته‌وه بیر،
که له گه‌ل تاک به تاکی وشه‌کانت
به سهر دل و می‌شک و رووح‌مدا داده‌باری و
فینکاییت به رووح و جه‌سته‌م ده‌به‌خشی.
ههر کاتیک به ناو دلۆپی باران دا بچیت کۆتاییه‌که‌ی ئه‌گا به‌هه‌ور،
به‌لام کاتیک که سهری چاوه‌کانت ده‌که‌م
له پشتی ئه‌ودا ئاسمانی شین و خۆری ژیان ئه‌بینم.
پۆژیک له پۆژان، تۆ بوویت گرو تینت به زه‌وی و ده‌ریاکاندا باری و
دلۆپ دلۆپی ده‌ریاکانت برده ئاسمان و به سهر هه‌موو ولاتدا ده‌تباراند.
ئه‌وه رو‌وحی تۆیه بو‌ته باران و به بو‌نی گۆله شلیره و هه‌ل‌اله برمه،
ئه‌چیتته ناخمه‌وه و له گه‌ل دلۆپ دلۆپی خوینم په‌یمان نو‌ی ئه‌کاته‌وه.
ته‌زوویک به له‌شمدا دیت و ئه‌لیی تۆ منی و من تۆم،
ههر ئه‌لیی له‌و ساته‌وه که له لام رو‌یشتی
ئه‌وه تۆی چه‌که‌که‌ت له سهر زه‌وی هه‌ل‌گرته‌وه و
تۆله‌سینتر له ههر سات و کاتیک
به‌ره‌و کاروانی تۆله‌ل‌دانه‌کان،
به‌ره‌و لوتکه‌ی سه‌رکه‌وتن،
وشه، گوله و چه‌کت، تیژتر له جاران و دوژمن به‌زی‌نتره...

شه‌هید تۆله‌ل‌دان قه‌ندیل

TOLHILDAN SOZA ME YE

